

SİYASİ VE TARİHİ SÖYLEŞİLER

feta

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

SİYASİ VE TARİHİ SÖYLEŞİLER

Muhammed Can

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

© 2020 Tüm hakları çevirene aittir.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 24887

ISBN 978-625-7055-01-7

1. Baskı: İstanbul, 2020

Feta Yayıncılık: xxxx

Kategori eklenecek: xx

Yazar: Muhammed Can

Yayın Yönetmeni: Önder Türkeli

Editör: Murat Avcı

Sayfa Düzeni: DBY Ajans

Kapak Tasarımı: Sercan Arslan

Baskı / Cilt:

Step Ajans Matbaacılık (Sertifika No: 45522)

Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11

Bağcılar/İstanbul - Tel: 0212-4468846

Kütüphane Bilgi Kartı / Library Cataloging-in-Publication Data (CIP)

Siyasi ve Tarihi Söyleşiler

Yazar: Muhammed Can

ISBN 978-625-7055-01-7 Ebat: 13,5 x 21,0 cm, 190 s.

1. xxx

Göztepe Mah. 2301. Sokak No: 21/2 Bağcılar / İstanbul

Tel: +90 212 534 30 16 • +90 533 427 94 98

www.onsozyayincilik.com.tr • bilgi@onsozyayincilik.com.tr

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Bu kitabı; asla doğruluktan ve doğru sözlülükten ödün vermeyen, Velayet Çatısı altında benimle birlikte Ehl-i Beyt Mektebine ömrünü adayan Batı'nın azize kızı, çocuklarımın annesi, yeryüzü evimin sığınağı, biricik eşim Heike(Halime) CAN'a ithaf ediyorum.

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

İçindekiler

Kısaltmalar	9
Giriş	11
Önsöz	25

I. BÖLÜM

1- Puzzle'den Labirente!	37
2- Ortadoğu Labirenti!	41
3- Türk İslamcı Aydınlar	45
4- Başka Gezegenin Aydınları mı?	51
5- Devrimci İslam ve Kuzey Güney Hattı!	54
6- Suriye Üzerine	57
7- İran ve Suriye Savaşı'nın Zaferi	65
8- İslami Uyanış'tan, Direniş Safhasına	71
9- İslam Dünyası'nda Kırılan Kabuk ve Geleceğe Dair	75
10- Yeni Süreç Üzerine Anekdötler	80
11- Suriye Savaşları ya da Direniş!	84
12- İslam Dünyası'nın Arayışı	90

II. BÖLÜM RÖPORTAJLAR

1- Röportaj	95
2- Direniş Adına 7sabah.com'a Verilen Röportaj	101
3- Röportaj	112
4- Ekvator Haber Röportajı/1	121
5- Ekvator Haber Röportajı/2	133
6- Ekvator Haber Röportajı/3	149
7- Ekvator Haber Röportajı/4	159
8- Referandum-1	170
9- Röportaj	179
Son Söz:	
Direniş Sonuç Verir	189

Kısaltmalar

Eserde geçen DHP'nin bugünkü karşılığı HDP'dir.

TH : Taha haber

FNA : Fars news agency

EH : Ekvator haber

7S : 7 sabah

Rebeze.com

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Giriş

“Ey büyük bir okyanusa benzeyen Müslümanlar, hep birlikte kükreyiniz ve insanlık düşmanlarını bozguna uğratınız. Yüce Allah’a dayanarak emirlerini yerine getirirseniz, Yüce Allah, büyük ordusu ile sizinle beraber olacaktır.”

İ. Humeyni (R.a)

Kaleme ve Mürekkebe And için Allah'ın adıyla!

EY GAZZELİ ÇOCUK!

Ve sen Gazze'nin çocuğu
Şafaklar bir başkadır sende
Bugünkü zaferin Allah'ındır.

Huseyni yârenlerdensin ki;
Bugün Aşura'ndır.
Hüznün sevince galip gelse de
Yarın sevdan doruğa çıkacak

Umut dolu yollar senindir
Kerbela'n ve Aşura'n,
Umudun doruğu!
Ölümsüz sevdanın gülleri
Sarışı hayatın.

Ölümsüzlük deryasında
Nuh'un gemisinin sahili
Sensin, Ey Gazze!
Ey Gazze!
Seninle anlam buldu hayat,
Sensiz kadavra olan ümmet.
Ve sen ey Gazzeli çocuk!
Korkmuyorsun ölümden
ölümü yenen iksirsin
Ey gönlüm,

Ey ümmet!
Şahlan artık,
Gazze ve Gazzelilerin Rabbi adına!

Ya Ali! Ve Ey Huseyn! ...
El yıkamıştınız hayattan
Kırınca ya kadar ümmete
vurulan esaret zincirleri

Ey Gazze!
Ve Gazze'nin çocukları
Bugün düğünüdür.
Meleklerle halay çekerken,
Fecr-i Sadık'ın sahibine,
Ve Rabbine and olsun!
Kerbela'n Gazze'n,
Aşura'n bugündür.

Ey Gazze!
Ve ey Gazzeli çocuk!
Bize cennet
Ve cehennemi yaşattın.
Safındakilere saf saf inerken melekler
Kerbela İzzet, Aşura Hayattır sana.

Ey Gazze!
Birinci kiblem
Ve Gazze'nin çocuğu,
Onurun, Davudî sapanında!
Nemrud'un ateşindeki İbrahim mi?
Firavun'un sarayındaki Musa mı?
Muhammedî gül nefesin mi?
Bilmiyorum.

Ey Gazzeli çocuk!
Bilirim ki; sendedir, seninledir,
Ölüm ve Hayat,
İzzetle, Şerefim.

Sevgili okuyucular!

Sizinle aynı ruh, can ve akıl nimetine sahip olan bir birey olarak, belki de uzun sayılabilecek bir hasbihal ile tanışmaya başlamak istedim.

Mukaddimedede ve diğer sayfalarda da yer yer mecrasından çıkmış cümlelerle karşılaştığımızda lütfen beni mazur görün.

Bu mazeret, bizim gibi vahyi öğretilere sahip bir ümmet olmamıza rağmen, olumsuz manada yaşadığımız yaşam standartlarının vahametinden kaynaklanmaktadır.

Oysa fiziki ve fikri bütün olguların süreç itibarıyla kısmi ya da bütünsel yıpranma veya yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kaldığı genelde bütün normlarda kabul görülen bir realite olmakla birlikte var olan kanuna tabi tutulamayan yegâne gerçeklik, Vahiy (aslî itibarıyla) ve vahiy olgulardır.

Eğer vahiy olgulara da gerektiği şekilde özen gösterilmezse, dışsal algı olarak vahyinde itibarının zedelendiği izlenimi doğabilir!

Ne yazık ki bugün batı dünyasının aydınlarının büyük çoğunluğu bu konuda adeta hemfikir düşünce sahibi olmuş gibi bu iddia da bulunma cüretine sahipler!

Onların vahye karşı bu saldırganlıkları vahyi olgulara karşı kullanılan; yıpratma, sızma, katkı ve çürüme gibi temel dinamiklerini hedef alıp, vahyi hedefinden saptırma eylemlerini zamanında tespit edilip, gerekli ve ciddi önlemlerin alınmaması ile sahip olunan mutlak doğu kaynaklarımız anlam kaymasına veya taşıdığı misyonun erozyona uğrama tehlikesi taşımasıdır!

Vahiy Mektebi mensupları; Katılım, kopma veya kayma gibi etkenlerin verdiği endişelerle, vahyi; değişik inanç ve kültürlerden beslenmiş fertlerden oluşturulan kitlelerde kısa ve orta vadede menfi ve müspet etkileri gözlemleme sorumluluğunu unutmamalıdır. Bu konudaki tenkit ve eleştirilerin sözselleşen nedenlerini bütünüyle dışsal etkenlere bağlamanın ne denli tutarlı olup olmadığına özen gösterilmeli. Ayrıca İslam dünyasının yetersizliğini, bütünüyle dıştan gelen fikri ve fiziki saldırı hareketlerin oluşturduğu felsefeyi yeterli algılayamama gibi nedenlere bağlamanın getirebileceği sorunları da burada işleyecek değiliz. Yine fertler arası farklar (kendini yetiştirme, kendisi olmak, vahyi değerlere sadık kalmak...) da sağlıklı analizle, olası sürtüşmeyle iniltisinin olup olmadığını da...

Keza Bireyin, Vahiy Mektebi'nin öncüsüne olan bağlılık ve saygısının zedelenebileceği endişesiyle sorunları irdelemesindeki usul ve metodun doğruluk ya da eksikliğini de...

Vahiy Mektebi'nin (liderlik müstesna) öncü ve çekirdek kadrolarının mektep adına yaptıkları eylemlerin tutarlılığını zorunlu bilerek, tabii gelişime engel teşkil eden nazari ve ameli olguların (kişisel ve toplumsal) tutarlılığı ve daha başka etkenlerin de Vahiy mektebi müntesiplerince, yeniden kendisi olmak adına verilen direniş/mücadele var!

İslam dünyasının hemen her parçasında ivme kazandığı, yirmi birinci yüzyıl Müslümanları olarak, İslam'ın temel değerlerde verdiği özgünlük adalet ve eşitlik ilkeleri ne yazık ki yüzyıllar boyunca din tüccarlarının tekelinde kalmıştı. İşte bu tekel kırıldı.

Şekspir (William Shakespeare)'in dediği gibi “İnsanların çoğu düşünmekten korkuyor, sorumluluk gerektirdiği için. Konuşmaktan korkuyor, eleştirilmekten korktuğu için. Duygularını ifade etmekten korkuyor, reddedilebileceği için. Ölmekten korkuyor aslında yaşamayı bilmediği için” Bu cümle biz Müslüman milletler için nede güzel bir tanım olmuştur. Ta ki İslam'ın İmam Humeyni (R.a) ile birlikte iktidar olduğu döneme kadar ne yazık ki böyle süre gelmişti.

Ama o süreç; bugün böyle olmaktan çıktı. Kendini vahiy mektebi müntesibi bilen her erdemli atanmış veya adanmış, bir şekilde ihtisası olan sahada sözünü söylemeli, sorumlu olduğunu bilmeli ve görevini yapmasını da!

İşte benim gibi birinin de “kel başa şimşir tarak” misali elinizdeki çalışmayı bir sorumluluk bilerek hazırladı.

Sevgili okuyucular!

Yazmak; beyinlerin dumura uğradığı zamanlarda, yazılmayacak kadar kutsal bir eylemdir. Buna rağmen kişioğlundaki sorumluluk duygusu galebe çalıyor kimi zaman. Bu çalışma da böyle bir galebenin dışı yansıması olarak daha önce çeşitli yayın organlarının bizimle yaptığı röportajların zaman değirmeninde erimeden gelecek nesillere aktarılma endişesi olarak değerlendirilmeli.

Geçmişten kendimize malzeme çıkarmaya çalışmak, geçmişteki olayları salt tarihi nakletmek anlamına gelmemeli. İslam dünyası olarak ezici büyük çoğunluğun, Tarih'in zindanında esir olduğumuzu hemen hepimiz görüyor ve de biliyoruz. Entelektüel birikimin bittiği yerde iki olumsuzluk filizlenir. Biri tarih goygoyculuğu, diğeri de tarih tapıcılığı! Ki bu iki lanetli ağaç İslami toplumlarda, özellikle aydın ve âlim kesimlerinde adeta sinelere kök salmış ve dalları, beyin denilen uzuvu işgal etmiş vaziyette!

Aslında tarihleri ile övünen toplumların büyük çoğunluğu, yaşadıkları zamandaki başarısızlık ve başka toplumlara karşı taşı-

dıkları aşağılık komplekslerini tatmin etmenin ve böyle yaparak, kendilerine geçmişten paye almayı ummak, kendi zamanında kendine düşen sorumluluğunu ifa ettiğini sanmayı, geçmişlerine olan özlemi canlı tutarak gidermek isterler. Bu üzücü durum; İslam Dünyası'nda adeta şizofreni bir vakıa haline gelmiştir.

Peki, neden böyle oldu?

Biz böyle miydik?

Evet, böyleydik. Ya da hayır, böyle değildik. Demektense, sonucun olumlu veya olumsuzluğunu, siz değerli okuyucular, eserin bütünsel içeriğini kaybetmeden, okuduktan sonra kendiniz bir sonuca varmalısınız. Özgür düşünceye değer veren öz İslam: bize, bunu böyle salık verir.

Kendi adıma şu kadarını söylemeliyim ki söylemek kadar bilip de söylememek ya da bilip de yazmamak ta bir sorumluluktur!

Sevgili okuyucularım!

Türkiye'nin siyasi birikiminin membaı olan Osmanlı saray entrikaları ki bu entrikalar; ağırlıklı olarak, 15. yüzyılın sonlarına kadar Endülüs Emevileri'ni yönlendiren ve daha sonra Osmanlı'ya göç ettirilen Samiri'nin çocukları tarafından 1492 de İspanya'dan yapay soykırım entrikaları ile göç ettirilerek, Selanik, İzmir ve İstanbul'a taşındı...

O zamandan bugüne dek Anadolu coğrafyası huzurlu bir gün yaşamamıştır. Denilebilir ki 15. Yüzyıldan öncede bu coğrafyada pek de rahat yüzü görmüş değildi.

Doğrudur ki (batılılar tarafından ön Asya ve doğulu medeniyetler tarafından ise batı Asya diye tanımlanan) coğrafyamız; insanlık tarihinin ve kavimler göçünün, dolayısı ile medeniyetler çatışmasının adeta prova alanıdır. Buna rağmen bu coğrafya tarihin hiçbir döneminde son altı yüzyıldaki menfi devinimleri yaşamış sayılmaz.

Denilebilir ki Osmanlı'nın bilinen ve dini efsanelerle süslenen, resmi tarihinin dışında da bir tarihi olamaz mı?

Nitekim Osmanlı'dan önce Anadolu Selçukluları ve onlardan önce de Bizans medeniyeti de zulüm ve barbarlıktaki uygulamaları ile pek farklı değillerdi!

Biz, bu konuya sadece İbn-i Sina'nın, **“bir şişe mürekkep, bir külçe altından hayırlıdır.”** sözünü hatırlatıp, yukarıdaki konuların önemime değinmekle yetiniyoruz.

Ayrıca elinizdeki eser, yukarıda satır aralarına serpiştirdiğimiz konulardan daha farklı meselelere değinecek türden olduğu için burada bunları değerlendirmeye tabi tutmayacağız. Yazılması gereken tarihi incelemek için okuyucu veya Anadolu halkının entelektüel bilgisinin de asgari ölçüde gerçek tarihi olayları anlamaya yatkın olmalı!

Çünkü biz burada Anadolu veya Mezopotamya coğrafyalarından daha büyük ve yine bu coğrafyaların halklarından daha kapsamlı olan İslam coğrafyası, medeniyetini ve tabi ki Müslüman halkları ilgilendiren bir kişiliğin (İmam Humeyni R.a) ve onun gerçekleştirdiği İnkılab ile onun düşüncelerini eksen olarak kalem oynatmayı düşünüyoruz.

Nice yüzyıllar boyunca Asya'dan Afrika'ya, Afrika'dan Avrupa'ya sözüm ona at sırtında İslam adına kılıç sallayıp, kelle alan atalarımız; ne yazık ki zalimlerin gönüllü katillliğini yaptılar. Bu durum, Nebi Muhammed (s.a.a)'in kutsal insaniyet mektebi adına kurduğu İlahi devleti, kendi elleri ile yıkan bedevi Araplar'dan, Osmanlı'ya kadar böyle oldu. Aradaki on üç asırlık zaman diliminde, istisnasız bir adalet çağı (buna Mısır Fatımi devleti de dâhil) oluşmuşta değildi.

Nebi Muhammed (s.a.a)'in İslam devletinden sonra, ikinci kez Nur'un goncalarının patladığı ve böylece kutsal insaniyet mektebi adına büyük insanlık ailesini zulüm, sömürü ve köleleştirmekten kurtarmak için İslam İnkılabı'nı gerçekleştiren sadece ve sadece Humeyni'yi Kebir (R.a)'dir.

O Arifi Billah'ın; Çağın Firavunları'na karşı kıyamı, bize, yeniden **“umut, aşk, sevgi, adalet, sadakat, özveri, ilim, direniş, asalet, güven, eminlik, takva”** sair İslami ve insani değerleri, adeta Nebi Muhammed dönemindeki anlayış ve teslimiyetle ilham etti. İlahi insanîyet mektebi ve İslam Devleti'ni oluşturan dinamiklerin en başında gelen, hiç kuşkusuz **'Velayet Çatısı altında'** saydığımız bu değerler ki, insanîyet ve İslamîyet mektebinin sadece bazı değerleridir.

Yine o Hazret (R.a)'in, İslam İnkılabı ile birlikte gerek İslam Dünyası'nda gerekse Dünya'nın geri kalan diğer kısmında en fazla tartışılan konulardan biridir. İnkılab'ın beyni konumundaki **'Velayet-i Fakih ilkesi** (Çalışma masamızın üstünde bu konuda yayına hazırlanmakta olan **Velayet-i Fakih ve Siyasal İslam** başlıklı dördüncü kitabımızı hatırlatmak istedim)' oldu.

Velayet akidesi ki Âdem (a.s)'dan kıyamete kadar, ilahi elçiler silsilesinin en temel ilkelerinden ve vazgeçilmez ilahi idare metodudur. Velayet akidesi, Hak ile Batılı birbirinden ayıran yegâne kıstastır.

Bugün İslam mektebinin evrene, **“çağımızın modern Firavun, Bel'am ve Karunları”**na rağmen, hızlı bir şekilde yayılmasının en önemli etkeni, Ehl-i Beyt değerleri ile birlikte, yeniden Öze Dönüşü getiriyor. Ki tarih boyunca hak ile batılın amansız savaşında, batıl; kendini hak dine karşı din kisvesi altına gizleyerek saldırmıştır. Bu sinsi düşman, çok ender kendi asli küfür kimliği ile savaş meydanlarına inmiştir.

Bu durum Musa'ya, İmran'a, Zekeriya'ya, İsa'ya, Muhammed'e, Ali'ye, Huseyn'e taa devri Humeyni'yi Kebir (R.a)'e kadar, hep böyle olmuştur.

Geride bırakılan tarihi süreç içinde katkı ve sızmadan dolayı kirletilip çürütülmek istenen İslam akidesini, İmam Humeyni (R.a) önderliğinde yeniden özlem duyulan netliğine kavuşturulmasından dolayı, bilinçli ve bilinçsiz düşmanların, bu

Mekteb'e en acımasız saldırıları, hiç şüphesiz Mekteb'in en kilit noktası, hatta beyni olan "Velayet-i Fakih"e dir.

Peki neden?

Bilişim ve iletişim ağını, algı operasyonlarında birer araç olarak kullanıldığı günümüz dünyasında, bilgi kirliliğinin en üst seviyede olduğu, özellikle İslam adına en olmaz düşüncelerinin; temiz dimağlara adeta hakikat olarak pompalandığı zaman diliminde, bilginin güç olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte, doğru bilginin doğru gücü temsil edeceği ve esasında ilahi öğretilerin hikmetinin de doğru bilgiden geçtiğini hatırlatmak adına, İslam'ın irfan boyutu ile Velayet felsefesinin ayrılmazlığı, yaşam için gerekli olan temiz havayı teneffüs etmek gibidir.

İşte bundan dolayı, İslam Ümmeti'ne emanet edilen ve asla ayrılmaz olan "iki büyük emanet (Kur'an ve Ehl-i Beyt)'in" yeneden birleştirdiği İslam inkılabımızın ekseninde yazılmış makale ve verilmiş röportajlar mihenk alınmıştır.

Makale ve Röportajlardaki konuların ana hedefi:

- 1- Haber, makale, röportaj ve analizlerde; Velayet Mektebi'ne olumlu katkıların sunulması gerekliliğine inanılarak, sağlam bilgi kaynakları ile medyadaki boşluğu azda olsa, doldurmak.
- 2- Velayeti Fakihin; 21. Yüzyıldaki parlak geleceğine adanmak, büyük insanlık ailesinin olumlu gelişimine engel olan zulüm, sömürü, esaret, her türlü insanlık ve vicdan dışı değerlere karşı olmak.
- 3- Kur'an ve Ehl-i Beyt Mektebi'nin; Devrimci Müslüman'a yüklediği sorumluluk açısından, hiçbir şartta İslami ilkelerden ödün vermeden, Velayet sorumluluğunun bilincinde olmasıdır.
- 4- Devrimci İslam öğretileri ilkesi gereği var olan bütün beşer ideolojisinden beslenmeyi red etmek ve katkısız İslam kaynakları ilkesine göre sorumluluğumuzu yerine getirmek adına tarihe not düşmek.

5- Velayet İslam'ını, İslam Dünyası'nın kısmi bölgesi (İran)'na hapsedmeye çalışan insanîyet ve İslamiyet düşmanlarının oyunlarını bozmak.

...

Sevgili okuyucular!

Takdir edersiniz ki yaşadığımız coğrafyanın Müslüman halkları olarak, özellikle son üç yüzyılda, batı ve yerli İslam düşmanları tarafından korkunç bir kültür ve fikir saldırısı altında. Buna karşılık, savunma sathında olan sözde İslamcı cenahın, kendine ait bildiği İslami değerler, ne yazık ki yukarıda değindiğimiz ve öz İslam'a amansız savaş açanlar tarafından üretilen değerlerdir!

Düşünün ki Emevi, Abbasi veya bir başka saltanat ailesinin bekası adına, ruhu sökülüp kadavrası yaşatılarak, sürdürülen şekilsel İslami değerlerle, savunmaya geçmeyi bir erdem bilecek kadar alinasyon olmuş İslamcı aydın ve âlimlerinin öncülüğünde, kendini bulmaya, kayıp değerlerini elde etmek için yola çıkmış bir ümmetin evlatlarıyız!?

Siz değerli okuyucularımı, elinizdeki inişli çıkışlı duygularla söylenmiş ve yazılmış dertler yumağıyla röportaj ve makalelerle baş başa bırakıyorum.

Dertler yumağı diyorum. Zira biz, "Allah'tan başka kimse olmayan mazlumlar yığımıyız."

Ve an itibarı ile "Göge kaldırılmış dualı avuçlarımız ve bir de düşmanın kalbine ok gibi saplanan vahiyden beslenmiş sözlerimizden başka silahımız da yok."

Yok, çünkü "Adaleti, mizamı, demiri, kitabı, bilgiyi, asaleti, sadakati, emniyeti, hâsılı; bizi biz, yani İnsan-ı Kamil yapan değerlerimizi yitirip sermayesiz kalmışız!"

Öyle ise;

Kayıp değerlerimizi bulmak için ilahi sermayemizin membaı olan, Kitap ve İtret'e yeniden ulaşmak ve ona sarılmak adına!

Bir annenin doğum sancılarında daha fazla sancılı olan, devrimlerin sancılı başlangıç safhası adına!

Musa, İsa, Ali ve Huseyn adına. Humeyni ve Hameneyi adına!

Zaman kavramının son anına kadar hükmü baki kalacak olan Kitap adına ve yine o Kitab'ı evrene hâkim kılacak kutlu öncü Muhammed Nebi'nin varisi olan İmam Mehdi adına!

İlahi!

Sen bizlere Muhammed Nebi (s.a.a)'nin, senin katındaki şerefli makamının hürmetine evrensel zaferler nasip eyle!

Öyle bir zafer ki

“Kızıl şehadet çizgisinin varisi ve gülistanının sahibi, Kerbela'nın şanlı Komutanı, Seyyid-i Şüheda'nın kan kızılı bayrağını, evrenin en ücra köşesine kadar ulaştıralım!”

Burada Şehid Mustafa Çamran'ın, o kutsal duasındaki bir paragrafı aktarmayı kendi adıma bir sorumluluk biliyorum.

Şöyle nida ediyordu Kutlu Dava'nın, o mümtaz eri.

İlahi!

...

Sen biliyorsun ki, ben tacir değilim.

Aşk ile ticaret yapmayı da küfür sayarım.

Kalbimin fitri arzusu olan ibadetine karşılık ta ücret istemiyorum.

Huzurunda durup ticaret hayallerini kurmaktan utanırım.

Ben kendimi bir şey saymıyorum ki, seninle neyin hesabını yapayım, kaale alımayım.

Ben senden geldim, bana ait hiçbir şeyim yok ki; seninle yapılacak bir muamelede ibraz edeyim.

Her ne varsa sendendir. /Mustafa Çamran

...

Ben de bu kutlu yolda döşenen her bir taştan bir zerre olabilme umudu ile bu duadan kendime bir sorumluluk bilerek

diyorum. Sorumlu atanmışlar zümresinden kurtulup, sorumlu adanmışlığa ulaşmayı diliyorum.

Sorumlu adanmış: “Sürekli devrim bilincinin, sınıfsal bir tabakaya ait olmadığını”, her Müslümanın tabii bir hakkı ve hakkı olduğu kadar sorumluluk alanına giren, değilse de en erken süreçte aday olmaya ve sorumluluklarını yerine getirendir.

Sevgili okuyucular!

Elinizdeki bu mütevazı çalışmayı kitap haline getirmek istememizin elbette birçok nedeni var.

Sizlere yardımcı olması ve konuların daha iyi anlaşılması açısından; geçmiş yıllara dönük yapmış olduğumuz siyasal İslam değerlendirmeli röportajlar ve farklı zamanlarda yayınlanan makalelerin eklenmesi ile oluşmuş bir eserdir.

Diğer açıdan, yani siyasal İslam'ın; zaman üstü bir özelliğe sahip olmasından dolayı, beslendiğimiz “**Muhammedi İslam**”ın, bize kattığı farkındalık ile bir kısmını takriben 13 yıl önce yazdığımız farklı makalelerin, bugüne dek güncelliğini koruyarak, hitap edebilmesidir.

Zorunlu olmadıkça ekleme yapmayı düşünmedik. Şayet ekleme veya kısmen güncellenecek paragraflar varsa da yazılmanın tarihsel dokusunu yıpratmadan //...// işaretli yerlerdeki değişikliklerden başka da olmayacaktır.

Ayrıca,

Siz değerli okuyucu kardeşlerimi yormamak adına, kitabın hacmini büyütmemeyi düşündüğümünden, konuları birbirlerine uyumlu olan ve hacim olarak kısa olan makale ve röportajları derledim.

Giriş bölümündeki bu hasbihal sayfalarını sonlandırmanın önce, belirtmeden geçmeyeceğim diğer bir konu ise uzun yıllar boyunca, her türlü kapris ve kahrımı çeken ve elinizdeki eserin oluşmasında emeği geçen birinedir. Ki o, Ehl-i Beyt öğ-

retilerini ilk günden itibaren benimle birlikte ve benden daha özenli yaşamaya çalışan, sevgili eşim Heike CAN'a, teşekkürü bir borç biliyorum.

Ayrıca dava adanmışları ve elinizdeki eserin oluşmasında emeği geçenlerden 7Sabah, Taha Haber ve Basiret Haber; her birine ayrı ayrı şükranlarımı belirtmek istedim.

Ve yine “yazmazsan, hakkımı helal etmem” diyen o güzide insana, burada adlarını anamadığım diğer dostlarıma da teşekkürlerimi iletiyorum.

Sevgili okuyucular!

Sizinle aynı coğrafyanın kaderini paylaşmamın ötesinde, sunu bilmenizi isterim.

Başta Avrupa ülkelerinden olan Almanya, Fransa, Hollanda, Romanya, olmak üzere Asya ve Afrika da dâhil. Ki buna İran, Mısır, Irak ve utanç vesilesi olarak bir aile adı ile anılan, Suudi Arabistan olmak üzere, 18 ülkedeki kültürel, siyasi, ekonomik ve dinsel izlenimlerin de etki ettiği bir ruh ile söylenmiş veya yazılmıştır.

Girişe eklediğim 2009 Gazze savaşı sırasında Filistinli çocuğa hitaben yazılan şiiri, kitabın son sayfasını okuyup kapatmak istediğinizde bir kez daha okuyacağınızı ümit ederek, Küresel İslam Cumhuriyeti'nin beklenen SAHİBİ'ne olan özlemimiz ile hepimiz, her şeyi sevgi üzere yaratan şefkatli Allah'a emanetiz.

Çalışmaya eklenen makaleler arasında;

- 1- Puzzle'den Labirente!
- 2- Ortadoğu Labirenti
- 3- Türk İslamcı Aydınlar
- 4- Başka Gezegenin Aydınları
- 5- Devrimci İslam ve Kuzey Güney Hattı!
- 6- Suriye Üzerine...
- 7- İran ve Suriye Savaşının Zaferi

8- İslami Uyanıştan, Direniş Safhasına

9- İslam Dünyası'nda Kırılan Kabuk ve Geleceğe Dair.

10- Yeni Süreç Üzerine Anekdötler.

11- Suriye Savaşları ya da Direniş!

12- İslam Dünyası'nın arayışı!

Olmak üzere toplam 12 makaledir. Şunu bir daha belirtmeden geçemeyeceğim. Farklı zamanlarda yazılmasına rağmen, konuların ana ögesi “Devrimci İslam'ın beyni” konumunda olan “Velayet Mektebi” eksenindeki düşüncelerimiz esas alınmıştır.

Röportajlar kısmında ise; yine farklı zaman ve yayın organlarında yayınlanan ve okuyucunun ileriki sayfalarda karşılaşacağı başlıklar adı altına ki çalışmaya eklediklerimiz, toplamda 10 söyleşi bulunmaktadır. Farklı konu ve gündemlere binaen müntesibi olduğumuz “Velayet Mektebi”, bizi; ilkelerimizden ödün vermemeyi salık vermesi açısından, üslup ve felsefemize aşina olmayan okuyucularımızın yer yer anlamakta zorlanacağı terim ve paragraflarla karşılaşması olasıdır.

Beş ayrı yayın organında yayınlanan söyleşilerin, tarih ve içerik farklılığı gözetilmeksizin eklenmiş olması, söyleşiler arasında bağımsız düşünceye, buna rağmen ilkesel duruşumuza ulaşmanızı da sağlayacaktır.

Son olarak “İslam Dünyası'nın yeniden kendisi olmanın arefesinde. Çok uzak olmayan bir gelecekte, yeryüzünün tamamına ulaşacak olan ilahi inkılabımızın asıl sahibin gelmesi ve şu an o kutlu komutanın naibi olan yaşlı bilgeye ulaşma ve onların ilahi öğretilerini kusursuz anlayarak, eyleme dönüştürme umudu ile”

...

Muhammed Can
Frankfurt, Aralık 2019

Önsöz...

İlahî! Beni bırakma!

Çünkü; İslam'a olan imanım, Peygamber'e ve al'ine olan sevgim, beni, din kisvesi altında tutucu bir saldırgan ve gerici eylemlerle uyumlu bir kişi yapabilir.

Çünkü özgürlüğüm, halkın köleliğine neden olabilir.

Çünkü «dinim», bir «dinî görüntü» ardında gizlenebilir, gömülebilir.

Çünkü halk beni, taklid olunan biri, ya da taklitçi yapabilir.

Çünkü «hak bildiğim» şeyleri «kötü biliyorlar» diye gizleyebilirim.

Allahım! Senin Peygamberinin İslam'ı ile Ali'nin tavrı, «hayır» sözcüğüyle başlamıştır, bunu biliyorum.

Ey Muhammed'i gönderen! Beni, «her şeye evet»çi bir tavır takınanlardan eyleme!

Okuyacağınız bu kitap da tarihten bugüne dek gelen tüm yaşanmış olayları ince ayrıntısına kadar bulabilecek ve yaşadığımız, gözümüzün önünden akıp giden fakat etkilerini kıyamete kadar sürdürecektir olan olayları yeniden tekrar tekrar düşünüp akıl çerçevesinde tekrardan zihin jimnastiği yaparak gerçek verilere ve doğru bilgelere ulaşacaksınız, inanıyorum ki bir çok kişinin yapmış olduğu analizlerin aksine akıl ve vicdanınızla üç boyutlu bir periyot çizip "Geçmiş", "Gelecek" ve "Şimdiki" zaman hakkında birçok olayın iç yüzünü en derin detayına kadar fark edeceksiniz....Yazarın yapmış olduğu 10-15 yıllık analizlerinin bugün bu röportaj ve makalelerde ne kadar basiretli bir kaleme sahip olduğuna şahit olacaksınız...

...Her akıl sahibi insan tarih bilgisi doğrultusunda ancak gerçek bir analiz yapabilir, çünkü bir olayı anlamak için tarih bir ışıktır önümüzde. Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler hakkında çok farklı yorumlar yapılıyor. Herkes bölgedeki gelişmelerin arka planını öğrenmek istiyor. Ancak bu öğrenme arzusuyla konu hakkında bilgi edinmek isteyenler Ortadoğu çatışmaları hakkında o kadar çelişkili bilgi ve analizlerle karşılaşılıyorlar ki, okunan her yeni yazı genellikle kafaların daha fazla karışmasına yol açıyor. Örneğin El-Kaide veya IŞİD ile ilgili dünyanın önemli gazete ve dergilerinde yapılan değişik dönemlerdeki haberlerde, Suudi Arabistan'ın, ABD'nin, Türkiye'nin ve İran'ın bu örgütleri desteklediklerine dair yorumlara rastlamak mümkündür. Yine aynı şekilde Ortadoğu bölgesindeki sorunların temelinde kimilerine göre İran'ın, kimilerine göre ise Suudi Arabistan'ın müdahaleci politikaları yatmaktadır. Benzer şekilde bazı yorum ve haberler ABD'nin ve İsrail'in yayımlacı politikalarını Ortadoğu çatışmalarının asıl nedeni olarak gösterirken, bazıları da aynı suçlamaları Türkiye'ye yöneltmektedir. Hatta son dönemlerde Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi "bölgesel güç" olarak tanımlanamayacak ülkelerin de müdahaleci politikalarını ve bu politikaların Ortadoğu sorunlarıyla ilişkisini öne çıkaran haber ve analizlerle karşılaşılmaktadır. "Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (kaldı ki) siz gerçeği biliyorsunuz." 2/42

Hayatın kaynağı olan semavi söylemi can kulağıyla dinleyip hayatı ona göre şekillendirmek, aklı buluğa ermiş şahsiyet sahibi insanların işidir. Aynı zamanda insanın insan olduğunu kanıtlayan kimlik, vahyi dinlemektir. Çünkü semavi söylem ölçüleri çizgilerle belirleyen kırmızı ve derin bir çizgi ile hakla batılı birbirinden ayırmıştır. Bir doğruyu bir gerçeği ifade eden hak aynı zamanda ilahi sıfattır. Hakkın aynasından bakıldığı zaman batılın ne kadar çirkin bir surete sahip olduğu ve insan değerini nasıl düşürdüğünü görebiliriz. Batıl bataklık gibi her türlü vahşi ve yırtıcı hayvanları kendinde barındırır. Bu bataklık Firavun'un veya Nemrut'un sarayından günümüze kadar uza-

yan sarayların adıdır. Muaviye'nin Şam'da yaptırmış olduğu Yeşil Saray'ın Kerbela' da işlemiş olduğu akılları durduran cinayeti bunun açık bir örneğidir. Saray düşüncesi ve ideolojisi günümüzde de Beyaz Saray'dan kraliyetler sarayına kraliyetler sarayından "Aksaray"lara kadar uzanan kanlı eller Kerbela'yı andıran cinayetleri işlemektedir. Firavun-i düşüncenin, yeryüzündeki fitne ve fesadın temsilciliğini yapan "Büyük Şeytan" Amerika ve ona yardımcılık yapan köle kafalı Suudi Arabistan ve diğer müttefikleri dünyada terör estirmektedir. Saltanatlarını korumak için tabii kaynaklardan gelen gelirlerini Amerika'nın emrettiği şekilde harcama yaparak dünyada ve bilhassa Ehl-i Beyt Mektebi'ne mensup olan coğrafyalar da büyük harcama yaparak terör cinayetlerini işlemektedir.

Siyonist İsrail'e hizmet yapmakta olan Birleşik Arap Emirlikleri ve bunların başında bulunan Suud kraliyeti halkını aç bırakarak Amerika'nın isteği üzere dünyadan toplamış oldukları canileri eğitip finansını karşılayarak İslam beldelerinde İslam ümmetinin kanını akıtmaktalar. Din adına belam görevini yüklenmiş Arap Emirlikleri ve Suudi ,Büyük Şeytan'ın yanında yer alarak ümmetin kanının akıtılmasının fetvasını vermektedir. Aynen Musa(a.s)'nın karşısında duran Belam Bahurayı şimdi canlı olarak görmekteyiz. Büyük Şeytan Amerika dünyayı kendi hakimiyetine almak ve onları sömürmek için en büyük desteğini başta Suudi kraliyetinden ve Birleşik Arap Emirlikleri'nden almaktadır. Bunları takip eden diğer İslam ülkeleri hep birlikte belamın görevini yerine getirmektedirler.

Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri Büyük Şeytan Amerika'ya iki yönden büyük destek sağlamaktadırlar. En güzel ve çok değerli yeraltı-yerüstü tabii kaynaklara sahip olan Araplar elde etmiş oldukları gelirle Amerika'ya parasal destek sağlamaktalar. Kurmuş oldukları İslam Birliği adı altındaki kurumla dünyanın her yerinde teşkilatlanarak yetiştirmiş oldukları tekfirci gençlerle İslam'ın yüce değerlerini küçültmek ve insanları İslam 'dan nefret ettirmek için iki yönlü çalışmayı başlatmışlar.

Kendileri gibi düşünmeyenleri kafir ve müşrik olarak ümmet arasına fitne tohumunu yaymışlar ve yaymaktalar. Kendileri gibi düşünmeyenleri kafir ve müşrik ilan ettikten sonra öldürülmelerini vacip kabul ederek acımasız cinayetler işlemektedirler. Bu eylemleriyle İsrail'in güvencesini ve Amerika'nın emirini yerine getirmektedirler. Arabistan'nın ve Arap Emirlikleri'nin parasıyla ayakta duran Amerika ve batılılar İslam Ümmeti'nin arasına atmış oldukları tefrika tohumları ile birbirinin canına kıyan müslümanlar dökülmüş kanlarıyla Amerika'nın varlığını ayakta tutmaktalar. Dökülmüş İslam Ümmet'nin kanının sorumlusu Suudi Arabistan olduğu kadarıyla da diğer müslüman ülkelerde bu kanın akmasından sorumludurlar. Buna açık ve bariz delil olarak Suudi kraliyetinin çok açık ve net olarak siyonist İsraili dost edindiği halde müslüman ülkeler Suudlar'a karşı bir tavır takınmadıkları gibi onlarla dost olmanın yarışını yapmaktalar. Suud'a dost elini uzatanla İsrail'e dost olduklarını unutmazlar, ama şunu da unutmazlar yüce Rabbimiz müslümanları nasıl uyardığını ve kimin müslümanlara düşman olduğunu Maide Suresi'nin 82. ayetinde şöyle uyarıda bulunmuştur.

“İnsanlar içersinde iman edenlere düşmanlık bakımından en şiddetli olarak yahudiler ile şirk koşanları bulacaksınız. Onlar içinde iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da” biz hristiyanlarız” diyenleri bulacaksınız. Çünkü onların içinde keşişler ve rahipler vardır, ve onlar büyüklük taslamazlar”4/82

Rabbim Allah, Resulüm Muhammed (s.a.a) kitabım Kur'an yolumuz Ehl-i Beytin yoludur diyen İran'a karşı acımasızca düşmanlık yaparak Siyonist İsrail'in yanında yer almaktalar. Aynı zamanda insanlık düşmanı Amerika ile tokalaşarak iftiharla dostluklarını ilan etmektedirler. Bu kötü amelleri Allah'ın izzetine dokunmaktadır, Allah er veya geç bunun intikamını alacaktır. Saddam'dan, Hüsnü Mübarek'ten ve Kaddafi' den aldığı gibi bunlardan da alacaktır, hemde çok yakın bir zamanda! Şimdi soruyorum Suriye'deki savaş, Yemen'deki savaş, Irak'taki savaş,

Libya'daki savaş, Afganistan daki savaş ayrıca İran'a yapılan 40 yıllık ambargo sizce kimin menfaatinadır...!!!

Batılılar ve bütün dünya huzur içinde yaşarlarken İslam beldeleri kan gölüne dönüşmüş niçin? !...

Neden batılıların geliştirmiş oldukları yeni silahları bizim üzerimizde denenmekte?

Hem silahlarını bizlere satıyorlar paralarını alıyorlar hemde silahlarını tesir gücünü bizim üzerimizde deniyorlar, neden göremiyoruz? Birleşmiş milletlerde Amerika'nın oyuncak başkanı İran İslam Cumhuriyeti'ni hedef gösterdiğinde müslüman ülkelerin temsilcilerinin sessiz kalmaları Amerika ve Siyonist İsrail'e büyük bir destek değil mi ? Kendimizi hesaba çekelim ve asıl düşmanın kim olduğunu tanımaya çalışalım!..Ne yazık ki insanların gören gözü işiten kulağı ve akıl denilen nimete sahip olduğu halde neden hak olanı görmek istemiyorlar neden? Evet!. Baktıkları halde görmüyorlar, işittikleri halde duymuyorlar, dilleri var ama konuşamıyorlar bu nedenle de akl edemiyorlar niçin?

1- Dünya Perestlik: Dünya sevgisi öylesine kötü bir hastalıktır ki insanı doğrudan yanlışa ve yanlıştan batıla götürür ve artık hakkı görmek istemezler! İlahi uyarı dünya perestlere şöyle ikazda bulunur!

“De ki: Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, kavminiz, kazandığınız mallar, zarara uğramaktan korktuğunuz ticaretiniz, hoşlandığınız evleriniz ve villalarınız size Allah'tan, Resulünden ve Allah yolunda cihat etmekten daha sevimli ise, artık Allah emrini getirinceye kadar bekleyin (yani azabı gelinceye kadar) Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.” 9/24

2- Korku: Can korkusu, malının elden gideceğinin korkusu ve ailesine zarar geleceğinin korkusu! Şeytanın en büyük başardığı nokta korku vesvesesini vererek insanların Allah'tan uzaklaştırıp onların hakkı görmelerine en-

gel olmasıdır. Mesela bazı devlet başkanları veya devlet adamları devletin gücünü kullanarak görevden alma korkusunu veya zindana atılacaklarının korkusunu yaşatırlar ve yaşatmaktalar, insanlar bu nedenle hakkı gör-seler de görmez olurlar.

- 3- Kendini Üstün Görme: Bu hastalık insanın hakkı görmesine en büyük engeldir. Zira insan şeytanın aynasından kendine baktığı zaman üstün bir kimliğe sahip olduğuna inanır ve hak olana asla kapı aralamaz.
- 4- Kıskançlık; İnsanın hakkı görmesine mani olur. Çünkü kendisinin kavuşamadığı o ilahi nimete kavuşmuş olanları kıskanarak onları hak olarak görmek istemez, çünkü kendinden daha liyakat sahibi birini görmediği için karışdaki hakta olsa kabul etmesi çok zordur....
- 5- Kavmiyetçilik, kabilecilik taassubu insanların hakkı görmesine engeldir.
- 6- Mezhebi taassub, cehalet insanların hakkı görmesine mani olur.

İnsanların ilahî görselleşme sürecinde insanlara batıl yol Hak diye sunulmuş kazanılan bir dönemden bahs etmek istiyoruz.. Çağa iz bırakan önderler ve İmamlar iki cihette vücut bulur, bir adil İmam diğeri zalim İmam...Zamanından uzakta yaşayanlar bu gibi olayları yüzyıllar ve binlerce yıl ötede aramakla zaten zifiri bir karanlıkta boğulmuşlardır. Kendi döneminin kahramanları kendilerine bir rol biçmiştir ve bu rolü habersiz ve farkındasız oynamaktadırlar...Musa Kelimullah kavminden ayrıldığı vakit yerine vezirini bırakmıştı bu bir ilahî sınav ve imtihanın göstergesiydi, yoklukta ve varlıkta yapılacak imtihanlardan yüzü ak olarak çıkacaklar için. Bu gün müstekbirler dünya üzerinde büyük rol oynamaktadırlar ve bu rol ise medyadır bunu biz ilahî kitapta görmekteyiz. Samiri o dönemin müstekbirleşmiş bir örneğidir, insanlara ne silah ne savaş ve nede inkar gösteriyor, sadece görsel olarak sadece ses çıkaran

bir şekil yapıyor ve bu sizin ilahınızdır diyor. Kavmi için büyük bir imtihan olan bu ses çıkaran görsel buzağı bugün medya olarak karşımıza yine müstekbirler tarafından sunulmaktadır. Öncelikle şu iyice belli olmalıdır Musa Kelimullah'ın makamı İmam-ı Zaman(a.f.)'dir ve şu an gaybtedir ve onun kavmi imtihanıdır. Veziri ise aramızda ve yaşamaktadır biz iki türlü imtihandayız: birincisi hükm edecek kişinin yokluğunda imtihan birde vezirinin yapacağı siyasi basiret ve globalleşen dünya üzerindeki tespit teslim görevi ile insanların akıl dereceleri imtihana tutulacaktır. Bu bugün safların netleşmesi ve hak ile batılın alanan görülmesi içindir. Yani görsel bir medyanın yapmış olduğu propagandalar bir algı sistemidir, önce insana ümitsizlik ve korku verip daha sonra sizin ilahınız Musa'nın değil o bunu unuttu dedirtip bir ses çıkaran ekrana taptırma projesidir...

Hakkın nişaneleri yok olmaktadırken bunu en güzel şekilde ortaya koyan Velayet-i Fakih makamını da itibarsızlaştırıp insanları görsel ses çıkaran ve yönlendiren bir ilaha tapındırarak taharet ve ismet yolundan saptırarak müstekbirlerin istedikleri bu projeyi sürdürmektedir...

İnsanların bölük bölük Allah'ın dinine girecekleri gün yaklaşırken bu büyük çaba Samiri'nin buzağısından esinlenerek ve ilham alarak yapılan bir devasa projedir. Silahların bir yandan konuştuğu mazlumun feryadına kimsenin yetişmediği bir dönemde inleyen sesler ancak görsel bir İlah ile susturulabilir. Medyanın gücü kalemin mürekkebi her zaman üst galebe çalmıştır bu ise müstekbirler için bulunulmaz bir nimettir hele birdeki bu iş için görev alan Samiri'nin yardımcıları varsa bu iş daha da yağlı bir ekmeğe sunma haline gelmiştir...

Bizler bugün Velayet-i Fakih makamını bu tehlikeden korumakla görevliyiz ve bu uğurda son İmam'ın gelişine kadar da gayretli bir şekilde çalışarak vazifemizi yerine getirmeli oyunlarını tek tek bozmalıyız. Hergün yeni bir senaryo ile karşımıza çıkan bu görsel Samiri bizleri gün geçtikçe zayıflatmak ve bir-birimize olan bağlılığımızı koparmak dağıtmak peşindedir. Ne

yazık ki bunun içinde hedef kitle yine içimizden zayıf irade sahibi olan kişilerdir..

Bugün, büyük güçler çözülme ve yok olma döneminindedir ve tamamen, çıkmaza girmişlerdir ve hatta büyük sorunlarla karşı karşıya kalmışlardır. Hazırladıkları programların içinde boğulmaktadırlar. İnsanlığın ihmal döneminin yavaş yavaş sona erdiğini binlerce yıllık zulmü, muhtelif engeller ve zorlukları, güzellikler ve Allah'ın nimetlerinden mahrum edilme ve işgal ve tecavüz döneminin ise sona doğru yaklaştığını açıkça görebiliyoruz..

Son olarak da deriz ki: Kalpleriniz bir olmadıktan sonra, sayıca çok olmanızın hiçbir anlamı yoktur. (Emirel Müminin)... Direniş hatları öncelikle kalbi ve Ruhi beraberlik ile güç kazanıp başarıya ulaşmıştır.. Bugün Direniş ekseninin oluşmadığı ülkelerde gördüğümüz manzara, kalbi ve ruhi birlikteliğin olmayışındandır.. Kerbela da 72 candan konuştuğumuzda, onların arasında hiçbir ihtilafın olmadığına şahitlik etmekteyiz. Çünkü onların hiçbir beklentisi yoktu, bu beklenti zaten dünyevi olmakla birlikte manevi bir beklentileri de yoktu. Tek hedefleri, inandıkları davaya gerçekten inandıklarını yani Ey İman edenler İman edin Ayetinin muhatabı olduklarını tüm dünyaya göstermekti. Semavi hakikat kendi aralarında cedelleşme makam kibir haset ve tüm nefsanî isteklerin bizleri zayıflatıp düşmana yenileceğimizi haber vermektedir. Bugün bizim ülkemizdeki en büyük sorun, var olan Sistemi Direniş eksenine nasıl yönlendirebiliriz den daha çok, var olan sistemde varlığımızı nasıl sürdürebiliriz muştusu baş göstermiştir... Buda direniş eksenini gönüllülerinin direnişin amelleri ve başarısını değil direnişi yücelterek kendi eksikliklerini onların yerine davul çalarak kapatmak istemelerindedir. Piri Cemaran biz sözünde derki bir insan iç aleminde ne kadar başarılı ise dış alemde de aynı oranda başarılı olur.. Yani bizler iç alemde kaybetmiş dışarda da kazanacağımız hiçbir şey yoktur.. Direniş eksenini elbet tüm dünyayı saracaktır, ne zaman ki bizler gerçekten inanıp iyi işler yaptığımız

mız zaman, kendimize örnek alıp övündüğümüz değerler gibi yaşayıp onlar gibi ölmek istediğimiz zaman elbette bu başarı İlahi güç tarafından bizlere ikram edilecektir.

Velayetçi ve Direnişçi geçinmek veya Velayetten ve Direnişten Geçinmek yerine...Hem Velayetçi hem de Direnişçi olduğumuz zaman Allah'ın zaferi bizlerin üzerine olacaktır...

Bu Analizlerin Aklınıza ve Kalbinize Işık tutması Dileği ile Esen Kalın...

Vesselam...

Murat Avcı

I. BÖLÜM

.....

Puzle'den Labirente!

25 Mart 2007

"İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir.." 2/177

Dünya siyaset tarihi genel olarak satranç düveli üzerine kurulu dengelerle 20. Yüzyıla kadar bir şekilde gelmeyi başarmıştı. Birinci Dünya Savaşı'yla beraber ki 1945'de Yalta anlaşması ile birlikte dönemin üç büyük gücü olan ABD-İngiltere ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği / SSCB olarak söz sahibi olmuşlardı.

ABD adına Frankin D. Roosevelt, İngiltere adına Winston Churchill ve zamanın SSCB'si adına Josef Stalin üçlüsünün, Dünya siyaset sahnesi adına adeta satranç düvelini sona erdirdi. 1945'den itibaren, küresel denge stratejisinin 1990 lı yıllara kadar getirdiği taraflılıkla, denge stratejisinin yeni oyununda puzle (boz-yap) kuralı geçerlidir izlenimini uyandırmayı başarmışlardı.

Daha sonra sorunun karşı cepheye olduğunun aksine savunma pozisyonunda kalmak zorunda olanın, karşının tek taraflı geliştirmek istediği faka basma tehlikesi beraberinde taşıma sorununa dönüştü!

Bu oyuna sempati besleyenlerin sorunu ise; oyunun kuralları eskinin kuralları (yenme-yenilme) ile pek farklı olmamakla birlikte geliştirilen (bir araya getirme/getirememe) yeni oyunu yeterli anlayamamadan kaynaklanan strese dönüşmesiydi.

Algıdaki temel sorun ise: Bölgede İslam'ın temel kaynaklarına dayalı “siyasal paradigmayı” sunan (İslam İnkılabı), bununla yetinmeyip “Pratiğe” yansıtarak başarılı olunca da “tehdit” olarak algılanma sorununa dönüşmesi oldu!

Tehdidin bir diğer boyutu ise yeni sunumun getirdiği “zaman”, “mekân” ve “dikey” kavramı ile birlikte iç içe (evrensel) 'lik arz etmesiydi.

Konunun daha iyi anlaşılmasına katkıda bulunmak için zeminin hazırlığı ve altyapıyı oluşturma, varlığını kabul ettirme, güçlenme ve yeni dünya düzeninde parametre rolünü üstlenen İsrail'in, Birinci Dünya Savaşı'ndan 1980'li yıllara kadar oynanan ve hatta günümüze kadar olan aktifliği, oyunun mucidini tanınamıza yardımcı olması açısından, ipucu olarak sanırım yeterli olacaktır.

İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte, batı egemenliği ve öncülerinin amacına ulaştıklarını söylemek tek taraflı bakmayı gerektiren bir çağrışımın ötesinde bilinen bir realitedir. Buna rağmen sonuca hangi yöntemlerle ulaşıldığını anlamak, yenik düşen halklara büyük bir enkaz bırakırken, galip gelenler açısından pekte önemli sayılmadı. Zira galip gelen devletlerin öncüleri, himayesindeki kitlelerin ulaşmak istedikleri hedefleri sunulmuş ve lüks tüketim devri başlamış, alabildiğince çılgınlaşmışlardı.

Sermayenin sınır tanımaması, coğrafi sınır tanımlamaları zayıflatan önemli etkenlerden biri olarak kendisini kabul ettiriş. Ekonomik gücün, ulus devlet kavramına karşı gizli bir tehdit olarak kendisini kabul ettirmesi de çok gecikmedi.

Sonuç olarak, yapay uluslara, kaçınılmaz etkisi olan siyasi bağımsızlık ilkesini olumsuz olarak dayatmıştı. Uluslararası para fonu (IMF) ve Dünya Bankası tarafından gelişmekte olan ülkeler diye adlandırılan ve uluslar üzerindeki baskıcı güçlerini gözden kaçırmamak, konuya sadece yardımcı olacağını düşündüğümüzden ötürü değiniyoruz.

Avrupa'nın doğu yakasından başlayıp, Asya'nın içine kadar uzanan Türkiye-İran-İrak ve Pakistan şeridini oluşturan CENTO (Merkezi Anlaşma Teşkilatı) diye bilinen örgütün (buna sömü-

ren ülkelerin güvenliğini sağlama şeridi de diyebiliriz!), kendi üstüne düşen görevi yapmaması düşünülemezdi!

CENTO anlaşmasının 1979 İslam Devrimi ile işlevselliğini yitirmesiyle, 1990 da Soğuk Savaş stratejisinin sona ermesini de beraberinde getirdi. Soğuk Savaş stratejisinin kaçınılmaz sonunu getiren asıl etken ve zorunluluk, İslam Devrimi'nin bünyesinde barındırdığı “İlahi değerler” idi. Eğer böyle olmasaydı, maddeye olan teveccüh, adı İslam Devrimi olsa bile karşı taraf ile ilkesel olarak bir şekilde anlaşır!

Diğer yönü ile 1990 lı yıllara kadar 3.Dünya olarak kabul edilen ülkelerde sömürgeye karşı; gerek yerli, gerek yabancı aktivistler tarafından uygulanmak istenen her yeni siyasi çıkış ya da çözüm önerisi “Reformist” olmaktan öteye geçemeyip, bünyesinde farklı bir fenomeni barındıramamaktaydı. Slogancı ve yüzeysel bazı devrimci söylemler ise kutuplardan herhangi birisine ait olan nakaratlardan ibaretti.

2001 New York saldırısının akabinde, Bush'un “... Terörle mücadelelerimizde dünya, ya bizimle olacaktır ya da bize karşı...” ilan-ı aşikârından sonra, Bush'un sözlerinin açılımını şöyle değerlendirmek te mümkündür: “*Dünya ya sunmak istediğimiz değerler manzumesi hiç kuşkusuz ki insanlığın temel değerleridir, bunun dışında kalan diğer değerlerin bir kutsallığı ya da geçerliği yoktur. Öyle ise bizimle birlikte olmayan değerlerimizi kabul etmeyendir.*”

İyi ama Bush'un kabul ettiği ve ettirmek istediği değerler de pekâlâ insanlık adına mutlak olarak sunulmak istenen kutsal değerlerden çok uzaktı!

“Ne senden, nede senin dışında kalanlardan olmayanlar” diyen birileri olamaz mıydı? Şüphesiz vardı.

ABD Emperyalizmi, 1990 lı yıllarda almış olduğu kararlarla, gelecekteki çeyrek yüzyıllık strateji planını esaslı bir şekilde yürürlüğe koymadan önce bölgede daha önce kendi elleriyle yerleştirdikleri “kilit taşlar” ının bazılarını, gerekli gördüklerinde imha etmeyi, bazılarının da görev alanlarını değiştirerek farklı imaj çizmesi ise, bölge halklarının gözünden kaçmayan bir hi-

leden ibaretti. (Nitekim Ziya Ülhak ve Turgut Özal'ın ani ve ilginç ölüm şekilleri, Yaser Arafat'ın örgüt liderliğinden Filistin başkanlığına getirilmesi, Pakistan' daki askeri darbe bunların apaçık birer örneği idi).

Bush'un, yukarıda yazdığımız açıklamanın akabinde, Büyük Ortadoğu planının fiili işlevselliğini uygulamak ve 2015 'e kadar meyvelerini toplama ümidi ile önce Afganistan sonra Irak'a bilinen malum gerekçelerle işgale başladı.

ABD'nin, İslam ülkeleri nezdinde uygulamak istediği denge ve güç planı iki ana başlıkta değerlendirilebilir.

- 1- “**Siyasal İslam paradigması**” nın pratikte yönetime talip olma hedefini saptırma.
- 2- Mevcut bölge rejimlerini ve coğrafi sınırları yeniden istediği doğrultuda şekillendirme arzusu.

Elbette bu beklentinin gerçekleşememe olasılığı olduğu gibi büyük riskleri de bünyesinde taşımaktaydı! Olası riske karşı, başka bir strateji geliştirmek için Afganistan, Kafkaslar, Türkiye ve Irak üzerinden oluşturmak istenen yeni güvenlik koridoru ile hem tehlikenin merkezini kontrol edebilecek. Hem de olası aksilikte devreye koyabileceği bu koridorlara karşı “**dikey akım/ İslam İnkılabı**”nın Avrupa ve Afrika ya ulaşmasını engelleme taslağı gibi bir ana strateji olarak öngörülmüştü.

Satranç: Karşılıklı iki oyuncunun eşit materyallerle oynaması oyunudur.

Puzzle (boz-yap): Kişinin; daha önceden gördüğü bir objenin resmini, kendi isteği ile değiştirip, yeniden tasarımlamak için parçaları bir araya getirmesi.

Labirent: Birden fazla girişi olmakla birlikte bütün yolların, biri hariç, çıkmaza gidişi!

Tarif ettiğimiz son üç oyunun kurallarına binaen: Günün insanı, “**Hay bin Yakzan**” dan daha az düşünme yeteneğine sahip değildir. Bu cümleden; büyük insanlık ailesi tek ve evrensel İlahi Mekteb'e doğru yol almaktadır!

Ortadoğu Labirenti!

4 Haziran 2007

Suriye'yi bir an değerlendirmesek, Türkiye ve komşuları olan İnan ile Irak'taki olaylar ve birbiri ile olan ilinekleri alt alta sıralarsak Şöyle bir tablo elde edebiliriz.

Ne yazık ki, çok hızlı gelişen bölgenin siyasi atmosferini gerçekten gerektiği gibi analiz etmek oldukça zorlaŐıyor. Biz sadece Şunu biliyoruz ki, "İslami İnan'ın kendisine has tutumu ve Irak'ın içine düştüğü kısa vade de çıkamayacağı girdabı durduramaması ve pozisyonlarını netleŐtiresemesi. Geriye ulnn son ayağı olan Türkiye kalmakta. Ancak Türkiye'nin kendine has "Siyasi paradigma"sı olayları yorumlamada o denli stresli bir hal aldırıyor ki, elbette labirentin tek çıkış yönünü bulmak için Suriye, Filistin ve Lübnan'ı bu ulden ayrı değerlendirmek, eksikliğini beraberinde getirir.

Ancak:

Saddam'ın gidişi, BOP'un Türkiye'ye daha doğrusu; Türkiyeli aktörlere biçilmiŐ rolü, bu aktörler tarafından alenen seslendirilmesi. "Minyatür Devlet ya da tarihi Site Devletikleri"nin canlandırılması, Gulliver'lerin gönüllü-gönülsüz ölüm adaylıkları!

... Ve BoŐ bölge!

DPT'nin yaklaşık 700 üyesinin tutuklanması, T.C -İsrail antlaŐmaları ve İsrail'in Arz-ı mev'ud planı...

İran'a isnat edilen silah sevkiyatı, ABD'nin sınır ihlali, sınır ötesi Harekât çılgınlıkları! PKK ile çatışmaların yoğunlaşması, 100 yıl geriye gitme // Yeni Osmanlı Hülyaları// paranoyası, Kerkük sorunu, Türkiyelilerin Kuzey Kürdistan'daki ticari rantı, Hükümet-Cumhurbaşkanlık ve Asker krizi ile öteki politik devinimlerin yan yana gelmesinin oluşturduğu etken, bize ufukta incecik te olsa bir çizginin varlığını belirtiyor.

Nitekim:

Yeni Ortadoğu haritasında; Sünni Irak, Arap Şia Devleti, Bağımsız Belucistan, Büyük Ürdün Yeni Azerbaycan ve Bağımsız Kürdistan adlarının ilk etapta çağrıştırdığı coğrafya özelde İran, Türkiye ve Irak ülkelerinin şu an itibarı ile elinde bulundurduğu topraklardan esinlenmekte!

İran'ın İslam âleminde Cezayir'den sonra ikinci büyük toprak parçasına sahip olduğunu Türkiye'nin ve Irak'ın sahip olduğu toprak parçasından ziyade konjoktörel ve Jeo-politik stratejisinin ne denli önemli olduğu da unutulmadan...

Şimdi:

Büyükkanıt'ın Amerika'da ki tavafinda “*çok büyük oyun başlamak üzere belki ilk defa söylüyorum. Sahnenin perdeleri kapalı, sahneyi açacak oyuncular ipleri elinde tutuyor. Perde açılmak üzere, önemli olan oyunu iyi okumak*” şeklindeki açıklaması ile aynı tarihlere denk düşen R.T. Erdoğan'ın “*Kuzey Irak'taki bölgesel Kürt hükümetiyle ilişkileri geliştirecek adımlar atılabilir! Neden olmasın? Yeter ki bu yakınlaşma huzur getirsin, barış getirsin, olumlu gelişmelere yol açsın. Eğer atacağımız her adım bizim için huzur getirecekse biz buna her zaman varız*” (Hürriyet 15.02.07)

Düşündürücü olanı şu ki; Nasıl olurda devletlerin dış politikaları 3 ay gibi bir kısa zamanda “U” dönüşüne girebilir?

BOP haritasını bilinçli olarak medyatik sunduruşlara yöneltmek, kitlelerin birikmiş enerjilerini öngörülen zamana kadar deşarj ederek adeta kitleleri var olan kadere razı etmek!

(Türkiye'nin PKK ile yaşamaya alışması gibi!) Malum planın uygulanabilmesi için dinamikleri en güçlü olan oluşumdan başlamak gayet tabii olan bir olgudur. Zira diğer dinamikler için ileride uygulanması gereken bir maket veya bir model rolünü de beraberinde getirecektir.

Bilindiği gibi İsrail'in Temmuz 2006 savaşı; İsrail açısından hezimetle sonuçlanmasaydı. İç dinamiği en az Türkiye kadar müsait olan Lübnan üzerinden bu plan gerçekleştirilmek istenmiş ve fiyasko ile sonuçlanmıştı!

Türkiye ve K. Irak'ta yalnızca CIA, MOSSAD veya MİT gibi İstihbarat örgütlerinin varlığını düşünmek biraz saflık olur. Zira Avrupa ve Rusya ile diğer ülkelerin istihbarat elemanları bölgenin kaynamakta olan "Kazan"na tuzu, biberi eklemekte!

İsrail'in MOSSAD'ının yanı sıra, bir diğer İsrail istihbarat örgütü olan ve en az MOSSAD kadar tehlikeli olan SHIN BET'in hummalı faaliyetleri yabana atılacak cinsten değil. Kaldı ki, "Kürdistan Anayasa'sı mucitlerinin İsraili Hukukçulardan oluşması!" Hazırlanan Anayasa'nın içeriğinin ileriki dönemlerde bölgeye ne tür sorunları getireceği kaygıya sebebiyet vermekten öte, konuya vakıf olan kişiöğulları tarafından zaten bilinmekte!

Binaenaleyh:

BOP planı ile gerekli rolü üstlenmiş Türkiye; Nasrettin Hoca'ya atfedilen fıkra gibi, önce kendi bindiği dalı kesmektedir. Evet, kabullenmek zor olacak, kimi sığ düşünceliler bunu bir fantezi sunumu olarak değerlendirebilir! Gel gör ki, "görünen köy kılavuz istemez."

"Yani Vatan, Millet, Sakarya terennümleri sunanlar gerçekte oymacılık sanatının üstatlarıdır" Bu ister iç, ister dış güçler olsun, fark etmez.

Hem anlamlı bir halk deyimi vardır. "Ağacın kurdu ağaçtan olmazsa, ağaç çürümez" imiş!

Peki, yukarıda sıralanan ve Türkiye'yi yakından ilgilendiren, dahası, birçok Türkiyeli politikacıların da dâhil olduğu konumuzla ne ilgileri var?

İlgisi şudur ki hiçbir ülke kendiliğinden bugünden yarına değişime tabi tutulamaz.

Malum Avrupa ve Amerika demokrasisinin gelmesi, Türkiye Cumhuriyeti'nin ölümünü beraberinde getirir. Bu beklentinin olgunlaşması için ne yazık ki Türkiyeli Demokrasi Havarileri Bekçiliğini gönüllü olarak üstlenmişler!

Ne var ki bu hezeyanlar, kendi kültür ve tarihinden bir gecede kopartılmış bir toplumun yegâne beklentisi olarak sunulması kaçınılmaz gerekliliklerden olduğu da pek ala bilinmekte. Öyle ise “**Tavşan kaç! Tazı tut!**” Söylemi ile oyuna devam!

İslam'ı aydınların sorumluluğunda olan sorunlarımızla ilgili “**çıtı**”yı yükselterek kitlelerin siyasi ufuklarının daha geniş perspektife ulaşması için “**Tevhid**” ve “**Vahdet**” Kavramlarını başkalaşıma uğramamış! İslam ile doldurmalarından başka ne yapıla bilinir ki? Değilse; İthal ve yerli maceraperestlerin “**serüven avcıları**” oyununun avı olmaya mahkûm edilimiz!

Çok açık ve net bir ifade ile adını koymak gerekirse Türk-Kürt Savaşı'nın serüveni “**Kopma Savaşı**”nı beraberinde getirir!

Bu sonucu bekleyenler de serüven avcıları değiller mi? Bu şart ve inanç ekseninde gerçekleşmemesi dileğimizdir.

Türk İslamcı Aydınlar

4 Mart 2009

//Aşağıdaki makalenin yazılış ve Türkiye medyasındaki yayın tarihi göz önünde bulundurulduğunda, neden cemaat ve pek muhterem hoca efendileri Velayet-i Fakih'e ve onun müntesipleri olan Müslümanlara karşı öfke ile nefret tohumları ekmek istediği daha iyi anlaşılacaktır. O tarihlerde Türkiye siyaseti hep bir ağızdan 'Bremen mızıkacıları' gibi 'Pek Muhterem Hoca efendi' diye hitap ettikleri F. Gülen ve tebaasındaki İslamcı yazar ve aydınlarını değerlendirme açımızdan daha iyi anlaşılacağını umut ediyorum. Bu makaleye gramer ve imla kurallarını düzeltme hariç hiçbir ekleme veya eksiltme yapmamaya özen gösterdik. Keza akabinde okuyacağımız 4. Makalemiz, "**Başka gezegenin aydınlarımızı?**" Başlıklı makale yine bu eksen de okunmalıdır. //

Ben söyleyeyim, yanlış tespitte bulunursam ki öyle kabul edileceğinin hükmünü yazmadan verdim! Böylece kariyerler zedelenmez ve dahi mesleki onurlarımız korunur, değilse de, işinizi kaybetmemiş olursunuz!

Geçmişin insanı kendisine aşına tabiata yabancı iken, bugünün insanı tabiata aşına fakat kendine yabancılaşmış. Geleceğin insanı ise hem kendine hem de tabiata aşına olacaktır. Bugünün sorumlu/adanmış/ aydınları geleceğin insan proto tipini temsil edebilmelidir. Yani dikey ve yatay değerler manzumesine aşına olabilmeyi başarmalıdır...

Şimdi: “Cemaat olarak bilinen oluşumun başındaki zevat bilinçli olarak ülkesinden/okyanus ötesinde/ adeta bir nev-i zorunlu ikamete tabi tutulurken, tutanlar tarafından gizemli bir kişilik yaratılmak isteniyor. Hiç düşündük mü acaba neden?”

Bu zevat, kuşkusuz ki halkının içinde olursa, Emevici İslam dünyası adına yaratılmak istenen sahte İmam Humeyni portresi, yazın sıcağındaki güneş altına duran kartopu gibi eriyecektir. Kaldı ki söz konusu cemaat ve onun liderliğini üstlenen Gülen’in kendilerine ikon olarak seçtikleri Said-i /Nursi/ Kürdi’nin İslami geçmişi kirlidir. Bu kirlilik, onun taşıdığı katkılı İslam’ın yüklediği sorumlulukla oluşan kirliliktir!

İlginçtir, Türk/Emevist/ İslamcılar Kürtler’in kirlilerini yaşıtmak istemektedir. Örneğin Selahaddin-i Eyyubi, İdris-i Bitlisi gibi kirli İslamcılar kahraman yapılmışlardır. Bunun karşısında ise Şeyh-i Cebel (Hasan Sabbah)’i ve Seyyid Rıza (R.a)’yı karalayıp eşkıya ilan etmişlerdir. Egemen Türk İslamcılar, Türk İslam’ına tehdit oluşturan İslami şahısları her zaman asi ilan eder.

Müslümanlar; evrensel insanlık ailesinin, maveraya açılan penceresi olan Muhammed ve Ehl-i’nin değerler manzumesini kendisinde barındıran, Ali’nin taşıdığı ruh ve karakter yapısında arama zorunluluğunu bilmelidir.

İnsanlığın büyük ailesi; içine düşmüş olduğu çıkmazdan kurtulmanın son çaresi olarak, kilit şahsiyet olan Ali’nin tanınmasını zorunlu kılmıştır.

Ademiyet mektebinin İnsan-ı Kâmil’i ve Nübüvvet’in son halkasının varisi olan Ali! Günümüz insanının yaşadığı zaman diliminde bir kez daha kişinin (sosyal-siyasal, dahası İslami bilincin ve bununla beslenen İslami algının hayatın merkezine her gün yeniden inen vahiy gibi) şekillenmesinin iksirini taşıdığını göstermiştir.

Yaşlı Bilge’mizin söylediği şu; *“İnsani bilimlerin büyük bir bölümü temelini materyalizm ve ilahi-İslami inançlara imansızlıktan ibaret olan felsefelere dayalıdır. Bu ilimlerin üniversi-*

telerde okutulması ilahi ve İslami talime karşı inançsızlığı yaygınlaştırmakla birlikte dini inançlarda kuşku oluşturmaktadır.” Sözü, neden ışık okulları zincirinin, Batının arka bahçesi olmuş sömürge ülkelerinde kurulduğunu anlamamızda daha ikna edici bir bakış açısını şimdiye kadar sunmuş olmalı değil miydi? Kaldı ki bu ülkelerin büyük çoğunluğu Müslüman halkların coğrafyasıdır..

Türk İslamcılar: Peygamber ve soyunun temsil ettiği İslam'ın dünya görüşüne karşı, daha fazla direnemeyeceklerini bilmelidirler. Peygamber (s.a.a) ve soyunun temsil ettiği İslam'a karşı “**dine karşı dini**” kullanarak zulmün öncülerine verdikleri destekten vazgeçmenin zamanı gelmiştir.

Bu açıdan; “Türk İslamcılarının temsil ettikleri ekolün/Emevizm/ iflasına dair manifestoyu yazmanın zamanı da gelmiştir.”

Yakın gelecekte Akdeniz'in güney sahillerinde vuku bulan evrimsel hareketlerin odağına kendilerinin de gireceklerini görmüyor değiller. Bu durumda, Türk İslamcılarının bu halklara karşı taşıdıkları vebalin altından kalkabileceklerini sanmak kolay olmasa gerek.

Yüzyılımızın siyasi yazgısı ve coğrafyalar yeniden şekillenirken, Afrika'nın rolünü anlamaya çalışmak adına, güç, kılıç ve kan İslam'ına özlem duyan ve bu özlemi imanlarının en vazgeçilmez esası olarak bilen Türk İslamcılarını!

Türk İslamcılığında; Anadolu halkına biçilen rol; figüran olmaktan öteye geçmez. Senaryo ABD ve İsrail tarafından yazılır. Tabii ki Türk İslamcılarının, Müslüman Anadolu halkına ‘Parya’ muamelesi yapmasının vebalinin karşılığında. Bu halkın elleri her zaman Türk İslamcılarının yakalarında olacaktır.

Osmanlı siyaset merkezinin göbeğine, genç 23 Türkiye'sinin mayasını İttihat ve Terakki çalmıştı. Yani “**Jön Türkler**” in mirası diyebileceğimiz genç Cumhuriyet'in omurgası olan ideoloji oluşturulmuş ve tabii ki, sıradanlaşmış solcu ve İslamcılar gibi ya tutarsa üslubuyla değil. Olmazsa olmaz azminin belirleyiciliği ile başarmıştılar.

Esasında senaryonun diğer perdesi de Türkiye'nin siyasi birikiminin membaı olan Osmanlı saray entrikalarıdır. (Ki bu entrikalar; ağırlıklı olarak, 15. yüzyılın sonlarında Endülüs Emevîlerini yönlendiren Samirî'nin çocukları tarafından 1492 göçü ile Selanik, İzmir ve İstanbul'a taşındı. O zamandan bugüne dek Anadolu coğrafyası huzurlu bir gün yaşamamıştır.) 28 Şubat'ın etkileri aradan geçen yıllar sonra mı hatırlanır oldu? O günden bugüne 11 tam yıl geçti. Şimdiye kadar nerede ve ne haldeydik? Demokrasi havarileri, sivil toplum kurumları, hümanistler ve dahi enva-i çeşit örgütler, oluşumlar, neden aradan geçen 11 tam yıl boyunca sustular? Denilebilir ki, her yıl 28 Şubat'ta eleştiriler yapıldı, darbe ve darbeler kınandı, yazıldı, çizildi. Peki, söz konusu eleştiri ve kınamalar, ne kadar gerçekçi oldu ne kadar gerçeği yansıttı?

Söyleyeyim. Yanlış tespitte bulunursam ki, öyle kabul edileceğinin hükmünü yazmadan verdim! Böylece kariyerler zedelenmez ve dahi mesleki onurlar korunur, değilse de işinizi kaybetmemiş olursunuz!

//10 yıl önceki manzara Makalenin yazıldığı tarih itibarı ile verilen tarih ve zaman göz önünde bulundurulmalı//; Kürt sorunu, yasadışı sol (yasal olanı bugün CHP) örgütler, gerici İslamcılar, bölücüler ve bu böyle uzayıp gider...

Bugün ise her zaman olduğu gibi, petlantonda birinciliği elden bırakmayan ıslahatçı İslamcılarının, **“biraz da biz Kürt olalım”** sloganını açarak, yarışı önde götüren yeni Türkiye İslamcı demokratların yarıştukları sürece girdik.

Görünmeyen el yine düğmeye bastı. Bazı kısıntı bilgileri açıklansın, bir yerlere kadar kapılar aralansın ki, demokrasi havarileri ve dahi İslamcı melekler kapı aralığında bakabilsin!

S.O.S Veren **“Sosyal enternasyonalist”**lerin tutum ve konumunu, burada irdeleyecek değiliz. Ancak değinmeyi zorunlu gördüğümüz bir noktaları var ki DPT'nin Türk milliyetçilerini aratmayacak şekilde, **“Kara yazgılı Kürt”**lerin başına örülen se-

naryolarla yeni ve farklı bir atağa kalkmayı neden durdu durdu da, 2009 da gözünden vurduğunu da anlamış değilim!

Tabii bu arada HDP'nin; Kürt kökenli İslamcı kanaat önderleri ve aydınlarına kem bakmayı da ihmal etmeden. Türk milliyetçiliği şovlarını yapanlara da, bizi dışa itmek için dışlarsanız, meydan bizden önce size dar gelecek derken, Türkçü şovmenlerin neyin tehlike de olduğunu sanki bilmiyormuş gibi havaya bürünmeleri, yarı tehditli ikazların birilerini yanılmaktan başka ne amaç güttüğünü de çözmüş değilim.

İslahatçı İslamcıların, 10-15 yıl önce Avrupa'da toplanan çayır renkli sermayeden elde ettikleri yeşil Mark'lar, kimlerin kurduğu senaryolarla sümen altı edildiği, X partisinin ihsan şemsiyesi altında, nimetler deryasında yüzen İslamcı meleklerin sessizliğini anlamak zor değil. Nitekim halka vaat ettikleri kapital cennette şimdi sadece kendileri yaşıyorlar.

Maneviyattaki mücahitlikten, müteahhitliğe devrim dönüşümü, maddede ki eşekten Jip (Jeep)'e, evrim geçirmesi de İslamcı meleklerce unutulmamıştı!

Peki, bunlar neyin bedeliydi?

Birileri sayısını dahi belirterek, “**Benim Kürt milletvekillerim**” derken hangi bedelle satın almıştı, milletvekillerini?

Bu bedeli sormak suç olabilir! Sormaktan vazgeçelim.

2009' lar da halka sunulan yeni imaj, adeta Türkiye kendisini sorgulayan bir süreçten geçiyor ve kirini temizliyor imajıydı!

İyi de yasadışı oluşumların ve bu oluşumlarda yer alan kişilerin ilişkilerindeki yasadışılığın, kesin olduğunu söyleyenlere sormak lazım. Bu oluşumun anası kim? Mayası ne? Yasak ilişkiden doğan çocuk muamelesi gören örgütlerin (ki öyledir), vaftiz konusunda hükmü nedir?

Maddi fenomenin bölünme yasasında, öz (töz)'ü kaç parçaya bölünürse bölünsün, o(kendisi) olmaktan çıkar mı? Ya da geriye dönüşümde elementin aslını kaybeden formülün geçerliliği var mı?

Oysa samimiyet ve hakkaniyet 1900 lü yılların başına dönmeyi gerektirmez mi? Enver Paşaların, Talat Paşaların kurgularındaki arka planı deşifreden başlamayı düşünemiyor muyuz? İttihat ve Terakki hiçbir zaman bitmiş değil ve bitecek gibi de görünmüyor.

Herkeste şunu iyi bilir ki, herhangi bir sistem, içindekilerini kendi irade ve isteği ile boşaltıyorsa; ya çürümüşlük ve kokuşmuşluğunu önlemek, ya eskinin yerine yeni ve daha farklı ve kaliteli şeyler koymak, ya da birilerinin emirleri doğrultusunda yapmak olasılığındandır.

Çok değil, 20 yıl sonra bugünkü 28 Şubat'ın, sözde maskesini düşürenlerin yerine neyi koyduklarını göreceğiz!

O gün gelince, yeniden bugün Türkiye'nin boşaltılan karnına neyin doldurulduğunu tartışıyor olacağız. Buna Türk tarihinin devinim yasası mı diyelim?!

Türk aydınları şu an için, 220 yıl geriye gitmenin haklı gururunu taşıya dursunlar. Zaman onlara haklılıklarının geçerliliğini ya da geçersizliğini teslim edecek en adil yargıçtır.

1789' un zafer sarhoşluğundan ayıldıktan sonra, kendilerini modernizmin köleliğine teslim ettiğini gören Paris aydınları, geç de olsa ayılıp itiraf etmişlerdi.

Türk aydınları, Batı tarihini virgül (,) üne kadar ezberlemekle övünür. Acaba burayı da şerh etmişler mi? Bundan dolayı her dönem geçerli olan tümceyi kurup, “Başkente köpekler bile daha merkezi havlar” diyen Jerzy'e hak vermemek elde değil.

Başka Gezegenin Aydınları mı?

11 Mart 2010

An gelir dünyadan ayrılacak bile, özgürlük ve adalet yankılarının günden güne, nasıl da yükseldiğini duyamayacak kadar işitme özürlerinden değiliz!

Dünya'nın, Ortadoğu'nun ve Türkiye'nin meydanlarında rahatlıkla yürüyemeyen birinin, kendisini o coğrafya adına söz hakkına sahip görmesi, dahası onların söz hakkını kendisinde kabul etmesine şaşmamak elde mi?

ABD'nin mazisi esaretle yoğrulan Başbakanı Obama'ya, yeni Ortadoğu stratejisinin derin izlerini taşıyacak olan Türkiye ziyareti öncesinde, bazı aydınlar açık mektup göndermiş.

80 kadar aydının, “**bölgede demokratik reformların savaş, tehdit ve dayatmalarla değil, barışçıl yollarla yapılması çağrısında**” bulunarak, Obama'ya yol gösterici, ufuk açıcı beyanatlar içeren bilgilere yer vermişler!

Dahası; mektupta ABD'nin “**on yıllardır insan haklarını ihlal eden, işkence yapan ve kendilerini eleştirmeye cesaret edenleri hapseden baskıcı rejimleri desteklediğine**” dikkat çekmişler!

Biz Amerika yeni Başkanı'nın yürüttüğü Ortadoğu ve dolaşımı ile İslam Dünyası hakkında sözde uzattığı barış elini kimlerin tutup tutmaması gerekirdi burada tartışacak değiliz.

Dikkatlerden kaçmayan asıl nokta şu ki; bu bölgeye insan haklarını ihlal eden işkence yapan, baskıcı rejimleri yerleştirenlerin kimler olduğunu bilmeyecek kadar basiretli değillerse, bu tür kişilere aydın demek, aydın kavramının tanımına insaf dışı yaklaşım olur. Bunun ötesinde bu bölgenin asıl aydınlarına da haksızlık olur. Kaldı ki; eleştirilene oraya kim koydu?!

Yok, gerçekten halkın ne istediklerini bilmeyecek ve de göremeyecek kadar cahil ve dahi vicdanları körelmemişler ise o halde halk adına birilerine yaltanmak niye?

Avrupa ve ABD'nin kanlı senaryoları ile bölgenin vicdan sahibi halkında birikmiş bir kinin oluşmasına zemin oldu. ABD, yeni bir politik hamle ile İsrail'in can çekişmekte olan varlığına, üstü kapalı çözümlerin üretiminde, bölgenin kendisine yakın etkin ülkeleri ile mekik dokumaya başladı bile...

ABD'nin; Ortadoğu'yu bir ağ gibi saran sorunlar yumağının asıl müsebbibi kendisi değilmiş gibi alaylı duruşu ile tekrar tekrar sırtırken, bir de işin tuzu biberi mahiyetinde demokrasi konusunda disiplinli bir hak mücadelesi yürütüyor imajını vermesi yok mu?!

ABD'nin; ne bu bölge için, ne de dünyanın kalan kısmına, söyleyecek hiçbir sözü kalmamıştır. Birilerinin beklentisinin olduğunu sanmak ta farklı bir sorun ki, bu sorunun müsebbibi de yine ABD'dir! Zihnimizi meşgul eden tek şey, Obama'nın bu coğrafyanın tekrar nasıl bir potansiyel suçlu alanı (şimdiden Sudan yanmaya başladı) haline getireceği?

Yeniden uygulanmaya başlayacak senaryolar için ne gibi bahaneler bulup düğmeye basacağı iken, birileri kendilerini İslam Dünyası ve Türkiye adına söz söyleme salahiyetini kendisinde bularak, Obama'ya barış havariliği üstlenmenin, “**bayram değil düğün değil ...**” nakaratını hatırlattı! Sakın sizde malum “ılımlı İslam” planına bulaşanlardan olmayasınız?

Bir milleti, ümmeti ve kıtayı temsil ettiklerini düşünen zevatlar, bu coğrafyanın onurlu çocukları inancı ile özdeşleşmiş,

siyasi bilinci gelişmiş, kadın erkek, genç yaşlı, hemen hepsi gelişen olaylardan dolayı bedel 6demiŐ. Yaşadığı acılardan dolayı da olsa ortak siyasi bir duyarlılık yakalamıŐ.

Dünyanın, Ortadoğu'nun ve Türkiye'nin meydanlarında rahatlıkla yürüyemeyen birinin, kendisini o coğrafya adına söz hakkına sahip görmesi, dahası onların söz hakkını kendisinde kabul etmesine Şaşmamak elde mi? Eh! Fildişi kulelerde yaşamak bu olsa gerek!

Toplumdaki farklılıklara rağmen, birlikteliğe (İsrail-Filistin gibi) vurgu yapılarak, bölge halkı adına nelerin kaybedilebileceğini gösteren tavırlar ihanet değilse ne ile özdeŐe bilir?

Klasik ama bir o kadar da etkileyici söylemlerle, duygusal olan bölgenin kalplerini kimler adına celp etmeyi düşünüyorlar acaba?

Duygu ile aklı, akıl ile inancı iç içe geçirmeyi başaran bölgenin halkı, dinamik ve coŐkulu bir yoğunlukla kendi değerleri ile tarih sahnesine yeniden çıkmmanın arifesinde iken, kokuşmuş değerleri tarihin müzesine göndermek üzere iken, başka ölkelerin iyilik meleklerine ve onların yerli havarilerine tav olabileceklerini sanacak kadar saf görmek, tarihten ders almadığı anlamına gelir ki, bu da...

An gelir dünyadan ayrılacak bile, özgürlük ve adalet yankılarının gündün güne, nasıl da yükseldiğini duyamayacak kadar işitme özörlülerinden değiliz herhalde!

Devrimci İslam ve Kuzey Güney Hattı!

3 Haziran 2007

Masa başı harita mühendislerinin çok önceden şekillendirdiği, Fars körfezini çevreleyen yapay Arap-Şii Hilalden, İran'ın ne tür faydasının ve Amerika'nın ne tür kaybının olduğunu, aklıselim kişiyoğlunun anlayabileceği bir şey/sonuç çıkartılmış değil.

Daha önce I. Dünya Savaşı'yla beraber Dünya siyaset sahnesinde adeta satranç düvelinin sona erip, küresel denge stratejisinin 1990 lı yıllara kadar getirdiği taraflılıkla denge stratejisinin yeni oyununa puzzle demiştik. İş bu puzzle (boz-yap) kuralı geçerli izlenimini uyandırdığını ve sonra sorunun karşı cephede olduğunun aksine, savunma pozisyonunda kalmak zorunda olanın, karşının tek taraflı geliştirmek istediği faka basma tehlikesini beraberinde taşıma sorununa dönüştüğünü de söylemiştik.

Ve yine oyuna sempati besleyenlerin, oyunun kuralları eskinin kuralları (yenme-yenilme) ile pek farklı olmamakla birlikte geliştirilen (bir araya getirme/getirememe) yeni oyunu yeterli anlayamadan kaynaklanan strese dönüştüğünü de söylemiştik.

Bu analizin, bir diğer eksenindeki yeni oluşumun ufuktaki belirtilerini görmeye ve tanımaya alışmamızın sürecinde olduğumuzu bilerek, BOP Planı'nın oluşamamasındaki asıl etken olarak algılanmasında bir sakınca düşünülmemelidir.

Amerika savaş kovboylarının büyük bir çığırkanlıkla karşı çıkıyormuş izlenimini estirerek, Şii Hilal diye kabul ettirmeğe çalıştığı ve bu Hilal'in oluşmasında asıl etkenin İran'ın rolünün etkili olduğu hezeyanları, görüldü ki kendilerine ait paçavra planın bir senaryosu idi.

Masa başı harita mühendislerinin çok önceden şekillendirdiği, Fars körfezini çevreleyen yapay Arap-Şii Hilal'den, İran'ın ne tür faydasının ve Amerika'nın ne tür kaybının olduğunu, akselîm kişiöğlunun anlayabileceği bir sonuç çıkartılmış değilmi?

Ancak bu tezin, antitez olabilecek mahiyette olması adına. Bir an, var olan yörüngeden çıkarak; Tacikistan, Pakistan bir ölçüde Afganistan ve İran eksenli Irak, Suriye, Lübnan ve Filistin'i de ekleyebileceğimiz “Devrimci İslam” şeridini gersek. Globalleştirilmek istenen Dünya'yı bu şeritle Kuzey ve Güney diye iki kutup olarak yeniden adlandırmanın “Devrimci İslam” şeridinde (Adalet ve Hürriyet kılıcının izlerinin olmaması elbette düşünülemez!). Kuzey kutbu (Türki cumhuriyetler) kabullenmekte zorlansa dahi (ki, Rusya'nın hegemonyasından çıkanlar süreç içinde bu trene binmek zorundadırlar.) bu da böyledir. Güney Kutbu'nu bu şemsiyenin altında gölgelendirmenin ne sakıncası olabilir ki? Adını koymak istediğimiz bu şerit aynı zamanda Doğu'dan Batı'ya yükselen Güneşi de beraberinde getirecektir. Kaldı ki Güney'in kabullenmek istemediği ve dayatmayla da olmayacağı kesinleşmiş olan, Globalizm ya da tek Dünya safsatasına alternatif olarak kendi bünyesinde barındırdığı değerler manzumesinin aslına dönüşü de beraberinde getirecektir. Hem bu değerler ötekinin isteyerek-istemeyerek alıcıya çıkarttığı “Yatay değerler” den ziyade, Güney'in kendi kültür ve değerlerinin mayasını oluşturan “Dikey değerler” in kendisi değil midir?

Elbette Devrimci İslam'ın gideceği olası yeni hattın Güney'i, yeni siyasal bir akımla tanışacak değil, daha önceden kendi aslı değerlerinin orijinallğine yeniden kavuşmanın getireceği döngü sadece zamanla aşılacak bir sürece muhtaçtır!

Teorik olarak sunulan bazı olgular gündemde yeteri kadar incelenmeden kabul ya da red yargılarına takılması zaten düşünülemez.

Teorilerin geçerliliğini ispatlayamadığı müddetçe doğruluğu kabul edilemez olgusal bir söylem olduğunu, ama aksi ispatlanmadığı takdirde reddinin de tutarsızlığı bilinendir.

Geçmişte Türkiye-İran ve Pakistan'ın oluşturduğu ötekileri için güvenlik şeridi olarak kabul edilen tarihi CENTO'ya farklı bir alternatifin altyapısını oluşturabilecek tüyoların bir araya getirilmesinin ne sakıncası olabilir ki? Gayet tabiidir ki NATO'nun Trans-Atlantik ittifakına da bir çentik düşmenin başlangıcı olabilir. Olabilirin de ötesinde, aynı şerit Adriyatik'i de aşabilir!

Suriye Üzerine...

22 Şubat 2012

Tarih bir zindandır.

Bu zindan; hem bireysel, hem de toplumsal olmak üzere ikiye ayrılır.

Tarih bir zindandır. Bu zindan hem bireysel, hem de toplumsal olmak üzere ikiye ayrılır. Kimi zaman birey kendi zindanını aşar. Ancak içinde yaşadığı toplum zindanını aşamadığından, toplum ruhu ona baskın gelir. Böylece okunması gereken günün sayfasını olduğu gibi okumayabilir. Bu durumda bireyin kendi çalışmaları özgür ve özgün olmaktan ziyade toplumunun nabzına göre şekillenir...

Tarih zindanını parçalamış kimi aydınların, Suriye konusunda düştüğü yanılgılardan biri de yukarıdaki paragrafın ikinci tümcesidir.

Bu tür aydınların kendi iç dünyasındaki özne sorunsalından kaynaklanan, başka zindanları da aşamadığından, olayları net değerlendirememek gibi menfi yönlerinin bulunduğu kuşkusuz bir gerçekliktir.

Esasında dünya iki kutuplu süper güçler dengesini yitirdiğinde, dünya üzerinde yeniden filizlenen ilahi kaynaklı bir akımın yarattığı etkinin, kendini evrensel boyutlarda göster-

ceğini, Batı Dünyası beklemiyor değildi. 1945 ten 1989 'a kadar süren, süper güçlerin kendi aralarındaki danışıklı dövüşü olan soğuk savaş stratejisi, 1979 da gerçekleştirilen İslam İnkılabı ve bu İnkılab'la birlikte İslam Dünyası'nda her geçen gün daha bir filizlenen bu ilahi akıma karşı olduğunu söylemek, kaçınılmazdır.

Suriye'de iç karışıklığı diye lanse edilmek istenen olayları takip edenler, bu kirli oyunun kimler tarafından, nasıl ve ne için tezgâhlandığını elbette az çok görüyor, biliyor, fark ediyor.

İslam Dünyası'nda Emperyalizme karşı duran yönetim ve direniş güçlerine, Müslümanlar tarafından destek verilmesi gerekirken, esefle belirtelim ki kavmiyet (İrkçılığın temelleri, Yahudilikten beslenmektedir. Nitekim Yahudilikte kan bağı esas alınarak, inançsal değerler yaşam alanına indirgenir)'çilik ve Batıya olan hayranlıklarında dolayı, en fazla İslamcıları etkiliyor.

Bu sorunun birçok nedeni var. Ama asıl nedenlerinden biri de İmam Hasan (a.s.)'dan sonra ilk defa yeniden kendi öz değerleri üstüne filizlenen ilahi akıma karşı, aydınların algı sorunu yaşamasıdır. Başka bir ifade ile İslami aydınların kendi özüne yabancı kalmasıdır. Bunda aydınların elindeki tarihsel bilgi ünitelerinde, İslam adına uydurulmuş sahte tarih ve yine İslam adına üretilen ve sızdırılan katkılı bilginin payı da unutulmamalıdır.

Denilebilir ki neden Mısır, Tunus, Libya devrimleri(!) içinde aynı tanıyı yapmaktan çekiniyorsunuz?

Bu soruya karşılık diyebiliriz ki

Suriye'de mevcut iktidara karşı savaşan güçlerin büyük çoğunluğu, Suriye dışından gelen maceraperest şaki gençlerin varlığıdır. Batılı emperyalist güçler Mısır, Tunus ve Libya gibi uydu ülkelerin iç siyasetini şekillendirmek isterken, bu ülkelerin yerli halkların kullanılmaya çok uygun olduklarını biliyorlardı! Suriye de durum yukarıdaki ülkelerden çok daha farklıydı ve bu tespiti İslam aydınlarının kahr ekseri göremedi.

Bunun için, “Araplara tahakküm eden, Ortaçağ gelenekselini aşamamış, ilkel kabile iktidarları” ve bunlardan Katar ile Suudi hanedanı gibileri, ABD adına Suriye’de iç savaşın yükselmesini destekliyor. Bundan ötürü Suriye aleyhine, sayıları yüz binlerle telaffuz edilen isyancıları para-militer güç olarak rahat bir şekilde organize edebiliyorlar.

Söz konusu isyancıların ruhsal yapılarını anlamak zor olmasa gerek. Bu isyancıların büyük çoğunluğu ya kendi ülkesinde uç ve kriminal suçlara bulaşmış gençlerdir ki yine bunların büyük çoğunluğu, Selefî/ Vahabi ekol mensuplarıdır.

Bu hedefsiz ve tarihi bilgiden yoksun cenahı, kukla gibi kullanan ilkel kabile iktidar sahipleri; İslamcı Cihatçılar adı altında motife ederek dışa aktarıp, geçmişte (1980 ve sonrası adına buna en iyi örneklik Usame bin Laden adlı teröristin ABD ve İsrail tarafından nasıl kullanıldığıdır.) Afganistan İslami cihadı adı altında yapılanın benzeri ile iktidarlarına tehlike oluşturabilecek iç potansiyel devrimci gücü, dışlayıp, rejimlerinin kirli bağirsaklarını temizliyorlar!

Suriye konusunda, Türkiye’nin takındığı tutum hassas bir şekilde dikkatleri çekmelidir. Türkiye’nin Suriye ye karşı olan tavrını anlamak; hem kolay, hem de zordur!

Kolay anlaşılır tarafı; Türkiye, tam bir Batı siyasetine teslim olmuş ilkel duruşlu ve NATO’nun askeri kanadının güney ordusunu besleyen bir devlet oluşudur.

Zor anlaşılır tarafı ise Suriye gibi bölgenin asli unsuru olan bir devlete karşı Batı’nın yanında yer alırken, temel insani hak ve özgürlükler sorununda en az kendi komşuları kadar kirli bir geçmiş ve hali hazırdaki karnesinin varlığıdır. Bu da Türkiye’nin anlaşılmasını zor kılıyor.

Türkiye, KCK Operasyonları adı altına özgürlük ve anadil eğitimi gibi en temel insani haklarını sistemin meşru araçları ile elde etmek isteyen Kürt aydın ve politikacılarının da sayıları on bine yaklaşan tutukluların bulunduğu bir ülkedir.

Bu konumda olan bir ülkenin, Suriye’ye demokrasi dersi vermeye kalkışması, Suudi Arabistan gibi bedevi ilkelliğine sahip bir rejimle işbirliği yapması ve ayrıca Batı’ya olan bağımlılığından dolayı bu ebleh politikayı anlamaya çalışsak ta, İslamcıların kendi inançsal çarpıklığını görmesine yeterli bir neden olmamasını anlayamayız, anlamak istemeyiz.

Suudi hanedanı zindanlarında, on binlerce Müslüman, en ağır işkenceler altında can verirken, iktidar maması ile canlanan Türk İslamcılar’ın suskunluğunun nedenini sanırım bundan sonraki satırları okuyan okuyucularımız daha iyi anlayacaktır.

Şunu da unutmayalım ki Türk İslamcılar’ın kendilerini de şahit tutarak söylüyorum. Adına şeriat denilen ve fakat bedevi kültüre sahip, ilkel kabile yöntemi ile idare edilen, İslam Dünyası’nın, Mekke-Medine gibi en kutsal beldelerine musallat olmuş zalim Suudi hanedanına, ufacıkta olsa bir serzenişin olmaması, bu İslamcı cenahın, “Hac ve Umre Turizmi”nden elde edilen rantına tekabül ettiğindedir.

Eğer böyle olmasaydı. “NATO’nun Libya’da ne işi var?” Diyen Türk İslamcı lider, Suudi tanklarının, Bahreyn ve Yemen’de ne işi var? Demesi de gerekmez miydi? Konunun detaylarına inmek gibi bir niyetimiz olmadığı için Yemen ve Bahreyn’de ki kukla rejimlerin işledikleri cinayetlere, yaptıkları zulümlere detaylı olarak değinmeyeceğiz.

Sadece şunu soruyorum. Acaba Türk İslamcılarının, kafalarını Devekuşu misali kuma gömmesi, onların bu kukla rejimler tarafından temin edilen mamaları mıdır?

Saddam tarafından, Müslümanlara yapılan işkencelerin görüntü kayıtlarını, bugün Suriye’de yapıyormuş gibi yayınlayan ve yine Siyonistlerce katledilen Mazlum Filistinli Müslümanları, Suriye tarafından yapıyormuş gibi iddia edipte medyaya servis eden Türk İslamcılarının, İsrail ve Avrupa’nın bazı vicdanlı vatandaşları kadarda mı akılları temiz kalmamış?

Pekâlâ, bugünkü Para militan İslamcıların abileri, neden Saddam'ın Enfal katliamına karşı o zaman sessiz kalmışlardı? Bugün Suriye'ye savaş ilan edecek kadar gözleri yaşlı ve kalpleri yumuşamış Hümanist İslamcılar, o gün hangi haldeydi acaba?

Fransa'nın kendi çıkarlarının tehlikeye düşmesiyle, Türkiye'ye karşı masa altında tuttuğu soykırım kartına karşılık, Türk İslamcılarının başındaki Lider zevat, aynı kartla karşılık verirken, Türkiyeli İslamcılar, bir zalimi bir zalime tercih ettiğinin izahını acaba hangi ayetin meali ile dillendirecekler?

Ebette Cezayir'de katliam oldu ve bu bir soykırımdı. Bu soykırımı sadece Fransa'ya mal etmekte ayrı bir politik eblehliktir!

Batılı ülkelerin hepsinin elleri kanlıdır (İngiltere, Hollanda, İspanya, Almanya, İtalya ve diğerleri bu devletlerin sicilleri insanlığın yüz karasıdır). Batılılarca dökülen bu kanın varisi olanlar ise her şeyi elinden alınmış bu coğrafyanın mazlum çocuklarıdır. Bu çocuklar, bunun hesabını er ya da geç bir gün mutlaka soracak ve Batı'ya diyetini ödetecektir.

Soykırımlardan biri de Nisan 1915'te, Osmanlı hanedanı siyasilerince, Ermeni vatandaşlarına yapılmıştı. Şimdi soruyorum.

Fransa'nın, Cezayir'deki katliamı, neden daha önce Fransa'nın kirli yüzüne çarpılmamıştı da Ermeni katliamı yasası Fransa meclisi gündemine gelince, güncelleştirildi? Tencere; dibin kara misali!

Doğrudur. Zulme meyletmeyiz ve kimden gelirse gelsin, kabullenmeyiz. Ancak bir zulmü, bir başkasının zulmüyle örtmek, İslami midir? Halkların kardeşliğinden dem vuranların ve halkların haklı taleplerini, ABD ve İsrail'in şom emellerine alet edenlerin, nasıl bir İslami anlayış taşıdıklarını anlamak, doğrusu çok ama çok güç.

Suriye rejimine karşı yürütülen, sözde özgür (Vahabi/Selefi) İslamcı direnişçilerin arkasındaki derin güçler ve kirli eller olmasaydı, "Para militan İslamcılar"ın, bir Maytap tabancası dahi bulamayacaklarını bilmiyor muyuz?

Doğrusu; Batı dünyasının artık Batı kökenli Lejyonerlere neden gerek duymadığını şimdi daha rahat anlayabiliyoruz. Hatta bize göre, Güney batı Akdeniz sahili boyunca hareketlenen “Arap Baharı” fay hattında, neden Batılı bir askerin burununun bile kanamadığını da anlıyoruz.

Oysa Suriye, demografik ve homojen yapısına uygun olarak, bölgenin en Demokratik devletidir!

Kadı ki Türkiye gibi halkının %99'u Müslüman da değil. Batı'nın istediği de Sözde Laik ve Demokrat bir yönetimi bölgeye uygulamak, halka özgürlük mustusu sunmak değil miydi? Durum böyleyken; Ürdün ve Suudi Arabistan, neden domino taşları arasından çekip çıkartıldı? ABD, İngiliz Kraliyet ailesine yakın dirsek temasında bulunan Türk İslamcılar; özellikle de liderleri, bu sorunun cevabını bilmeli ve de vermeli!

Suriye üzerinden; İslami hassasiyetleri gündeme getirenler, kendi memleketlerindeki Batı uşaklarına sus pus olmuş bir vaziyette iken, dahası onların zalimlik ve ceberutluklarına fetva arayışları ve zulmü legalleştirme çabaları, tam bir Amr bin As hilesi değil de nedir?

Hatırlayalım ki Suriye istihbaratı; Mısır, Tunus, Türkiye gibi sair ülkelerden farklı bir yapıya sahiptir. El Muhaberat'ın, böyle olmasını zorunlu kılan, tarihi derinliğindeki özelliğidir. Bu özellik, konunun uzmanlarınca bilinmiyor değil. Suriye dışındaki bölgenin, diğer ülkelerde ki zaafının temelinde bu özel konum bulunmaktadır. Başka bir ifade ile El-Muhaberat'ın; Selefi/Emevist ekolden uzak, Kendi elemanlarınca yapılanmasının neticesinde, Suriye iktidarını, Batıya karşı omurgalı duruşla tutabilmektedir.

Biz burada Suriye yönetiminin, sosyo-ekonomik hukukunun İslamiliğini inceleyecek değiliz. Bu konuda diğer ülkelerin sicillerinin de Suriye'den daha temiz olmadığıdır.

Bu değerlendirmenin farklı olmasının sebeplerinden biri de Batı'nın; vesayet sistemi ve onun bölgedeki kollarını temsil

eden Suudi saltanatı, Lübnan Hariri ailesi, Katar ve Ürdün'ün sair diğer ülkeler tarafından, Suriye'nin; İran-Hamas-Hizbullah ittifakından çıkartılıp, Batı vesayetine girdirilme isteğidir.

İstenilen bu vesayet başarlarsa, İsrail; kendisine yönelik tehlikeyi bir müddet daha uzaklaştırmış olacaktır. Zira hal-i hazırda Pakistan'dan, Akdeniz'in Batı sahiline kadar keskin bir hat, İlahi menşeli “Velayet ekolü akımı” ile yeniden diriliyor. İsrail'in varlığını tehdit etmekte olan da bu diriliştir. Gayet tabiidir ki Batı'yı da!

Bugün Suriye'de meydana gelen olayların dip akımında aranması gereken etkenlerden biri de bu akımın kat ettiği merhaledir. Türk İslamcı cenahın gündemine almadığı ya da almak istemediği bu konu, ayrıca bir çalışmayı gerektiriyor!

İsrail: Hiçbir zaman saldırı ile büyüme stratejisinden vaz geçmedi (Belki şu an bir süre savunma pozisyonunda kalmak zorunda bırakıldı). Böyle yapmazsa, inançlarına aykırı davranmış olacaktır. Öte yandan, Irak/Güney Kürdistan/ petrollerini, Hayfa limanına akıtma hayallerini gerçekleştirmek için Suriye'yi edilgen kılmasından geçer. Elbette GAP ve diğer etkenleri de unutmamak gerekir. Biz bu konuları da Türk İslamcı cenaha bırakarak devam edelim!

Batın'ın, “Arap Baharı” dediği bu değişimin içinde şayet gerçek bir samimiyet varsa, Türkiye'nin de yer almayacağını düşünmek saflık olur. Vicdanları inciten asıl mesele ise yıllarını İslam'a hizmet etmeye adanmış iftihar bilenlerin, büyük oyunda bu kadar ham ve bir o kadar da saf(!) duruma düşmeleridir.

NATO'nun; Afganistan'da, ABD'nin Irak'ta ve İsrail'in de Filistin'de işledikleri cinayetlerden dolayı içler acısı duruma göstermelik bir iki protestodan başka ses çıkartmayan Türk İslamcılar değil midir?

Yine Suriye'de zaferi elde edemeyen IŞİD eşkiyalarına, ABD ve Batı'yı yardıma davet edenler, Türk Paramiliter İslamcılar değil midir?

Davutoğlu'nun; bir ABD dışışleri bakanı gibi alışması Türk siyaset tarihi açısından iyi bir rneklidir.

Yıllardır Pakistan'da Selefiler'ce hemen her gün katledilen Müslümanlar'a karşı Türk İslamcılarının, nasıl bir bahane bulacakları, kuşkusuz tartışmalıdır.

ABD Emperyalizmine karşı kurtuluğu İslam'da arayanların düştüğü aymazlık. Yazının st paragrafındaki toplumsal zindan aymazlığı ve kişioglunun i dünyasındaki özne sorunsallığından başka ne ile izah edilebilir, biliyor muyuz?

Elbette biliyoruz!

Genlere işlemiş kadim bir Babil virüsü!

Üzülerek söylemeliyim ki "Yalamalı bir itikatla, başka itikatların yalama olma olasılığını değerlendiren, bir asra yakın Kur-an Meal'li Türk İslamcılığın, geldiği son aşama" ancak bu kadar olur.

İran ve Suriye Savaşı'nın Zaferi

17 Aralık 2014

Suriye; Yirmi birinci yüzyılın GORDİON düğümü konumundadır. Bu düğümü kim çözerse Kuzey Afrika sahillerinin tamamı ve Maveraünnehir'e kadar akacak bir siyasal akımın öncüsü olacaktır.

İran ve Suriye Savaşı'nın zaferi gibi başlığı, çelişki gibi gözükmesinin nedeni, Suriye'ye karşı Batı dünyasının açtığı savaşın, gerçekte İran'a karşı açılmış bir savaş olmasıdır. Bundan dolayı böyle bir başlığı tercih ettik. Yazımızın konusuna dönelim.

Belki de çok erken söylenmiş bir cümle olarak algılanacak, olsun. Bazen en son söylenecek söz, başta da söylenebilmeli.

Suriye'deki direniş zafere ulaştı.

Bu zafer, ne İmam Ali'nin (a.s) Cemel Savaşı'na ne de Sıffin Savaşı'ndaki zaferine benzemeyen başka bir zaferi bünyesinde barındırıyor!

İslam tarihinde, Müslümanların kendi aralarında 'her iki tarafın da hak adına' Cemel, Sıffin ve Nehrevan'da İmam Ali'ye (a.s) karşı o gün kim hangi bahane ile savaştıysa, bugün de Suriye'de savaşanlar, İslam İnkılabı liderinin belirlediği direniş hattının "altın halkası" olan Suriye'ye karşı çıkanlar, aynı bahaneleri ileri sürerek savaştılar, savaşıyorlar.

Yine geriye doğru, pek de uzak sayılmayan zaman diliminde; sekiz yıllık Irak-İran Savaşı olmuştu.

O günkü savaşta; Saddam'ı, İmam Humeyni önderliğinde gerçekleştirilen İslam İnkılabı 'na saldırtan, İsrail-ABD-NATO ve kendi uyduruk İslami şeriat devletlerinin tehlikeye girdiğini gören saltanatçı ve Kralcı Arabi kabile iktidarlarıydı.

Bugünde 2010 da başlayan ki bu iki kutsal savunma savaşının arasında otuz yıl gibi kısa bir süre geçmesine rağmen, sözde İslami âlim ve aydınlar, gereken dersi çıkartmamış veya menfaatlerini ön planda tutmuş olacaklar ki Suriye'de de aynı hatayı tekrar ettiler.

Onlar şunu çok iyi bilmeliydiler ki ne İslami İnkılabı ve ne de Lübnan'daki Hizballahi Direniş otuz yıl önceki gibi değildir.

Suriye'deki vekâlet savaşında Hizballahi direnişin kendi öz gücü ve onurlu mücadelesiyle zaferini tarihe yazdırdı.

Bu savaş emperyalistlerin toplu saldırılarına karşı verilen bir mücadelenin zaferidir. Hatta Suriye'nin kurtuluş savaşındır dersek yeridir.

Hatırlayalım, "İsrail ve Batı adına vekâleten başlatılan Suriye savaşında, en ön saflarda yer alan Türkiye Dış İşleri Bakanı Davutoğlu olmuştu." Davutoğlu, Ankara'da yaptığı bir konuşmasında Büyük Osmanlı İmparatorluğu özlemi içinde savaşın ilk ikinci ayında pek rahatlıkla şunları söyleyebiliyordu; "Biz Ortadoğu'daki değişimin öncüsüyüz. Ortadoğu'daki değişimin nasıl olacağını biz belirliyoruz. Türkiye Ortadoğu'da da Dünya'da da oyun kurucu bir ülkedir."

Davutoğlu'nun ağızından dökülen bu cümlelerin ilham perisi, pekâlâ akli başında her insanın da rahatlıkla bileceği gibi Bayan Clinton yani ABD ve dolayısı ile İsrail'di!

Davutoğlu, ABD diktatörlüğünü, demokrasi havarisi örtüsüne büründürmüştü. Suriye'de değişim ve dönüşümün gö-nüllü askerliğine soyundura dursundu. Gerçekte ise İsrail'in, Hizballah karşısında Temmuz 2006 yenilgisini telafi etmek için

Suriye'nin cezalandırılması gerektiğini çok iyi bilen direnişin ön cephe komutanlarından Hizbullah Lideri Seyyid Hasan Nasrullah, Suriye ile ilgili bir konuşmasında “Bizim var oluşumuz da, yok oluşumuz da komşumuzla beraberdir. Şimdi bin savaşçımız Suriye’de varsa, yarın iki bin olacaktır, yarın iki bin savaşçımız komşumuzla omuz omuza savaşıyorsa öbür gün beş bin olacaktır, sonraki günlerde on bin ve bütün Hizbullah savaşçıları Esad’ın ve Suriye halkının yanında kamyula, canıyla, onuruyla namusuyla şehadeti tadacaktır” diyordu. İşte bu varoluşa İsrail’den çok Türk Politikacıları tahammül edememiş olacak ki kimi zevat; Hizbullah’a, “Hizbuşşeytan” deme küstahlığında bile bulunabilecekti.

Şimdi daha iyi ve daha net anlaşılıyordu, kimlerin, Siyonist İsrail adına Türkiye’de politika yaptığını!?

//buraya aldığımız paragrafı, röportajlar bölümünde de okuduğunuzda konuların nasıl da birbiri ile mündemiç olduğuna daha iyi kanaat getirileceğinizin umudunu taşıyorum. Zira İslam Dünyası’nın en birincil sorunu, “Velayet Çatısı” altında toplanamama sorunudur. //

Suriye savaşı dolayısı ile iki yıl önceki bir röportajda “...Suriye; Yirmi birinci yüzyılın GORDİON düğümü konumundadır. Bu düğümü kim çözerse Kuzey Afrika sahillerinin tamamı ve Maveraünnehir’e kadar akacak bir siyasal akımın öncüsü olacak. Türkiye’nin, Neo-Osmanlı akımı ile İslam’ın ana akımını temsil eden, direnişin öncü kuvvetleri de bu hatta ısrarla zafer arıyor ve daha ısrarcı davranıyor. Direnişin bu hattaki ısrarcılığı İsrail’in varlığına büyük bir tehdittir. İsrail’in varoluşu veya varlığını sürdürmesi, Neo-Osmanlı akımın zaferine bağlıdır. Şayet Neo-Osmanlı akımı zafere ulaşırsa, İsrail; böylece Batı, bu bölgedeki varlığını bir müddet daha devam ettirebilir. Ortadoğu’daki ve Kuzey Afrika’daki siyasal İslam fay hatlarının harekete geçmesinde bu etken ciddi bir pay oluşturuyor. Bunun için büyük kâhinlerin (ADB-İsrail-İngiltere) isteği ile Neo-Osmanlı projesini üstlenenler, büyük tablonun

hatırına bölgede oluşabilecek ikinci özerk bir Kürdistan'a yeşil ışık da yakabilirler. İktidarın bu tabloyu görmemesi düşünülemez!.." demiştim.

Tam da Suriye'nin zaferinin belirginleştiği ve bundan dolayı uzunca bir süreden beri ertelenen Demokratik İslam Kongresi'nde röportajda söylediğim cümlelerin son satırlarını yeniden hatırlattım.

Suriye'de direnişin akıbetinin kesin yenilgiye uğrayacağını ilan eden Türk politikacılarının, "Şam'da Emevi Camii'nde namaz kılmak" arzuları veya "üç saatte Şam'a varıp Suriye hükümetini yıkmak" istekleri kıyamete kadar ertelenmiştir.

Irak-İran savaşında Batı'dan (on yedi ülkeden) gönderilen modern savaş silahların yanı sıra kimyasal ve biyolojik silahlarla da donatılan Saddam, Cezayir Anlaşması'nı tanımadığını ilan ederek verdiği demeci yarıda kesip devamını bir hafta sonra Tahran'da vermeyi düşünürken, bundan otuz bir yıl sonra bölgenin II. Yavuz'u olma hevesine kapılmış RTE'ı hatırlatayım! Nutuklarında bu meyanda bir şeyler terennüm eden bu kişi, demek tarihten ders almayı bilememiştir.

Öyle ki Gazze'de "masum bebelerden mamayı esirgeyen Siyonist İsrail'i Suriye'deki vekalet savaşının sözde mücahitlerini hiçbir karşılık beklemeden tedavi ediyorlardı(!?)"

İstekler ve arzular ilahi çizgide olmayınca, Firavun da olsa, yalnız başına bırakıldığı sanılan Musa'ya yenik düşer.

Çok iyi biliyoruz ki batı ve batıya endeksli bölge iktidarlarının, İslam İnkılabı'ndan sonra İslam Dünyası'nda ikinci kırılma noktası, Suriye'deki vekâlet savaşında aldığı ağır darbedir. Ki bu zaferin asıl ve esaslı darbesi, Siyonizm'in beynine indirilmiştir.

Buradan hareketle, Diyarbakır'da yapılan Demokratik İslam Kongresi'ne dönecek olursak: Gideceği istikameti bilen bir kervana, sonradan katılmak isteyenler, kervancı başının izniyle kervana tabi olursa, ancak o zaman o kervanın bir parçası ka-

bul edilir. Bu bağlamda İslam Dünyası'nın, uyanmış ve direnişçi İslam cephesi kervanına katılmak isteyenler de böyledir!

Tarih bize kölelerin özgürlük bahsettiğini göstermemiş, bir farkla ki kendi inancının ve halkının gücüne dayanarak özgürlüğünü elde etmiş olabilsin. Bu durumda kimi oluşumlar, “Kültürel İslam'ı” gündeme alacak kadar siyasi bir eblehlik göstermeden önce liderlikte değerler manzumesi, hiçbir kuruma bağlanamayacak kadar bağımsız, hiçbir güçten korkmayacak kadar Muvahhid, hiçbir ırka indirgenmeyecek kadar kapsayıcı, hiçbir yabancı sistemden beslenmeyecek kadar bilgelik barındırmalıdır.

Liderin taşıdığı değer hiçbir kurumun boyunduruğuna girmeyecek kadar ulvi, hiçbir güce yalakalık yapmayacak kadar nezih, hiçbir maddi varlığa tevessül etmeyecek kadar sade, hiçbir beşeri sistemle barışmayacak kadar katkısız olmalıdır!

Suriye'de işlenen cinayetlerin bir benzeri de tarihte Kufe'de İbn-i Zubejr oğlu Abdullah tarafından işlenmişti. Sahabe Zubejr(!)'in torunu Musab, yedi bin suçsuz Müslümanın boyununu, Ali'nin Adaletine olan iştiaqlarından dolayı bir günde vurdurmuştu. Boyunları vurulan bu Müminlerin tek suçu, Ehl-i Beyt'i sevmek ve onların adalet anlayışını kendi vatanlarında tesis etmektir.

Demem o ki başta Müslüman Kürtler ve bu bölgenin aziz İslam toplumları; kimlerin, sözde “Demokratik İslam” örtüsü altında ne hinlikler düşündüğünü çok iyi bilir, görür ve bu oyuna gelmezler.

Sosyalist Aleviler'e de birkaç cümle söylemeyi bir gereksinim görüyorum.

O da şu ki:

Ne İmam Ali (a.s) ne Huseyn(a.s) ve ne de diğer İmamlarımız(a.s), Sosyalist değillerdi. Sosyalistler, İmamlar'ın değerlerini alıp, Aleviler'e kendi değerleriymiş gibi pazarladılar. Aleviler de Ali'sini ve Hüseyin'ini tanımadıkları için bu kumpasa düştü-

ler. Bu cümleye tarihini bilmeyen Kürt Müslüman milletini de dâhil ediyorum.

Son olarak:

“Sırat-el Müstakim, Velayet-i Fakih’in yoludur.” Bu yol Âdem ile birlikte başlayan bir yoldur.

Ve Zafer; Âdem evlatlarının Kerimleri’ne vaat edilmiş ilahi bir müjdedir.

İslami Uyanış'tan, Direniş Safhasına

29 Mayıs 2013

Dünyada değişim rüzgârının sahipleri aynı zamanda büyük oyunu kuranlardır. Bizim açımızdan önemli olan, bu oyunun hangi tarafında rol aldığımızdır.

İki büyük siyasi imparatorluğun soğuk savaşının sömürü ve zulüm çarkları altında ezilen dünyanın geri kalmış parya halklarının arasında üçüncü ve aykırı sayılacak başka bir ses duyulmazken, sahnedeki büyük ve güçlü oyuncu rolünde olan Batı.

Batı; Büyük sanayi devriminden sonra, dünyanın ve özellikle İslam Dünyası'nı, kendi içlerindeki aydın ve politikacılar (onlar ki aydın denildiğinde, dinden uzak, sefiş yaşam özlemi içinde, faşizmle beslenen devletin emir komuta zinciri içinde kalem oynatan şahsiyeti silik kişiler. Politikacı denildiğinde devlet herkesten daha üstün bir akla sahiptir anlayışı içinde Devlet = Güç. Güç= Ekonomi + Askeri ve bürokrasiden elde ettiği otoriteyi halkına karşı silah olarak kullanmak) 'ın gönüllü ajanlığı ile koloni edinmişler.

Dünya; kendileri adına, dönüşü olmayan bir rotaya girmiş ve atık bu rotanın istisnasız izleneceğinden emin olmuşlar.

Ama Öyle olmadı. İslam İnkılabı, İran coğrafyasındaki Batı yanlısı rejimi devirerek, Dünya ezilenlerine yeni bir ilham kaynağı oldu. Öyle ki daha önce değişim rüzgârlarının kaynağı olan yel değirmenleri ve onlara karşı sözde savaştığını iddia eden Don- Kışotlar bile, beyninden darbe almış sersem savaşçılara dönüştüler.

Onlara göre bu İnkılab'ta batı devrimleri gibi zaferden sonra gücü ele geçirdiğinde ulaşmak istediği hedef, salt hukuksal-ceza-i(Emevi, Abbasi ve Osmanlı saltanatı algısı) müeyyidelerden oluşur ve böylece kurumsallaşmaktan öteye geçmeyecektir. Zira Batı'ya göre kanunların ruhu yoktur!

Taşların yerinden oynamışlığı ve verdiği sarsıntıyı erken fark eden ve hemen toparlayan bu cenah, Irak-İran savaşının fitilini Saddam vasıtası ile ateşledi...

Irak-İran savaşı sona erdiğinde, Saddam'ı bir müddet sonra görevinden alan aynı dünyanın mümessilleri; acaba Suriye, Irak ve Yemen İslami direniş cephesine karşı vekaleten kullandığı IŞİD çetesinin faturasını, bölgedeki hangi dostuna ödetecek?!

Altını çizerek belirteyim. Batı'nın; “yeni bir soğuk savaş dönemine girdiği ilanındaki kod açılımı, İslam Dünyası'nca çok iyi okunması gerekir” sorumluluğudur.

Tarih; fiili/sıcak savaşlardan sonra birçok kez veya hemen her zaman soğuk savaş dönemini birlikte getirdiğini kaydetmiştir.

Bu da günümüz açısından, Batı'nın; IŞİD bedeninde hulul ederek, Suriye ve Irak'ta demokrasi mücadelesi adı altında, İslam'a karşı yürüttüğü savaşta yenildiğini, politik bir kavramla ilan ettiğini anlayalım.

İslam'ın çekirdek gücü konumunda olan ‘Velayet'in tavizsizliği’ ile İslami Uyanış, artık İslami Direniş safhasına evirilmiştir.

Batı'nın; son üç yüzyıllık savaş tarihine baktığımızda İslam Dünyası'na karşı yaptığı savaşların kronolojisindeki en büyük darbe, Irak-Suriye ve Yemen İslami Direniş cephelerinden almıştır.

ABD'nin uyduları konumunda olan bölge devletleri ve özellikle Arap (Ürdün, Bahreyn, Katar, Suudi...) kabile iktidarlarınca yönetilen çadır devletleri, pekte uzak olmayan bir gelecekte, harekete geçen fay hatlarından dolayı ciddi kırılmanın olacağını açıkça görmektedirler. ABD'li bir politikacının; “Bir süreçten geçerken değişime uyum sağlamak zorundasınız” sözü, yenilgisinin açık ifadesidir.

Batı Dünyası; İslami Uyanış'ın, İslami Direniş'e evirilmesi sürecini, İslam Dünyası'ndan daha önce görebilmiş.

Bundan dolayı, yeniden farklı bir değişim rüzgârı estirmek isterken, saldırı ve savunma pozisyonundan çıkmak ve anlaşma cephesine yerleşerek kurtulabileceğini anlamış gibi göstermektedir.

‘Hint Okyanusu’ndan Atlantik’e kadar İslami Direniş’in cephelerinde filizlenen yeni medeniyetin kokusu yayılmaktadır.’

On yıl önce Velayet İslam’ına karşı büyük tehlikelerden biri olan Saddamlı iktidarındaki Irak, bugün Velayet’in direniş kalesi oldu.

Bölge; kendi öz İslami kimliği ile tanışıp onunla şekillenirken, geç kalınmış ilkel milliyetçilik veya kadim mezhepçilik kartları son olarak kullanılmak istense de İslami Uyanış, Direniş’e dönüştü.

Irak- Suriye ve Lübnan-Filistin savaş hatları ile Yemen ve Bahreyn direnişleri bu vuruşların yakın gelecekte Mısır, Pakistan ve Körfez Direniş İslamcıları, Irak, Suriye ve Yemen gibi Velayet İslam’ının birer kalesi haline dönüşecektir. Bölge; topyekûn direniş alanlarına eklendiğinde, Yemen direnişinin, Hizbullahi Direniş’e dönüşmesi, Suudi Vahabi İslam’ının altında patlamaya hazır dinamit olmuştur olacak.

Bu tehlikeyi yirmi beş yıl önce sezen Batı; Türkiye İslamcılarını, son on yıldan bu yana, Arap sokaklarında İslam demokrasisi sentezini pazarlamaya gönderdiyse de alıcı bulmadı.

Şayet alıcı bulabilseydi, İslami Şura'nın aydınlanmasından bu yana, Batı'nın sürüklendiği anafordan kurtulma olasılığı olacaktı!

Hal bu ki Türkiye İslamcılığı; İhvan İslamcılığı'ndan aldığı mirası, laik Türkiye tarihinden, iktidar olduğu sürece kadar biriktirdiği İslami argümanlarını on yıl gibi kısa bir sürede batıya entegre olarak hoyratça harcamıştır.

Yani Türkiye/İhvan İslamcılığı dönüşü olmayan erime potasında bitmeye doğru gidiyordu.

İslami Uyanış'ın Direniş safhasına geçişi; hiç kuşkusuz Velayet İslam'ının büyük zaferlerinden ve 'Ümmet'e coşkun bir armağandır.'

İslam Dünyası'nda Kırılan Kabuk ve Geleceğe Dair...

Devrimci İslam'ın ayak seslerinin, her geçen gün daha bir net duyulduğu Dünyamızda, İslam'ın savunma gücünün verdiği korku psikozu ile İsrail'in ve bölgedeki yandaşlarını, şamar oğlanına çevirdi.

Yazının başlığında kullandığım “İslam Dünyası...” terimini, coğrafî, ideolojik, kültürel ve ekonomik olarak bir arada kullanacağımı, ayrıca Pakistan'dan Kuzey Afrika'ya kadar bir bölgeyi kastettiğimi belirtmek isterim.

İslam İnkılabı ile birlikte başlayan sürecin geldiği bugünkü aşamayı incelediğimizde, İslam dünyası; Ceberut-i iktidarların karşısında takındığı pasif tutumu geride bırakmıştır.

Geçmişte bir şekilde (hile ve desiseyle) takınılan silik kişilik-kimliği, bu iktidarlara karşı sahip olduğu psikolojik korku sınırını, çoktan aşmış, atıl durumda bırakılmak için üstüne örülen ve onu atıl durumda bırakan kabuğunu kırmış.

Bugünü ve geleceği adına takınmak-elde etmek- zorunda olması gereken tavrın, nasıl da hassas dengeler oluşturduğuna dair, ciddi kanaat sahibi olmuş.

İslam Dünyası; İnkılab, Uyanış ve Direniş'in evreleri ile birlikte gelen zaferlerin (Temmuz 2006 ve Ocak 2009 gibi), İsrail'e ölümcül darbeler vurduğunu ve zaferin direnmekten geçtiğini çok iyi gördü, okudu, belleğine yazdı.

Bu Hizbullahi zaferler; kendini arayan, kendisi olmak, özünü bulmak, onda erimek isteyen İslami gençliğe, korkuyu nasıl yenmek gerektiği ve kabuğunu nasıl kırıp, zaferi elde etmenin remizlerini de veriyordu...

Gerçi ABD ve Türkiye, İsrail'i yaşatmak için bütün imkânlarını kullanmaktan geri kalmasa da biliyoruz ki Türkiye, Kürt sorunu çözümünü, İsrail'i yaşatmak ve Batılı değerlerden uzaklaşmak, ABD'nin bölgedeki enerji kaynaklarının bekçiliğini üstlenmek için kabule yanaştı.

Devrimci İslam'ın ayak sesleri, her geçen gün daha bir net duyulduğu Dünyamızda, İslam'ın savunma gücünün verdiği korku Psikozu ile İsrail'in ve bölgedeki yandaşlarının, şamar oğlanına çevirdiği Filistinlilerin trajik yazgısına, bir yenisini eklemek adına Kürtler de unutulmamış olmalı. Ne var ki son kart gibi kullanılmak istenen bu komploda tutmayacaktır!

Ruh hastasından müteşekkil, Paramiliter İslamcılar (Ki bunlar tarihteki Roma ordusunda görev yapan kimsesiz-sahipsiz ve fakir gençlerin Lejyonerlik yapması gibi bir rol üstlenmişler.)'ın; Enerji kaynakları ile bu kaynakların nakil hatları, su (Fırat ve Dicle gibi) yataklarını ve yeraltı madenlerini kontrol altında tutmaktır.

Yeraltı ve üstü zenginliklerini Batıya Transfer etmek adına, bölgede daima kendilerine hizmet edecekleri sistemlerin can çekişmekte olduğunu çok iyi anlayan Sömürü dünyası, yeniden şekillenen İslam Dünyası öncü lider Devletinin gücüne sebep-siz boyun eğmeyi düşünemedik, düşünmeyiz de...

"Yükselen Siyasal İslami akımı durdurmaya çalışmak, onu başka bir yöne kanalize etmek bu da olmazsa, etkisini nispeten kırmak" adına, önce Siyasal İslam direnişinin altın halkası

olan Suriye ve Irak gibi Stratejik coğrafyalarda sözünü ettiğimiz paramilitler örgütler vasıtası ile hayata geçirmek...

Hemen her platform ya da yazıda söylediğimi bir daha belirteyim ki Türkiye'nin; Suriye'de aktör olarak öne çıkarılmasını, ABD ve İsrail ikilisinin çıkarlarına karşı, İran'ın bölgede yükselen Siyasal İslam gücüne alternatif sunma refleksinden başka bir şey değildir.

Türkiye; İslam Dünyasında on dokuzuncu yüzyılın ilk yarısından bugüne kadar ABD adına deneyimli ve başarılı karakol görevini fazlasıyla yerine getirmiştir.

Bununla birlikte İslami uyanışın mecra-r'ını görece de olsa, BATI/NATO-İsrail/ABD adına hedefinden saptırmak isteyen Türk iktidar gücü, IŞİD (DAİŞ)'i ki kendi adına vesayetle sahaya sürmesini, kusursuz bir doğrulukla okumak gerekir...

Kürt Liderlerse, daha bir Muktedir olmak adına, neredeyse Moğolları aratacak kadar canileşen IŞİD(DAİŞ) terör örgütü ile anlaşmalı davrandığının söylenmesi sırtıyor! Türkiye ile birlikte hareket eden bazı Kürt politikacıların, Türk egemen siyasetini benimsemesi ve böylece IŞİD ile aynı safta anılması, Kürt halkının hafızasında, tarihinde ve geleceğinde Şaibe olarak kalacaktır.

Sırf Kürdistan Devletinin kurulması adına her yolu mubah bilmek, bölgedeki İsrail ve Türkiye Rejimlerinden farklı olmadığını çağırıştır.

Kürtler'in, dışı bağımlı da olsa, komşuları ile kıyaslanamayacak kadar savunma sanayiinden yoksun oluşu ve coğrafyasının sıcak sulara açılmadaki talihsizliği, Mezopotamya'ya hayat veren su kaynaklarının kendi güç ve iradesi dışında kullanılması gibi olumsuzlukları da eklediğimizde, bölgede gelişen İslami güç dengelerine karşı koyamayacağı endişemi daha bir haklı kılıyor!

Bunlara ilaveten, bölgedeki genç nüfusun, son 35 yıllık bireysel ve kitlesel İslami Uyanış (bilinç)'in biriktirdiği enerjiyi, bu bölgede iktidarları "tek-el"inde bulunduran Ceberutların zorlamasıyla, bir şekilde deşarj etmek için Suriye, Irak ve Kürdistan'ın seçilmesi tesadüf değildir.

Kaldı ki “Kürdistan’ın bağımsızlığını ilan ederek, bağımsız olacağını iddia etmek ile başta maneviyat olmak üzere Siyasi, Ekonomik, Kültürel, Askeri ve Stratejik ilişkiler açısından **Bağımız Kürdistanı inşaa etmek farklı kavramlardır**”

Kürtleri ve Kürdistanı görece bir Statüye kavuşturmak adına...

Bu zaviyeden bakmaya devam ettiğimizde İsrail’in, şu an itibarı ile Gazze’ye açtığı savaş, esasında Siyasal İslam’ın öncüsü olan İran’la savaşıdır.

Bu savaşın çatışma sahası, Gazze olsa da Filistinlilerin düş-tüğü bu durumun asıl müsebbibi Arap kabile iktidarlarının yanı sıra, Mısır ve Türkiye’nin olduğu da unutulmamalıdır.

Türkiye de Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Kendi Kürt kimliğini ön Planda tuttuğunu ima ederek, politik koz olarak kullanan bazı Kürt politikacıların, bölgede Kürt halkının siyasi olarak bazı aşamaları geçtiğini ve kendilerini bir şekilde (Bağımsız, Otonom, Özerk) yönetmek gibi algılanması gerektiği mesajını vermeye yeltenmesi ise pekte tatmin edici değil.

Bu İster Statükocu Arap kabile iktidarların hamisi konumunda olan Suudi rejimi, isterse devşirme demokrasi ile bölgenin dokusunu tahrip etmekten öteye bir yeteneği olmayan Türkiye tarafından uygulansın fark etmez.

Öte yanda “**katkısız değerler manzumesi ile yoğrulan İslam**”ın, on dört asırdan sonra yeniden yaşam alanlarına süren İran’ın, bölgedeki hâkimiyeti meselesidir.

Bu hâkimiyete Müslüman halklar zaten karar vermiş. (Elbette bu kararda İ. Humeyni, A. Şeriatî, M. Mutahhari gibi bilgelerin eserlerindeki berraklık ve düşünceye sunduğu yenilik iksirleri ile kendini devrimci yetiştiren 21. yüzyıl İslami gençliği görmek ve hakkını teslim etmek gerek.)

Yeniden Türkiye’yi değerlendirmeye dönecek olursak;

Türkiye: “Türkiye’nin, bölgede kendi adına Liderlik arayışındaki asıl boşluğu, sahip olduğu siyasal paradigmanın kendine ait olmayışıdır!”

Kendine ait bu olmayışlığını, Güney Kürdistan'a aktarmakla gerek İsrail ve gerekse Batı'ya nasıl da büyük hizmetlerde bulunduğu görmemizden geçer!..

Bağımsızlığını ilan edeceği söylenen Kürdistan devletine, bölgedeki asıl güç olan İran ve onun müttefiki konumunda olan Rusya'dan gelecek tepkiler ve konulacak olası ambargolar, Kürtler'le birlikte Türkiye'yi de zorda bırakacaktır. Bağımsız Kürdistan sloganı ile İran Kürtleri'ni ve Kürdistan'ın konu ve konumu gereği İran ile karşı karşıya getirmek istemeleri gibi bir endişem de yok değil!

Türkiye ile İran arasındaki bölgesel dış politika kriterlerindeki en ciddi sorun, İsrail'in zevali ile varlığının korunmasıdır!

İslami İran dış politikasında, varlığı meşru olmayan Siyonist İsrail, haritadan silinmeli. Laik Türkiye Cumhuriyeti, İsrail'in garantörlüğünü üstlenmesi, dış politika da adeta kırımızı çizgi statüsünde.

İsrail'in korunması ve menfaatleri uğruna, kendi vatandaşlık haklarına dahi saygı göstermemeyi ABD'den sonra normal karşılayan ikinci ülke Türkiye'dir!

Söz konusu bu zıt kutuplu dış politikaya Kürdistan da eklenirse, bölgenin durumu içinden daha bir çıkılmaz hale dönecek diye kendimi düşünmekten alıkoyamıyorum. Oysa mevcut sınırların anlamsızlaştığı dünyamızda, İslam Dünyası adına birileri tarafından çizilenlerinde kaldırılması gerektiğine adandığımız günümüz dünyasında yeniden...

İslam Peygamberi'nden sonra Ümmet'in yazgisına musallat olan Emevi Hanedanı, Abbasiler tarafından yıkılınca, bu lanetli hanedanın öncüleri, kurtuluşu Endülüs Emevileri'ne sığınmakta bulmuşlardı. Sıra "**Modern Emevi İslamcılar**"ın akibetinin nasıl olacağında.

Gerçi Butto, Saddam, Kaddafi ve diğerleri bize yeteri dersi vermek için birer örneklik oluşturmuşlardı.

Biz yine de...

Yeni Süreç Üzerine Anekdotlar

2 Şubat 2014

Her şeye rağmen kaybetmek ya da kazanmak; ahlaksız ve ilkesiz olmamalı. Her ideoloji, kendini kusursuz ve evrensel olacağını sanacak kadar da değerli bilir. Oysa bu ideal olgu, sadece ilahi değerlere özgüdür.

Bugün içinde bulunduğumuz ve yeni bir bölgesel siyasi sürecin temelleri, 35 yıl önce atılmıştı. Bu konu yeteri kadar işlendiğinden derinliğine inmiyoruz. Samuel Huntington'un "Medeniyetler Çatışması" adlı tezi; kısmen doğru olsa da bu konu toplumbilim (Sosyoloji)'ciler tarafından ayrıca değerlendirilmeli...

Her şeye rağmen kaybetmek ya da kazanmak; ahlaksız ve ilkesiz olmamalı. Her ideoloji, kendini kusursuz ve evrensel olacağını sanacak kadar da değerli bilir.

Oysa bu ideal olgu, sadece ilahi değerlere özgüydü. Batı Dünyası bu olguyu bugüne kadar kabullenemedi...

İslam coğrafyasında bir uzuv olan Mısır'ın; gerek Jeo-stratejik önemi, gerekse nüfus oranı ile entelektüel birikim ve tarihi kültür mirasının da ona İslami Uyanış sürecinde, (İran hariç) diğer beldelerden daha erken başlaması onu Tahrir meydanına taşınmasını öğretti.

Sonunda Mursi'nin ılımlı İslamcılar'ı iktidara getirildi.

Mısır; ılımlı İslam hareketi (İhvan)'nin içine düştüğü stratejik ve geriye dönüşle onarılamayacak hataların sonucu olarak hezimetini yaşadı.

Sisi'nin, Mısır yönetimine el koyması ABD'den önce Türkiye İslamcılarının yenilgisinin de ipuçlarını verdi. Çünkü bu ikili (Mısır-Türkiye)'den birinin kalıcı zaferi, bölgede diğerinin de galibiyeti olacaktı. Eğer böyle olsaydı; ABD: eskinin tekrarda başarısını devam ettirmiş olacaktı. **Olmadı!**

Türkiye, Suudi Arabistan ve İsrail üçgeninden çıkabilirse, belki de İslami Direniş'in 2013 Cenevre zaferinden sonra kurulması kaçınılmaz olan bu yeni bölgesel dengede yerini alabilir. Bu savı olumlu/olumsuz olarak netleştirmek ve sonuçlarına varmak için vakit henüz erken...

Suriye direnişinin, “**Altın halka**” kodlarını çok iyi anlayan direniş karşıtları; aleyhlerine olduğu bu savaştan, uzak durmaya karar vermiş olmalılar. Ki Suudi Krallığı; içinde bulunduğu bu süreçte İsrail'le ittifakını daha da derinleştirerek, Suriye'deki yenilgilerinin acısını hafifletmek adına, savaşı Lübnan'a taşımak ve Lübnan'da terör eylemlerinin hamiliğini üstlenerek, iç savaş çıkartma taktiğine başvuruyor.

Şimon Perez'in: “(İran), Ruhani ile görüşme neden olmasın?” Kodları ise Siyonizm'in ilk 50 yıllık saldırı doktrini, sonraki 10 yıllık savunma pozisyonuna geçişi ile son pozisyondan da dağılma sürecine geçtiğinin ve yok olma sürecini durdurmak olarak okumamız, sanırım yanlış olmaz.

Yani Suriye'de ki İslami Direniş'in zaferi, İsrail'i yok olma sendromundan kurtarmak ve varlığını Siyasal İslami Direniş'in çekirdeği olan İran'la meşrulaştırmak ödünü olarak okunabilir!

ABD'nin bölgedeki hemen her alanda hissedilen yenilgisi ile oluşan boşluğa, İslami direnişin dolduracağını çok iyi okumuş olmaları Suudileri de kendilerince haklı ciddi endişelere itiyor.

Bugün itibarı ile 35 yıllık bir uyanış ve bunun sonucunda Afganistan'dan Mısır'a kadar uzanan yaklaşık beş bin kilometrelik bir direniş hattından söz ediyorsak, bunu son otuz beş yıllık “Siyasal İslami Direniş'in kodları” ve onun kutlu öncüsünde aramalıyız. Bu ilkeli duruş; kısa olmasa da orta vadede direnişe bugüne kadar kat ettiği mesafeye eklemeler yaparak, Afrika'nın ortalarına kadar inme hakkını veriyor.

Nitekim Nijerya İslami Uyanış Hareketi bunun apaçık örneğidir

Fars körfezinden, Aden körfezine kadar uzanan şeritte, ikinci bir direniş hattının olduğunu da düşünürsek, ABD-İsrail ve tabii ki NATO'nun; Erdoğan Türkiye'sine verdiği, Suriye misyonunun başarıya ulaşmaması AKP iktidarının ipinin neden çekildiğini de gösteriyor olabilir.

Şayet, Cemaat ve AKP iktidarı danışıklı dövüş ile 17 Aralık 2013 krizini çıkartmış değillerse! AKP iktidarı bölgede İslami Direniş'in zaferi ile elde edilen yeni mevzilerde kendine alan açmak istemesi düşüncesini doğurur. AKP iktidarı; bu tabloyu net görüp iyi okuyabiliyor ve Erdoğan, Türkiye'yi İslami Direniş'in oluşturacağı yeni oluşumunda yer almak istiyorsa, Suriye'de uluslararası terör çeteleri ile arasına koyacağı mesafeyi, eyleme dökmeli...

“Büyük Ortadoğu” ve “Yeni Osmanlı” planlarının, dipten gelen katkısız direnişin etkisiyle, deşifre edilerek, etkisiz hale getirilmesi, bölgede yeni bir süreci başlatmıştır.

Devrimci İslam öncüsündeki asalet ve ilkeli duruş, İslam Dünyası'nda 35 yıllık Siyasal İslami Direniş'in, eşitlik ve özgürlük bahçesinin meyvelerini olgunlaştırdı.

Bugün, bu meyveler ulaşılması gereken yerlere kadar ulaştı/ulaşıyor...

Yeni bir sürece girişimizin, Evrensel İslami Uyanış safhasının, direniş safhasına evirildiğini, ABD'nin yenilgiyi kabullenmesi, İsrail'in zevalinin hızlandığı, bölge taşeronlarının deşifre

olduğu, yirmi birinci yüzyılın ilk çeyreğinde “**Direnışin kutlu bilgesi**” öncülüğünde zaferin, “**Adalet ve özgürlük**” rayıhası alındı.

Ezilenlerin aradığı da bu ayrılmaz ikili kavramın sunduğu değerler manzumesi değil miydi?

İran-İrak-Suriye Birleşik İslam Cumhuriyetleri çatısı altında, başta İslam Dünyası ve akabinde büyük insanlık ailesi, bu rayıhanın kokusuyla tanışıp, alışarak, Büyük İslam Devleti'ni oluşturacak.

Suriye Savaşları ya da Direniş!

Onlar, zulüm ve adaletsizliği kendi iradesi ile kendilerine yaşam olarak belirlemezler.

Adaletsizlik ve eşitsizlik, kendi istekleri dışında birileri tarafından dayatılmış olsa bile, bir başka millete dayatma hakkına hiç mi hiç sahip olmadıklarını bilirler.

Din ve insanlık tarihi; ilk insanla birlikte başlar. Ve bu süreçle birlikte, yüce Allah, insana kendisinden başkasına kulluk etmemeyi ve beşeri hiçbir tahakküme boyun eğmemeyi emretmiştir. Bu geleneğin en üst seviyesi Allah ve Resul'ünün izzetine sahip olan birey ve toplumdan olmaktadır.

Kutsal kitapların bütününde bu mesaj açık ve anlaşılır bir şekilde izah edilmiştir.

Ki yaratıcı, büyük insanlık ailesini bir bütün olarak değerlendirir.

Onlar; zulüm ve adaletsizliği kendi iradesi ile kendilerine yaşam olarak belirlemezler.

Adaletsizlik ve eşitsizlik, kendi istekleri dışında birileri tarafından dayatılmış olsa bile, bir başka millete dayatma hakkına hiç mi hiç sahip olmadıklarını bilirler!

Bu cümleden:

Tunus da başlatılan Arap Baharı safsatası ile birlikte zaten yeryüzünün cehennemini yaşayan İslam Dünyası'nın cehennem azabı bir kat daha artırıldı.

Bugün Bahreyn, Yemen, Kürdistan, Irak, Suriye, Pakistan sair İslam coğrafyasının her bir köşesinde dökülen kardeşkanı, zulüm ve alçaklığı kendisine ve halkına reva gören kukla rejimlerden dolaydır.

Neticede İslam dışı milletler, Müslümanların kendi aralarındaki iç savaflara silah ve lojistik destek sağlayarak, kendi ülkelerinin bütçelerini doldurup halkının refah seviyesini yükseltirken, öte taraftan Ümmet'in en dinamik kadrosu olan genç nüfusu yok etmekle kalmıyor, onların; sosyal, ekonomik, askeri, kültürel altyapılarını da imha ediyor.

İslam Dünyası kendi içindeki iç savaflardan kan kaybederken; Katar, Türkiye ve Suudi Arabistan gibi ülkeler de İsrail ve ABD hegemonyasına teslim olarak bu savaşa destek olmaktadır.

Bu ülkeler ABD'nin birer askeri üssü haline gelmiş, adeta birer ABD eyaleti konumuna dönüşmüştür. Hatta Amerika Birleşik Devletleri'nin hiçbir eyaletinde bu kadar askeri üssün varlığı söz konusu bile değildir.

Bu durumda olan ülkelerin bağımsızlığından söz etmek ve İslam dinine mensup olan bu halkların özgürlüğünden bahsetmek, İslam'ın özgürlük anlayışı ile kesinlikle bağdaşmıyor.

İslam Dünyası'ndaki yöneticiler; Başkanlık (Başkanlık sistemi; İsrail'in garantörlüğünün teminatı için oluşturuluyor. Şurası bilinendir ki ABD istisna ki, ABD başkanlık sistemi; sisteminin üstünde bağımsız duran Siyonist yapı sayesinde yürütülüyor. Ve bu konu, bu makalenin dışında kalıyor. Başkanlık sistemi: Sömürgeciler tarafından 3. Dünya ülkeleri olarak tanımlanan ülkelerde birer diktatörlükten öteye geçmemiştir.), Krallık, diktatörlük ya da sultanlık adı altında ucuz kahramanlıklar gösterisinden başka bir şeyle sonuçlanmıyor.

Kâğıt üstü düzenlemelerle, görece hak ve özgürlükler safsatasının hepsi ya birer Muaviye entrikası ya da Amr bin As kurnazlığından başka bir çağrışım yapmıyor. Stratejik derinlikler; toplumsal trajediye, biriken Sünni gençlik öfkesi ise terör ordusuna ve akabinde canlı bombalara dönüşüyor.

Büyük İsrail hayali uğruna sözde demokrasi, özgürlük, hak ve adalet devrimi olarak gösterilmek istenen Arap Baharı (Yasemin Devrimi), özü itibarı ile Temmuz 2006 savaşında bölgede yükselen direniş İslam'ına kurulmuş tuzak olduğunu, daha ilk günlerden görmememiz imkânsızdı.

Nitekim Türkiye'nin, Libya'daki Batı güçlerine pansumancı güç olarak yardımı koşması, daha ilk günlerde sözde Arap devrimi denen bu safsatanın asıl amacını deşifre etmekteydi.

Direniş İslam'ı öncüsünün, Suriye'yi "**Direniş'in altın halkası**" olarak belirlediği günden itibaren, Direniş'in karşısındaki güçlerin, bölgedeki ileri karakolu görevini üstlenen Katar, Suudi ve Türkiye kendilerine verilen rolleri kusursuz oynadılar.

Suriye savaşını bugünkü direnişin altın halkası olan boyutundan başka, tarih boyunca Suriye'nin Jeo-politik stratejik konumunun önemini anlamadan, mevcut savaşı sağlıklı tahlil etmeden ve hangi cephede yer almamız gerektiğini anlamamayı da beraberinde getirir.

Tarih sayfalarını yirmi bir asır geriye doğru çevirdiğimizde, Mısır ve Hitit imparatorluğunun yıllarca süren Amarru savaşını çok iyi incelemeliyiz. İslam'dan 7 asır önce yapılmış o savaş ile bugünkü savaşın sebep ve sonuçlarına aşına olmamızın önemini ve esasında batı dünyasının neden Suriye konusunda Esad'ı bahane ederek bu derece acımasız saldırı yaptığını da iyice anlamamız gerektiğini de "**Direnişin altın halkası olmasının dışında**" ayrı bir başlık olarak incelememizi zorunlu kılıyor!

Dönelim yukarıda yarım bıraktığımız 6 yıllık Suriye savaşı paragrafına.

Suriye; istilacıların ve özellikle de İsrail'in görmek istediği Ortaçağ konumuna fiziki olarak zaten indirgendir.

Daha doğrusu, Direniş İslam'ının İsrail'e tattırdığı Temmuz 2006 yenilgisinin bedelini ödüyor. İsrail ve ABD, O yenilginin bedelini istiyor. Mobilize terör örgütleri üstlendikleri bu görevi başaramayınca, Direniş İslam'ı; Kuklacılarla uzlaşmayı ret edince, Türkiye gibi Batı'ya dönük ve ılımlı İslam'ı bünyesinde barındıran bir ülkeyi görevlendirmek başta İsrail, ABD ve Batılılar'ın da her zaman olduğu gibi bugün bir kez daha isteği oldu...

İsrail, çok iyi biliyor ki İslam coğrafyasında ki terörün baş sorumluları, bu coğrafyanın kukla rejimlerin yöneticileridir. Nitekim Liberation gazetesine verdiği bir röportajda "Türkiye bizim stratejik derinliğimiz. Özellikle bizim akciğerimiz. Onsuz boğuluruz." Diyen Shalom Cohen, Bizim burada anlatmak istediğimizden çok daha fazlasını açık ve net söylemiş oluyordu.

Evet, güçlü bir devlet olunabilir. Hatta herhangi bir ırk adına bölgede büyük bir İmparatorlukta kurulabilir. Ancak tarih bize yeryüzünde mazlumların omuzlarında yükselen nice İmparatorlukların, silinip, geriye sadece adlarının kaldığı zalimlikleri ulaştırmıştır.

Hele bazı devletler ki tarih boyunca büyük medeniyet, din ya da devletlerin arasındaki tampon devletçiklerin; nasıl da uluslararası güç dengeleri adına ya da büyük güçlerin siyasetinde, sözünü ettiğimiz kuklacılar tarafından, birer kukla olarak yönetildiklerini kaydetmiştir.

Yukarıdaki paragraflardan birinde yazdığımız Mısır ve Hitit savaşı döneminde bölgede buna benzer devletçiklerde vardı...

Yine tarihten anlaşıldığı gibi tampon bazı devletler, bazen tehlike haline gelirse, imha veya ilhak edilmesi de gerekebilir.

Elbette imha ve ilhak, her zaman dış saldırılarla olmalıdır anlamına gelmez. En ideal imha yöntemi, halklar arasında; din, dil, ırk ve kültür etkinliğini oluşturan fay hatlarını harekete geçirmektir...

Bir toplumdaki farklılıklar; Batı veya diğer kıtalarda birer zenginlik olarak görülürken, sömürülen ülkelerde ise nifak, kin, nefret ve bölücülük enstrümanı olarak kullanılıyor!

Yaşadığımız coğrafyanın makûs tarihi; adeta yazgı haline dönüştürülmüş krallıklar, sultanlıklar, diktatörlükler yetiştiren üniversite gibi oysa en yıkılmaz sanılan Büyük Roma İmparatorluğu'nun dahi yüzyıllar süren zulüm ve tahakkümüne rağmen, günü geldiğinde bu zalimlerin en sonunda teslimiyet bayrağını kaldırmak zorunda kalmışlığıdır.

Kadim medeniyetlerin kültürü ile yoğrulan bu topraklar, üstündeki kutsal dinler ve dinlerin beşiği olan coğrafyada zalimlerle iş tutmak, utanç olarak kişiöğluna fazla gelmiyor mu?

Feraset ve basiretten uzak tavır ve davranışların; Fırat'tan Nil'e kadar olan bütün akarsularda mazlumların kanının taşındığı yataklara dönüştürüldüğünü görmemek, gaflet, delalet veya ihanetten başka ne ile izah edilebilir?

Müslüman milletlerin yakasını bırakmayan zorbarlar, kanlı ellerini halkın boğazına geçirmiş, haksızlık ve zulme karşı sessiz kalmalarını, ninnilerle, nutuklarla avunmalarını istiyor.

Tarihin özü: iki sayfalık bir kitapçuktur!

Kim, hangi sayfaya adını yazdırıp, geleceğe not düşüyor, yaşadığımız bu zaman diliminde çok açık ve net görüyor ve biliniyor. Bilinmese dahi, zaman; adil bir yargıç gibi onu gelecek nesillere tanıtıp aktaracaktır.

İslam Dünyası, politik fahişelerden bıkip yorulmuş. İslam Dünyası'nı politik fahişelikten arındırmak için öz İslam'la donanmak ve onu yaşam alanlarımız da uygulamaktan başka alternatifimiz yoktur.

İslam Dünyası'nı; ABD ile iş tutmak, onunla müttefik olmak için insani kimliklerinden ödün vererek, biri birlerine komplo kurarak, politik fahişeliği üstün yetenekmiş gibi kabul eden düşkün şahıslardan arındırmak gerekiyor.

Denilebilir ki Muhammed Nebi'nin öğretileri; tarihin hiç bir döneminde bu denli fikri yozlaşmanın kurbanı olmamıştı. Zira Muhammedi İslam; akıl bilgi ve ruh ilişkisini vahyin çatısı altında toplayan milletlerin ontolojik kimliğine vurgu yapmayı asla ihmal etmemişti.

Ne yazık ki bugünkü İslam anlayışı, insan ruhuna hitap etmekten uzak, derinliği olmayan, politik ırksal ve kültürel kimlik arayışları neticesinde oluşan ve akidevi derinliği olmayan, ilahi kıstaslardan uzak, erozyona uğramış, egemenlerin payandasına ram olmuş posa İslam'dır.

Savaşımız; Dünya mazlumları adına ilahi öğretiler ilkesince olmalıdır.

Savaşımız; Büyük insanlık ailesi adına Velayet çatısı altında olmalıdır

Savaşımız; Güç imparatorluğu özlemi taşımadan, ilahi adaletin tesisi için olmalıdır.

Savaşımız; Zulmedenlerin nasıl bir inkılabla devrileceğini gösteren değerler manzumesi etrafında şekillenmelidir.

Savaşımız; Mazlumun hakkını zalimden almayı meşru araçları kullanarak amaca ulaşmalı.

Savaşımız; Karşımızdaki güçlerin meşru kabul ettiği insanlık dışı ahlak ve erdemden yoksun değerlerden uzak kendi ilkelere ekseninde olmalıdır.

Savaşımız; Hak ile batılın savaşıdır.

Savaşımız; Küfür/cehalet/ yeryüzünden tamamen silinip hak/doğruluk hâkim oluncaya dek devam edecektir.

Savaşımız; İlahi öncülerin kutsal hedefleri doğrultusunda olmalıdır.

Sonsöz: Zalimlerin zulmüne sessiz kalmakla zulmü meşrulaştırmak hiçbir insani ve ilahi öğretisi ile bağdaşmaz. Kim olduğumuzu bilmezsek, kime karşı ve ne için savaştığımızı da bilemeyeceğiz.

İslam Dünyası'nın Arayışı

12 Ocak 2012

...Üstelik bu gönüllü adanmışlık!

Batı'ya entegrasyon sürecinde olmasına rağmen, hala kültüründe komünizmin buram buram koktuğu Polonya kadar bile reel-politik ilkelerine aldırmandan!

Danışıklı dövüş sanatının en parlak olduğu Soğuk Savaş döneminin sonuna doğru, Kızıl Ordu'ya karşı kullanılan Yeşil İslam gücü. ABD açısından İslam Dünyası'nda öncü lider olma olasılığı bir süre önce CIA markalı montun üstüne monte ettiği Arabi kültür sarığını, pekte uyuşmadığını her fırsatta bildiren Washington Allameleri, Bin Laden'in Dar-ı Ukba'ya gitmesiyle, endişelerini de ekarte etmiş oluyordu!

“Arap Baharı“da domino taşı teorileriyle İslam Dünyası'nın medyasına servis edilirken, Mısır Devrimi(!) ve akabinde NATO'nun Libya çıkartması ile 'NATO'nun Libya'da ne işi var?' sözü Akdeniz semasında çatıştı mı, çakıştı mı? Diye düş âleminden Şuhut âlemine geçiş yapacaktık ki Suriye'de malum olaylar!

Daha uykunun verdiği mahmurluk göz kapaklarımızdan kalmış değilken; Türkiye'nin, İsrail'le girdiği sözlü polemik! Türkiye'ye hem içte, hem de Araplar'ın Ortaçağ'dan çıkmasına,

günümüz modern dünyasında hak ettiği yerini alması için yeni bir gövde gösterisinin en temel haklı sloganını üretmişti.

Slogan mücahitleri: Suriye'yi kendi malum olayları kendi içişleri olarak görenler; Bahreyn ve Yemen'e, Suudi mücahitlerce isyancı teröristlere(!) yapılan barbarlıklara kör olmuşken. NATO ve füze kalkanı Projesi çerçevesinde geliştirilen, İran'ı Ablukaya almak stratejisine, gönüllü üyelik yapma haklılığını, göğüslerinde taşıdıkları şeref madalyasından alıyor olmalıydılar.

Üstelik bu gönüllü adanmışlık! Batı'ya entegrasyon sürecinde olmasına rağmen, hala kültüründe komünizmin buram buram koktuğu Polonya kadar bile reel-politik ilkelerine aldırmadan...

Ankara'da,"Türkiye nazik, hassas, önemli bir ülke. Türkiye Avrupa'nın önemli bir parçası. Türkiye ve ABD, günümüzün sorunlarına, tehditlerine, tehlikelerine karşı yan yana olmalı, birlikte çalışmalı"diyerek ,yapılması gerekenleri, yol haritası olarak sıralayan **"Siyaha bürünmüş Beyaz Adam"**, Türkiye M. Meclisi'ne üflediği ağır havanın ağır kokusu geçmeden, Mısır'da; 'Ankara'da Amerika'nın İslam ile asla savaşta olmayacağını açıkça vurguladım. Bununla beraber güvenliğimize büyük bir tehdit oluşturan şiddet ve aşırılık yanlılarıyla mücadeleye durmaksızın devam edeceğiz.'beyanlatlarıyla, İslam Dünyası'nın yüzyıl kadar var ki başsız kalmış bedenine; Dinamik bir beynin olmazsa olmazının ipuçlarını da veriyordu. İlginçtir ki bu bedenin başının kim ve nasıllığını, İslam'ın en olmazsa olmazı olan bu beyin/Halife/in, **"Mutlak Şer"** olan ABD'yi çok ama çok üzmüş ve dahi derinden etkilemiş olmalıydı. **Ki Hulefa İslamı öğretileri, bu yükümlülüğün en mükemmel öncüsü de, Pensilvanya'da daimi misafir olan, sakın, modernist ve pek muhterem zamanın Nizam ul-Mülk'ü!** Hem bu konuda oluşturduğu Modern Nizamiyeler zinciri ile de rüştünü ispatlamıştı.

İspatlanan bu rüştün: Tarihin derin tahlillerine ihtiyaç duyulması da, kadim İslam Medeniyeti'nin kendi içinde verdiği İmamet ve Hilafet ekollerinin savaş zamanlarında, Bizans'ın pekte rahat olduğu gözlenmişti. İslam akıncılarının önceliği;

elbette ki İslam Dünyası'nın içten sudur eden pek büyük fikri fitne ve tehlikelere karşı, huruç vakti gelmişti.

ABD'nin, modern zamanların modern Hilafet Ekolünü, Türkiyeli pek muhterem iki öncünün üstlendiği rol ile nispeten yardımcılığını Mısır'ın üstlenmesiyle Âlem-i İslam'ın huzur ve sukutuna, içten yükselen Velayet ekolü mensupları kast etmişti, tekrardan bahş eylemeliydi.

Yazının başlığına dönecek olursak. Galiba Araplar, 21. yüzyılda; Sarıklı, cübbeli bir Halife bekleyecek kadar da Bedevi kalmadılar. Hem Kravat; Modern zamanlarda Modern Müslümanların da vazgeçilmezi olmalı! Öyleyse Padişah ile Şeyh ül-İslam da zamanın gereklerine uyarlanmalı değil mi?

“Bir tarafta Velayet-i Fakih'in evrensellik süreci, diğer yandan ABD'nin olmazsa olmazı olan modern zamanların, Hulefa Ekolü!”

II. BÖLÜM
RÖPORTAJLAR

Röportaj

Eylül 2015

İslam İnkılabı'nın Tek Bağımsız Devleti'nin İran Olduğuna Dair...

Fars news agency (bu gün parstoday.com olarak yayına devam etmektedir) bizimle, (Eylül 2015 te) yapmış olduğu röportaj

İran İslam Cumhuriyeti, İslami değerlerle donatılmış dünyada halkları; din, dil, ırk ve mezhep gözetmeksizin, mustazaf Müslümanların adil ve bağımsız bir devletidir.

Muhabirimizin sorularını yanıtlayan yazar Muhammed Can, Ortadoğu topraklarındaki siyonist ve emperyalistlerin Müslümanlar'a yaptıkları zulümler hakkında konuştu.

İran'ın İslam Dünyası'ndaki konumu ve Ortadoğu politikasındaki yeri hakkında çarpıcı açıklamalarda bulunan Can, Türkiye'nin ABD ve İsrail'in isteğiyle Suriye meselesinde ön plana atıldığını söyledi. Muhammed Can Ayrıca, imam Humeyni'nin İslam Ümmeti için ne kadar önemli olduğuna da dikkat çekti. İşte Muhammed Can ile yaptığımız röportaj:

› FNA -Bugünkü Ortadoğu Politikasını Nasıl Değerlendirmek Lazım?

Ortadoğu'daki egemen politika, bugünde dâhil hala batının güdümünde olan politikacılar tarafından şekillendirilmeye çalışı-

lıyor. Irak-İran savaşından sonra, İslam Dünyası İslam inkılabı'nı daha sağlıklı düşünmeye ve ondan ilham almaya başladı. Dünya milletlerinin ve dolayısı ile İslam Ümmeti'nin de toplumsal ortak aklı, her geçen gün daha bir olgunlaşıyor. Olgun toplumsal akıl, zulüm ve adaletsizliği, kölelik ve sefaleti red eder...

› FNA -İran'ın Ortadoğu Politikasını Nasıl Görüyorsunuz?

İran'ın Ortadoğu politikasını doğru okumak için İran tarihini iki döneme ayırmak gerektiğini belirtmekte fayda var. Şöyle ki İslam İnkılabı'ndan önce ve sonrası. Esas anlaşılması gereken İran, ikinci dönem tarihli İran'dır. Bundan önceki İran ve uyguladığı politika, İslam Dünyası'nın diğer bölgelerindeki zalimlerin ve Batı'ya ram olmuş halinden bir farkı yoktu ve Tahran Batı'nın eğlence cenneti idi.

İran'ın İslami değerlerle donatılmış siyaseti, dünyada halkları; din, dil, ırk ve mezhep gözetmeksizin, Mustazaflar ve Müstekebirler olmak üzere iki kategoriye ayırır. İslam Peygamberi ve İmam Ali'den sonra ilk kez mustazaf Müslümanların adil ve bağımsız bir devleti oldu.

› FNA -Bugün Ortadoğu'da Devrim Diye Nitelenen Ayaklanmalar İle 1979 Yılında Ki İmam Humeyni Devrimi İle Aralarında Nasıl Bir Fark Vardır?

İslam Dünyası son üç yıl önce geri dönüşü olmayan yeni bir sürece girdi. Bu süreç, Batılılar'ın "Arap Baharı veya Yasemin" dediği ve Müslüman düşünürlerin ise İslami Uyanış olarak kabul ettiği ki doğrusu da budur, o zaman yani üç yıl önce bu hareketliliği, "İslam Dünyası'nda Ortaçağ'ın sonu" olarak belirtmiştim. 1979 İslam Devrimi tamamen katkısız ve Muhammedi öğretilerden ilhamını almış öz İslam'ın istediği devrimdi. Ortadoğu'daki hareketlilik devrim değil, belki tedrici olarak ileriki süreçlerde devrimleşebilecek evrimler olarak değerlendirilmeli.

Nitekim Mısır, bizdeki tereddütleri kaldırmayı başaramadı. Bu da İslami Uyanış'ın, katkısız devrim olmadığı kanısını haklı çıkartıyor.

› FNA -Suriye Meselesinde Türkiye Neden Ön Plana Çıktı?

Suriye’de Türkiye’nin öne çıkmasını ABD-İsrail ve Batı devletlerinin isteği ile oluştuğunu sanırım belirtmeye gerek yok. Türkiye’ye biçilen Büyük Ortadoğu Projesi/BOP ya da Yeni Ortadoğu Projesi/YOP gibi İsrail ve ABD senaryosu bu düşünce Türkiye’ye Yeni-Osmanlı rolünde, yirmi birinci yüzyıla uyarlanmış, “**Stratejik derinlik**“i olan sorumluluk yüklemişti. Neo-Otoman/Yeni-Osmanlı hayali, Türk İslamcılar’ın destanlaştırdığı, altı yüzyıllık Osmanlı Emperyalizm özlemine tekrar kavuşmada iyi bir basamak olacaktı. Türk-İslam’ı kendi eski özlemine kavuşturken, onları kendilerine Truva atı bilen Siyonist İsrail ve Emperyalist Batı da sömürü hortumlarının markasını ve rengini değiştirerek, Ortadoğu’nun değerlerini emmeye devam edecekti. Hedef buydu.

Ama bu plan, İmam Hamaneyi’nin tespiti ile “**İslami Direniş’in altın halkası olan Suriye**“ de hakim oldu.

Suriye’de isyana katılan daha yüksek rütbeli politik insanlar veya askeri rütbelilerin sahte bir ihtiras içinde olduklarını, onların söz ve eylemlerine yansıdığı rahatlıkla görülmesi, onların ruhlarını Batılı politikacılara satmaları, ne denli halkı temsil ettiğini gösteriyor. Batı; İslami Uyanışı, kendi değerlerine ve arzularına araç olarak kullanmayı ihmal etmek istemiyor ve bu istek Batı’nın ruhunda her zaman var olan özlemdir. Esasen batının hayat damarları İslam Dünyası’ndan besleniyor. Hepimiz Suriye’de teröre verdiği destekte, kardeş ülke Türkiye(!)’nin İsrail’den daha fazla Müslüman kanına girdiğini gördük...

› FNA -Sizce Türkiye’nin Suriye’ye Müdahale Etmesi Doğru Bir Politika mıdır?

Türkiye direkt ve endirekt olarak zaten Suriye’de fiili savaşta! İki yıl boyunca büyük riskler aldı, bedel ödedi. Şimdilerde İmralı sakini ile anlaşmak ve yeniden Ortadoğu’ya hâkim olmak hatırına, “baldıran zehiri dahi içebilecek kadar” kendinden geçen bir başkanı var. Türkiye’nin, Kürtler’le kalıcı barış

girişimleri, Erdoğan'ın 2. Çaldıran özleminde aranmalıdır! Bu istek: Filistinliler'in masum kanında boğulmakta olan İsrail'e can yelege, batmakta olan ABD ve Batı emperyalizmine yeniden enerji kaynakları ve Türkiye içinde 2. Ridanya seferi yolunu açma isteğidir! Türkiye'nin Batı medeniyetinin bir parçası olduğu unutulmamalıdır. Türkiye'de var olan onlarca ABD ve NATO üsleri, Türkiye başkanının, "Türkiye NATO toprağıdır" sözü uzun soluklu Batı eksenli politik heveslerin izini taşıyor. Batı'nın ideolojik paradigmasında ve kendine has medeniyet felsefesinde, İslam Dünyası Batı'nın ormanıdır. İslam Dünyası'nın zenginliklerini yağmalamak için her zaman İslam Dünyası'nda, özellikle son iki yüzyılda mezhep ve farklı ırk kartlarını kullandı. Oysa İslam medeniyet kültürü dünya halklarının isteğı ve özlem duyduğu değerleri taşıyordu, bilimden tekniğe, ahlak-tan edebe, insanlık ailesinin özlem duyduğu bütün değerler bu medeniyetin havzasında vardı ve İran İslam Devrimi bunu yeniden canlandırdı. Elbette insanlığın ortak değerleri olan söz konusu değerler toplumun değişik katmanlarını bir arada tutan mayaya dönüşü Batı şoven medeniyetini kadavraya dönüştürecek. Batı'nın kadavraya dönüşmemesi gereken medeniyeti için Türkiye'yi bir model olarak kullanmayı deniyor.

› FNA -Suriye'den Sonra İran'da Bir İç Savaş Çıkar Yorumları Hakkında Neler Düşüyorsunuz, Yani Sizce İran'da Bir İç Savaş Çıkar mı?

Daha öncede değindiğimiz gibi Suriye İslami Direniş'in altın halkasıdır. Batı'nın enva-i yardımlarıyla yirmi dördüncü ayına giren savaşta başarıya ulaşamaması, savaşın bundan sonraki kaderinin Batı'nın aleyhine olduğunun açık göstergesidir. İran devrimden sonra İran'da her türlü komploları deneyen ABD-İsrail ve Batı, bu komplolarla bir şey elde edemeyeceğini çok iyi anladı. Benim açımdan esas üzücü olan tarafı, Müslümanlar adına sahnede olan medya veya bazı İslamcı kalem sahiplerinin, Batı'nın istediğı ve başaramadığı psikolojik savaşın gönüllüleri olduğudur. Tabii bunu yaparlarken elbette Allah

Kur'an ve İslami değerleri savunduklarını iddia ederek yapıyor olmaları. İran İslam Cumhuriyeti'nin varlığını ve devamlılığını savunmak, bütün Müslümanlara dini bir sorumluluk yükler. İslam'ın bütün ekollerinde var olan İslami sistemi savunmak, ilahi bir sorumluluktur. **İran'a yapılacak bir saldırı ki bu ihtimali düşünmüyorum, 3. Dünya Savaşı'dır.** Başka bir alternatif düşünülemez

› FNA -İran'ın İslam Toprakları Üzerinde Nasıl Bir Etkisi Vardır?

İran, İslam İnkılabı ile birlikte elde ettiği bağımsızlık ve adalete dayalı dünya görüşü, İslam'ın insanlığa sunduğu ilahi değerlerdir. Ne yazık ki bu değerler İslam İnkılabı'na kadar kuramdan eyleme dönüşmemiştir. İşte Batı dünyasının tahammül edemediği asıl değerler İslam'ın bu değerleridir. İslam Ümmeti'nin temiz evlatlarının belleğinde, onların vicdanlarında, İslam Devrimi'nin etkisi her geçen gün daha derin izler bırakmaya başladı. Afganistan, Bahreyn, Suriye, Irak, Lübnan, Yemen, Suudi hatta Birleşik Arap Emirlikleri bu izlerin eyleme dönüşüm sahalarından sadece bir kaçıdır.

› FNA -İmam Humeyni Devrimi Hakkında Neler Söylemek İstersiniz?

İmam Humeyni'yi anlatmaya ne akademik bilgi ne de siyasi müşahedelerimin yetmeyeceğini belirteyim. Buna rağmen İmam'ın konuşmaları tespitleri ve önerileri onun ilahi bir kişilik olduğunun açık deliliydi. Bunu söylerken, O'nu olduğundan daha farklı yansıttığım anlaşılmasın. O, Muhammedi İslam'ın önerdiği insan-ı kâmil, arif-i billah biriydi. O kendi zamanından sonrasına akmayı başaran bir liderdi. Nitekim O'nun öğrencisi ve vasisi olan İmam Hamaneyi'nin kişiliğinde bunu daha net müşahade edebiliriz. Bu konuda İslam Peygamberi Hz. Muhammed(s.a.a)'in ilahi terbiyesinde yetişen İmam Ali'nin kişiliği ile İmam Humeyni'nin terbiyesinde İmam Hamaneyi'nin kişiliği arasındaki benzerliği, bu konunun anlaşılması için bir

teşbihte bulunursak meselenin özünü kavramamıza sanırım yardımcı olur! İmam Humeyni, on üç asır boyunca Kербela'nın unutturulmak istenen ilahi mesajını tekrar diriltten tek liderdir. O'nun büyük hedeflerini anlamak açısından İmam: “Eğer İslam İnkılâbımıza gelecek yirmi yılda bir hâlel gelmezse artık bir şey olmaz“ mealindeki sözü, İnkılâb yıllarında doğan bebelerin, 20 li yaşlarda inkılâbın sarsılmaz askerleri olduğunda anlaşıldı!

› FNA -Siyonizm Ve Emperyalizm Ortadoğudaki Emellerini Kırmak İçin İslam Ümmeti Neler Yapmalıdır?

Genel anlamda İslam Ümmeti, “İslam'da Liderlik Kuramı“nın İran halkında eyleme dönüşmesi ile hangi değerleri kazandığını iyi müşahede etmeli. Ne var ki Müslümanlara din adına mu-sallat olmuş krallar, şeyhler, diktatörler ve sözde demokratlar Batı'nın boyunduruğuna girmişlerden oluşmaktadır. Ümmet'in talihsizliği odur ki Emevi İslam'ının öğretilerinde “**başınızdaki günahkâr bir Sultan/Halife olsa da ona itaat etmek farzdır**”! anlayışı tamda Batı emperyalistlerinin kullanmak istediği ideal siyasal enstrümandır. İslam Ümmeti'nin; Liderlik, kardeşlik ve fedakârlık mefhumlarını ‘Kuram'dan Eylem’e’ dönüştürmeyi esas alması ile emperyalizmin ellerini kırıp sömürü hortum-larını kesebilir. Siyonizmi ve emperyalizmi İslam Ümmeti'nin içinde yaşatanlar, İslam Ümmeti'nin içindeki ihanetçi yöneticileridir. Bunlar Ümmet'in en düşük şahsiyetli karakterlerinden seçilir. Öyle ki siyonizm ve emperyalizmin öncülerini Tanrı sta-tüsünde kutsayanlardan seçilmesi tesadüf değildir. İmam Hu-meyni: “Her Müslüman bir kova su dökse İsrail'i sel götürür” mesajının en büyük engeli, İslam Dünyası'na mu-sallat olmuş bu düşük karakterli yöneticilerdir.

t.me/caferilikcom

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Direnif Adına 7sabah.com'a Verilen Röportaj

Bu röportaj: Deneyimli Gazeteci yazar Murat Nazlı tarafından "DİRENİŞ"ın bölge üzerindeki etkilerini araŐtırırken, 7sabah.com.tr için gerçekleŐtirilmiŐtir.

Konu hakkında önemli çalışmaları bulunan Araştırmacı-Yazar Muhammed CAN'a sordu. 7sabah.com.tr için gerçekleştirilen röportajda, gündemi meşgul eden sorulara cevap arandı. Son derece önemli tespitlerde bulunan Can, İnan'ın "DİRENİŞ" eksenine verdiği desteğe dikkat çekiyor.

Nazlı: 1979 İnan İslam İnkılabı çok önemli. Bu tarihten sonra İslam Dünyası, Ortadoğu ve dünyada birçok siyasi değişim ve gelişmeler meydana geldi. Afganistan, Filistin meselesi, Lübnan'daki Hizbullah, Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan'daki değişimler bunların en önemlisi. Son dönemde ise Arap Baharı sürecinde başta Suriye olmak üzere Irak, Yemen Ensarullah Hareketi, Filistin bağlamında Hizbullah gündemdeki yerini koruyor. ABD, Batı ve emperyalizmin İslam ülkelerine ve özellikle Ortadoğu'ya girişi özellikle ırk, dil, din ve mezhep ayrımı ve atıŐması ile oluyor.

Sorularımızı bu kısa girişle birlikte değerlendirip cevaplamak isterseniz, ilk sorumu şöyle sorayım.

› 7S. -İslam Dünyası neden hala toparlanamıyor? İran ve İslam Devrimi'nin buradaki rolü nedir? Eksiklikler neler?

Sizin de değindiğiniz gibi İslam Dünyası'na siyasi değişimlerin miladı, İran'da gerçekleşen 1979 İslam İnkılabı'dır. İsterse-
niz yukarıda isimlerini andığınız devletler içerisinde Türkiye'yi muaf tutmayalım. Türkiye: İkinci dönem Bizans medeniyetini temsil eden Osmanlı bakiyesi üstüne kurulmuş ve dolayısı ile hala Bizans'ı temsil eden bir geleneğin müntesibidir.

“Müsaadenizle sorularımıza yanıt aramadan önce tarih, birey ve toplum üzerine kısa bir tespitte bulunmak istiyorum”

Tarih: Birey ve toplumların zamanı eylemleri ile doldurarak geride bıraktığı andır. Tarihin kendine has farklı bölümleri var. İnsanlık tarihi, dinler tarihi, medeniyetler tarihi, milletler tarihi gibi farklı tarihi bölümleri ele almaktan ziyade, dinler tarihi içinde kendi tarihini oluşturmuş İslam Tarihi'nden bir kesitin günümüze yansımaları ele alacağız.

Tarihin farklı zamanlarında birbirinden habersiz olarak ör-tüşen bireysel ve toplumsal eylemler olduğu gibi tarihten esinlenerek, tekrarını eyleme dönüştürmek isteyen birey ve toplum-larda olmuştur. Bu durum; yaşatmak isteği o eylemsel olgunun, olumlu ya da olumsuz olması açısından fark etmez.

Nitekim İlahi öncülerin tarihsel rolünü yaşamak ve yaşatmak istenmesi, bilinç üstüne kurulu bir istek olduğu gibi o tarihsel rolü üstlenen ilahi öncülerin karşısında durup kendine konum biçenler de bilinç üstüne kurulu bir rol üstlendiklerini biliyorlardı.

Tarih ve tarihteki birey ve toplumların rolü üstüne yaptığımız bu kısa açıklamadan sonra, Günümüz İslam Dünyası ve bu dünyadaki siyasal İslamcı akımların üstlendiği rollere yeri geldiğinde değineceğim. Bu tespitten sonra İslam Dünyası hakkında konuşabiliriz.

İslam Dünyası; bugünde dâhil hiçbir zaman taşıdığı dini değerleri temsil ederek, tarih sahnesine çıkmış değildi. Burada hemen şunu da ekleyelim ki İslam Peygamberi'nin kurduğu medeniyeti, **O kutlu Öncü'nün şهادetinden sonra saltanata dönüştüren yönetim erki, İslam'ın siyasal özünü eriterek, gelenekselle dönüştürdü.** Eriyen bu özün yerini, genişleyen İslam toprakların içindeki dini, kadim kültürle doldurdular. Elbette ki bu kültürün önde geleni; Arap Bedevi kültürü, Mısır ve Mezopotamya kökenli **"Tapınak mitleri"**ydi. Ve tabii ki yadsınamayacak kadar tahrif edilmiş Yahudi **/Kabbala ve Babil Ğalaha/lik,** yani İsraili'ye denilen öğretileri ile tarihi süreç içinde el değışen iktidarların sahip olduğu kadim mitlerin de devinim halindeki bu sürece kendini ekleyerek büyümesi ile oluşan İslam Kültürü! Derken bugünlere kadar gelen ve sadece adına İslami kültür dediğimiz, bilim ve mantık alanında neredeyse tarifi imkânsız bir olgu olarak bugün karşımızda duran, kadavra değerler oluştu.

İşte İslam İnkılabı on dört asır boyunca adına İslam denen bu tarihi kültürün kadavrasını kaldırıp, yeniden öz değerleri sunmak için kendini öz öğretiler adına sorumlu bildi ve tarih sahnesine çıktı. Yani Risalet **/Nübüvvet, imamet, Velayet ilişkilerinde ki sorumluluk/** Ehl-i Beyt 'in ilahi sorumluluğunu üstlendiğini bildirdi!

Ben, düşmanın değil ama İslami hareketlerin, aydın ve âlimlerin, İran ve İslam Devrimi'nin eksiklikleri hakkında fikir yürütmesine sıcak bakmıyorum!

Bunu söylerken bana ait haklı sebeplerim var. Şöyle ki söz konusu camia, ya da bireyler bu devrimin ana felsefesini ve devrimin anayasasının özüne inememişler. Elbette burada bazı birey ve hareketleri (Hizbullah, Ensarullah ve... gibi) müstesna tuttuğumuzu sizde takdir edersiniz. Benim, ısrarla İslami (ihvan gibi) hareket, âlim ve aydınlardan beklentim, devrimin değerlerini salt eleştiriden öteye; devrimin kendi tarihi süreci içindeki sorumluluklarını yerine getirmek istediğinde karşılaştığı sorunlara sunacakları katkıları ile anlam bulacağıydı.

Böyle bir sorumluluğu üstlenmeyip de salt eleştiri sunanların ciddiyetle bağdaşmadıklarını düşünüyorum. Bu durumda İslami inkılabımız'a özeleştiri yapılması ve olası eksikliklerini burada ifade etmekten hicap duyarım? Bu bizim devrimin bütün kuram ve eylemlerine kusursuzluk biçtiğimiz anlamına da gelmez...

Şimdi sizin başta söylediğiniz Afganistan'dan Filistin'e, Lübnan'dan Yemen'e, Türkiye, Mısır ve Suudi Arabistan'daki değişimler dâhildir. Adına Arap Baharı denen o sahte devrim rüzgârların estirildiği süreç; esasında İslam İnkılabı'nın ılık meltemlerini teneffüs etmek isteyen milletlere karşı kurulmuş kumpastan öte bir şey olmadığı, Yemen, Suriye, Kürdistan, Bahreyn, Filistin ve diğer coğrafyalardaki ikiyüzlülükleri ile deşifre edilmiş oldu. Kuşkusuz bu deşifrenin baş mimarı Velayet eksenidir. Bu durumda ABD ve Batı emperyalizmin İslam ülkelerindeki ırk, dil, din ve mezhep ayrımı ve bu minvaldeki çatışmaları teşvik etmelerinin esas amacı daha iyi anlaşılıyor. Onların asıl amaçları Direniş İslam'ını, zuhur ettiği sınırlar içinde boğmak ya da susturabilmek.

› 7S. - Suriye, İran'ın Arap Dünyası'na ve Direniş Cephesi'ne açılan kapısı ve bu nedenle kendini büyük bir saldırı ve savaşın içinde buldu. Suriye'deki direnişin İslam Dünyası'na katkısı nedir?

Suriye; İslam tarihinden önce Büyük Roma emperyalizmi döneminde de kendine has jeo-stratejik bir konuma sahipti. Hatta Mısır ve Hitit medeniyetleri arasında bölüşülemeyen ve bu nedenle büyük savaşlara sahne olan ki Kargamış'ta yapılan Kadeş Savaşı'na ev sahipliği yapmış bir coğrafyadır. Bu durum İslam tarihi döneminde de önemini korudu. İslam'ın kutsal minberi saltanata evrilirken Bilad-ı Şam/Dımeşk ne kadar önemliydiyse, bugünde böyledir. Suriye'yi, İran'ın Arap Dünyası'na açılan kapıdan ziyade sizin de değindiğiniz gibi Direniş Cephesi'ne açılan kapı olması açısından daha bir önem kazandıdır. Beş yılı

aşkın bir süreden beri Suriye'de adeta 3. Dünya Savaşı sahası olması ve dikkatimizi çeken yönü ile bu savaşın; Direniş Ek-seni dediğimiz İslami hatla, dünyanın diğer kalanları arasında yapılan bir savaş olmasıdır. **“Suriye direnişin altın halkasıdır!”** Bu söz; gay-i ihtiyari söylenmiş bir söz değildir. Sözün sahibi, bizzatihi devrimin temel kadrolarında rol almış ve bugünde Direniş'in Liderliğini üstlenmiş, Kutlu öncüdür.

Bunun içindir ki dünyanın diğer kalanları, sözün muhte-vasındaki değere binaen, 5 yıldır süren savaşı (Kitap hazırlanır-ken savaş 15 Mart 2018 itibarı ile 8. Yılına girmişti) ne paha-sına olsa da kazanmak istemelerinden aramız gerekir diye düşünüyorum. Esefle belirtiyim ki kendini İslami değerlerden beslendiğini sanan bölgedeki bazı liderlerin üstlendiği Don-Kişot'luk; bizi derinden üzmektedir. Gelelim sorunuzun son kısmındaki Suriye'de ki Direniş'in İslam Dünyası'na katkısına.

Bana göre İran İslam İnkılabı'ndan sonra Suriye de ikinci bir devrimin ayak seslerini duyuyorum.

Suriye ikinci bir devrimin gebeliğini üstlenmiş. Bellidir ki bu devrim İran'da ki gibi evrensel deprem etkisi yapmayaca-k. Ancak buradaki devrim, savaştan sonra başta Arap Dün-yası'ndaki İslami Uyanış'ı, Direniş'e çevirecek. Hatta bu direni-şin Hizbullah'la birlikte 2. Liderlik rolünü açıktan üstleneceği konuma gelmesidir. Sizin de bildiğiniz gibi İslam Devrimi sınır-ları aşan bir konuma ulaştı. Düşman; her geçen gün bir mevzi kaybediyor. Körfezdeki Arap kabile iktidarların site devletçikle-rin korunması, gelecekte hamileri tarafından yalnız bırakılacak.

Suriye'nin Böyle bir (ikinci devrim) konumu üstlendiğinde ise Arap kabile iktidarların sonunun başlangıcı olacaktır. Bu da İslam Dünyası'nın yozlaşmış iktidarlardan ve sömürge toprak-ları olmasından kurtulması ve tabiidir ki İsrail'in zevali anla-mına gelir.

› 7S. -Suudiler ve Türkiye başta Suriye olmak üzere Irak ve Yemen'de ABD ve Batı ülkelerinin, emperyalizmin safında

yer alarak olumsuz bir durum yarattı. Geleceği nasıl görüyorsunuz?

Sözünü ettiğiniz iki devlet (Suudi ve Türkiye)'in varlık felsefesi; İngilizler'le İsrail'in erken dönem politikacıları tarafından kendi aralarında varılan gizli anlaşma ile oluşturulmuştur. Bu durumda bu iki devletin (ki Ürdün ve Irak'ta böyleydi) kuruluş felsefesi, bölgedeki İngiltere (daha sonrada İngiltere ile birlikte ABD)'nin çıkarlarını ve İsrail'in varlığını koruması üstüne olan söz konusu devletlerden başka türlü davranılması beklenmez.

Irak ve Yemen, İslam Dünyası'nın yapay bünyesinde eğrelti duran farklı iki uzuv gibidir. Burada ki farklılık; bünyesinde taşıdığı tarihi derinlikte aranmalıdır. Irak ve Yemen'in İslam Devrimi'ni, diğer milletlerden daha erken kavramaları ve böylece emperyalizme karşı dik duruşları yadırganmamalıdır.

Batı adına kahramanlık rolünü üstlenen ABD çöküyor. Belki bu çöküş, Osmanlı emperyalizmi gibi iki asırlık bir sürece yayılabilir. Ama çökecektir. ABD'nin çöküşünü hazırlayan ilk darbe, 1979 İslam İnkılabı'ydı. Zira burada aldığı darbenin ilk etkisi de Türkiye-İran-Irak ve Pakistan'ın oluşturduğu CENTO zincirinin İran halkasının kopmasıyla başladı. ABD; ilk öldürücü darbeyi buradan almıştır. CENTO pakının batıdan başlayan ilk halkası olan Türkiye ise 1923 tarihinde müntesibi olduğu İslam medeniyetinden, anayasal olarak Laiklik ilkesi ile beri olduğunu ilan etmiştir. Bu durumda Irak, Suriye ve Yemen deki İslami Direniş'e karşı ABD ve Batı safında yer alması yadırganmaz.

Kaldı ki NATO Üyesi ve ABD'nin bölgedeki uç beyliği görevini gören bir ülkeyi konuşuyoruz. Bu coğrafyada geleceğin resmini net çizmek kolay değil ama uzun vadede Kayseri'nin batısından, Türkiye'nin batısına kadar olan kısmı hariç; diğer bölgeler, İnkılab'ın ekseninde yer almaktan başka alternatiflerinin olmadığını söyleyebilirim. Olası bu durumda yeni şekillenen Türkiye; Doğu Avrupa blokuna tabii edilerek, Bulgaristan, Romanya ve Polonya gibi /Orta Avrupa ülkelerine

hizmet etmesi için/ ülkeleri statüsünde kalacaktır. Kürdistan ise halkın bünyesinde taşıdığı değerler manzumesi ile her zaman Kadim Arya-i havzanın ayrılmaz parçasıdır. Türk modernizmin acımasız sömürü ve kültür işgaline rağmen Kürdistan; hala otantik folklor, müzik, sanat ve mutfağı ile kısaca yaşama dair bakışı ve hayata dokunuşu ile kadim havzanın kaynağından beslenir.

› 7S. -Hizbullah'ın durumu ve duruşu sizce nasıl? İşgalci İsrail, bölgedeki çatışma ve ayrışmalar nedeniyle en rahat dönemini yaşıyor ve aleni şekilde Suudiler ve Türkiye ile ittifak kuruyor. İsrail'in bölgedeki konumu ve geleceği hakkında ne dersiniz?

Hizbullah; Kendi kuruluş ve varlık felsefesini Velayet'e dayandırmaktadır. Bu durumda Hizbullah, dünyadaki diğer örgütlerle bir tutulamaz. Esasında Hizbullah, bilinen örgütlerden çok daha öte bir tanıma oturtulmalıdır. İlhamını Velayet'ten alan bir oluşumun, oportünist veya iktidar/güç eksenli makyavelist davranması düşünülemez. Bunun içindir ki Hizbullah'ın direniş eksenindeki öncü vurucu gücü, dün olduğu gibi yarınlara da sarkacaktır.

Diğer bir tabirle Hizbullah; Velayet adına, İsrail'in başına inen kılıcıdır. İsrail adına vekâleti üstlenip, Suriye'de Direniş'e karşı savaşan lejyoner güçlerin varlığı devam ettikçe, İsrail görece bir rahatlık dönemi yaşayacaktır. Sohbetimizin başlarında da değinmiştik. Suudi Arabistan ve Türkiye'nin kuruluş felsefesi İsrail gibi korsan kurulmuş bir devletin garantörlüğü hatırladır. Bu konuyu, bundan daha açık nasıl anlatabilirim ki?

İlahi öğretilerimizin bize bildirdiği mesajlarda; İsrail'in, kesinlikle yıkılacağı müjdesini sanırım okumamış olamayız!

Kaldı ki Direniş Ekseninin Lideri; bu mesajın bugünkü karşılığını tefsir ederken, İsrail'in, günümüzden çeyrek yüzyıl sonra haritalarda yer almayacağı şeklinde anlaşılmalıdır.

- › 7S. -Milyonlarca Kürt var ama Kürt Devleti yok. ABD ve Batı Dünyası İslam Dünyası'nı ve Müslümanları daha fazla ve farklı parçalara ayırmak istiyor. Bu süreçte Kürt siyaseti nasıl olmalı ve Müslümanlar Kürt sorununa nasıl yaklaşmalı?

Kürtler ve Kürdistan, bölgenin en trajik sorunlarından biridir. İsmail Beşikçi hocanın 2015 yılı Giessen konferansındaki sözlü verisine göre, "...Dünya genelinde Kürt halkının toplam nüfus sayısı elli iki milyondur." Bu sayıdaki bir halkın devletsiz oluşu düşünülemez. Dünyada nüfusu bir milyonun altında olan 83 ülke var. Kürdistan devletinin bugünkü gayri resmi varlığının karşılığı; Dünya nüfus yoğunluğu açısından 242 ülke arasında 26. Sırada yer alabilecek bir potansiyelden bahsediyoruz. Böyle bir nüfusun devletsizliği, kesinlikle sorundur. **İslam Dünyası'na ait sorunları ve bu sorunların kaynağı olarak bütünü ABD ve Batı Dünyası'nda aramak da ayrı bir sorundur.** Kaldı ki Kürt Devleti'nin olmayışından dolayı Kürtler'in en temel hak ve hürriyetlerini inkâr etmek, kısıtlamak, güç kullanarak susturmak, bölgedeki rejimlerin çürümüş hukukunun da yansımasıdır.

Düşmanın: "**Böl, parçala, yut**" politikasını yadırgayan İslam Dünyası'nı yadırgıyorum! Pek ala, sözde İslam olan bu sefih devlet yöneticilerine ne oluyor ki kendi iç sorunlarına çözüm bulamıyorlar? Bu nasıl ebleh bir zihniyettir ki İslami olduklarını ve Kur'an mektebinden beslendiklerini söylerler de, Kur'an öğretileri doğrultusunda çözüm arayışına yönelmezler? Bu durumda bunların niyetlerinde samimiyet aramak, onları kendi bünyemizin bir uzvu olarak görmek gibi bir zafiyete düşme lüksümüz olamaz. Kürt politikacılar da diğer İslami milletlerin politikacıları kadar kirlenmişler. Garpzede bir beyin sarhoşluğu ve söz hezeyan lığı içindedirler. Kürdistan'ın bütün parçalarında korkunç bir politik çürüme ve fikir kirliliği at başı koşturuyor. Kürt politikacılar; ABD-Batı veya onların yerli işbirlikçi uşakları ile dirsek temasına girerek Kürtler'e ve Kürdistan'a

dair bir çözüm bulamazlar. Kürt halkının ezici çoğunluğunun Müslüman oluşu görmezlikten gelinerek, çözüm arayışları beyhudedir.

Batı'nın kokuşmuş medeniyeti ve onların sömürgeci ideolojileri; Arap, Pers, Türk halkına çözüm sunması bir yana, esaret, zulüm ve sömürü getirdiği gibi Kürtler'i ayrı bir kategoriye koyacak değil. Kürtler'in ebleh politikacıları, özgürlük ve eşitlik adına düşmanlarının ayaklarına kapanan, onlara gönüllü kapı kulu askerliği yapmaktan şeref payesi devşiren silik kişilikli fertlerden seçilmesi sıradan bir olgu olarak görülmemel!

Kürt Siyaseti tabirini kullanabileceğimiz siyasi bir arena henüz oluşmuş değil. Rahatlıkla diyebilirim ki bu makûs tespit, Kürdistan'ın bütün parçaları için geçerli bir tespittir. **Söyle ki Müslüman Kürt Halkı adına katkısız Muhammed (Velayet)'i siyaset yürütebilecek, rüştünü ispatlamış, âlim ve aydınların olmayışı veya olanlarında donanım açısından çok yetersiz oluşu, bu tespitimizin delilidir.**

Müslümanların, Kürt sorununa İslami bakış açıları yok. Söz konusu Kürtler olunca, Müslüman halkların hemen hepsi İslam dışı tavır takınarak, koro halinde ses kirliliği yarışmasına katılıyorlar. Kürtler'in de kendi sorunlarına İslami çözüm arayışları yok!

Sol tandanslı Kürt örgütlerin, kapitalizmin sirk gösterilerinde 3 maymunları oynama rolünü üstlendikleri tarihin 90 lı yılların başlarına tekabül ettiğini bilmeyen yok.

İslami tandanslı Kürdi hareketlerin, zulmün ve sömürünün sembolü olan saray saltanatlarına fetva yarışından Kürt halkına ve onların millet olma sorununa, zaman bulmak gibi bir dertleri yok!

Kapitalizme uyarlanmış Kürt tandanslı STK'ların ise sarayların artıklarından kalanlardan kendilerine paye çıkarma gibi bir sorundan başka sorunları yok.

Geriye kim kaldı?

Öyle ya!

Bir darbu mesel vardır. Sen ağa, ben ağa bu ineği kim sağa?

Bu kirli savaşı tanımlayacak olursak; dün olduğu gibi bugünde rejim ve onların iktidarlarına koltuk değneği olacak gönüllü Kürtler'in, politik sahada önlerindeki engeller karşılıklı danışıklıkla kaldırılır. Böylece sözde Kürt halkı adına ama aslında sistem/düzen/rejimin yerli işbirlikçisi olarak Kürt halkı aleyhine sahneye çıkarlar. Kürdistan'da sömürgeyi legalleştiren Truva atları, Kürt politikacılarıdır.

› 7S. - İran'ın Kürt siyaseti nasıl olmalı?

Bu sorunuz, bana göre röportajımızın en omurga sorusudur.

İran derken, Velayet Eksenindeki siyasi akımın hâkim olduğu ve İslam Dünyası'ndaki ideolojik çürümüşlüğü söküp atmak isteyen İran mı?

Onlara; özgüven, özgürlük, adalet eşitlik, bilim, sanat, mimari, estetik, kısaca medeniyet ve kültürde yeni bir çığır açmak isteyen İran mı?

Genelde büyük insanlık ailesini, özelde de İslam Dünyası'nın bütün halklarını taşlaşmış dogmatizmden kurtarıp, Muhammed (s.a.a)'i İslam çerçevesi içinde kamil insanın ulaştığı değerleri yüklemek ve o hazzı tattırmak isteyen İran mı?

Yoksa Kürt politikacıların, kendi kirlenmiş dünyalarındaki İran algısı ile İran'ın siyasetine yön verme isteklerindeki İran'ın Kürt siyaseti konusunda, batının istediği çizgiye getirme çabası içinde olanların İran algısı mı?

Bu sorulara İslami değerler çerçevesinde cevap bulunduğu gün Kürt sorunu çözüme kavuşabilir umudunun yeşerdiği gün olacaktır diye düşünüyorum.

İran'ın Kürt siyasetinden ziyade Velayet Eksenli İslami Direniş'in Kürt siyaseti üstünde fikir yürütmeyi tercih ederim!

Sözünü ettiğimiz eksen, İran-İrak-Kürdistan-Suriye ve Lübnan beşli unionu ile ilk etapta çekirdek lider öncülüğünde

uluslararası İslam hukuku geliştirebilmelidir. Ki bu hukuk gelecekteki büyük İslam Dünyası Hukuku'nun da ön hazırlık aşaması niteliği taşıyabilmelidir. Suriye'de ki devrimin zaferle taçlanması akabinde bu Hukuk'a şiddetle ihtiyaç duyulacaktır.

Nitekim gelecekteki Yemen Devrimi'nin zaferi ile birlikte Batı Dünyası'nın uydu devletlerinden biri olan Suudi'nin çöküşü ile birlikte İslam'ın kutsal beldelerinde oluşacak boşluklar, uluslararası İslam hukukunun pratiğe dönüştürülmesini zorunlu kılacaktır.

Sayın CAN! Bize ayırdığınız zaman için size 7sabah.com.tr adına teşekkür ederim.

Röportaj

Kültürel İslam, yerini Öz İslam'a bırakmamak için direniyor.

//Tahahaber.com Sitesi ne yazık ki bugün hala iktidarda olan AKP iktidarı tarafından hakkında soruşturma açılmış. İlerleyen süreç içerisinde yerine getirmek istediği misyonunu tamamlayamadan yayın hayatına son vermek zorunda bırakılmıştır! Sitenin Yayın editörü Sayın Nuri Akçay akademik kariyerini tamamlamak üzere yurt dışına çıkmıştır. Ayrıca “İhvan İslamcılar'ın Türkiye takipçileri”nin baskıları da yayın hayatı süresince unutulmuş değildir. Taha haber üstlenmek istediği misyonu başarabilseydi, bugün Kürdistan da Ehl-i Beyt Mektebi çok daha farklı bir mecrada olabilirdi. //

Gazeteci Murat Nazlı Bey Gündeme ilişkin sorulara yanıt bulmak adına, yurtdışında yaşayan araştırmacı-yazar Muhammed Can'a ulaştı.

Nazlı Bey'in Taha haber adına sorularını yanıtlayan Muhammed Can'ın, gündeme dair tespitlerini aktarıyoruz.

› TH -Irak hükümeti IŞİD'e karşı bir operasyon başlattı. Tikrit'te başlatılan bu operasyonu nasıl değerlendiriyorsunuz. Türkiye'nin askeri yardım yaptığı söyleniyor? Bu konuda neler söylemek istersiniz?

Irak, tarih boyunca sayısız savaşlara ev sahipliği yapmış bir bölgedir. Verimli toprakları ve bulunduğu konum açısından çok

önemli bir bölgedir. Tabii bunlara son iki yüzyılda ki fosil enerji kaynakları alanında ilk üçüncü sırada olan rezerv sahipliğini de eklerseniz, bölgenin stratejik önemi kendiliğinden bilinecektir. Irak'ın önemini değerlendirmek için bölgeyi bir bütün olarak görmezden gelirse yanılabiliriz. Irak, kadim medeniyetlerin beşiği ve aşağı Mezopotamya'yı bünyesinde barındıran, İslam Tarihi'nde Medine'den sonra İslam'a ikinci başkentlik yapmış şehire sahip bir bölgedir. Saddam sonrası, yeniden kendisi olma sürecine girmiş olan Irak, Ortadoğu halklarına ait kavmi ve coğrafi aidiyeti önemini de kendiliğinden anlatmış olur. IŞİD'in kuruluş ve gelişme felsefesi yüzeysel olarak Sünni İslam müntesibi gibi algılsa da Baas, Saddam, mezhep ve elbette İsrail'in çıkarları gibi etkenlerin rol aldığı bir terör örgütüdür.

Giriş mahiyetindeki bu açıklamaların, size nasıl bir bölge hakkında durum değerlendirmesi yaptığımızın ipuçlarını da verecektir.

Tikrit, Dicle nehri kıyısında kurulu ve Saddam'ın doğum yeri olarak bilinen ve Bağdat'a takriben 200 km. Bağdat ve Musul arası mesafe ise yaklaşık 400 km. Musul, Bağdat'tan sonra Irak'ın ikinci büyük kenti. Erdoğan'a yakınlığı ile bilinen ve ülkesine karşı işlediği suçlardan dolayı hakkında yargılanma kararı olan Tarık El Haşimi ve şürekâsınca IŞİD'e teslim edilen Musul'un IŞİD'den temizlenmesi açısından, Tikrit'in önemi anlaşılır.

Erdoğan'ı, AKP ile iktidara taşıyan uluslararası güçler, Erdoğan'dan bölgenin Devrimci İslam aleyhine karşıt olması açısından eskinin yenisi olan İslami değerler dizisi ile sahaya inilmesi gerektiği yeteri kadar telkin edilmiş ve bu iş için gerekli eğitimi de almıştı. Bu hatırlatmayı yapmamın nedeni Türkiye'nin; Irak ve Suriye'yi Devrimci İslam zincirinden koparmak (Ki gerek ABD-İsrail ruh ikizi ve gerekse onların ön karakolu görevini üstlenen Türkiye açısından, Irak ve Suriye'de şekillen yeni olgular, Devrimci İslam değil, bilakis İran'ın bölgesel hegemonya savaşıdır)'tır. Ayrıca Türkiye'nin, Selefî ve

Vahabi İslam anlayışı desteği ile bölgeye hâkim olmak adına IŞİD terörüne verdiği sınırsız destek herkesçe malum. Bu durumda Türkiye'nin Irak'a askeri yardım yapması size de mantıklı geliyor mu? Söz konusu modası geçmiş bazı lojistik kolileri yardım saymazsak. Tabii bunun doğruluk oranı da ayrıca değerlendirilmeli...

› TH -TC cumhurbaşkanı Erdoğan Suudi Arabistan'a gitti. Bu ziyaret sırasında Mısır Cumhurbaşkanı Abdul Fettah Sisi'nin de Arabistan'da bulunması bir tesadüf olabilir mi? Suudi Arabistan, Mısır ve Türkiye'ye arabuluculuk yaparak yeni bir ittifakın zeminini mi hazırlıyor?

Tesadüf olduğunu sanmıyorum. Ancak elde ettiğim izlenimi aktaracak olursam Erdoğan'ın Suudi Kralı Selman'dan, kendisini Sisi ile barıştırmasını istediği, bu istek içine İhvan İslamcı lideri olan Mursi'nin özgürlüğünü talep etmesi izlenimini elde etmek zor değil. Ancak "Parayı veren düdüğü çalar." Suudi petro-Dolarına mahkûm Erdoğan iktidarı, bölgeyi kendi çıkarına tasarlama politikasını ve Mısır'a yönelik her istediğini Kral Selman'a yaptırabileceğini beklemek doğru değil.

Anlaşılan o ki Sisi; Erdoğan'ı muhatap almamış. Bu noktanın gözden kaçırılmaması gerekir diye düşünüyorum.

Öte yandan Suudi ve Türk Krallarını rahatsız eden Yemen hareketi de unutulmamalı. Her iki ülke açısından bölgede akan kanın sorumlusu İsrail ve ABD değil İran'dır İlginçtir. Salı günü ABD senatosunda konuşan Netanyahu'da aynı endişeyi dile getiriyor ve Bağdat, Şam, Beyrut ve Sana'nın İran hâkimiyetine girişini ve İran'ın durdurulması gerektiğini söylüyordu!

Erdoğan'ın, Kemalizm'in Yüzüncü yıl kutlamaları adına hedeflediği 2023 takvimi ve bu uğurda önüne koyduğu 50 yıllık bölgesel projesi ile 2071 Türklüğün Anadolu hâkimiyeti projesinin derinliklerinde yatan Bizans oyununu görüp göremediğine karar veremem.

Ancak iktidar hırsını tatmin etmek adına en yakın dava arkadaşlarının, nasılda tek kullanımlık mendil gibi harcadığını yine iktidarı elde tutmak ve planlarını hayata geçirmek için tek-firci terör örgütleri ile ilişkilerine bakmak, onları STK ve Türk İslamcı cenah tarafından nasıl desteklediğini görmek yeterli.

› TH -İsrail başbakanı Benjamin Netanyahu ABD'ye gitti ve iki hafta sonra İsrail'de seçimler var. Filistin'de direniş İsrail'le mücadele ederken Mısır Hamas'ı terör örgütü ilan etti bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Üçüncü Dünya ülkeleri diye sömürü ve istibdadın adını değiştiren kendi bahçesi gibi kullanan ABD için de İsrail'in arka bahçesidir demek en doğru tabir olur. Bu durumda Netanyahu'nun seçimleri kendi leyine çevirmesi için ABD senatosunun gücünden faydalanması yeni bir durum değildir.

Mısır'ın İsrail'le ilişkileri Türkiye gibi aynı paraleldedir. Mısır, hiçbir zaman İsrail aleyhinde olmadı. Hamas'ın terör ilan edilmesi yeni bir durum değil ki daha öncede gelgitler yaşanmıştı. Burada önemli olan Hamas'ın İran ve Hizbullah'la olan ilişkilerin yoğunluğudur. Hamas; Katar, Türkiye, Mısır ve dolayısı ile İsrail ekseninde kalmayınca elbette terör örgütü sayılmalıdır. Bu da gösteriyor ki Selefi İslamcılar, Hamas konusunda Putin kadar cesur ve adil değiller.

Mısır'ın Hamas'ı terör ilan etmesi, Suudi Kralına mavi boncuk, Erdoğan Türkiye'sine aba altından sopa ve Netanyahu'nun İsrail'ine de seçim primi olarak toptancı usulü bir atak olarak okunabilir.

› TH - İsrail, İran'ın bölgedeki güçlenmesinden rahatsız olduğunu açıkça ilan etti. İran Lübnan ve Filistin'den sonra Suriye, Irak ve Yemen'de de güç elde ederken bu ülkelerle olan işbirliğini artırıyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz? İran'ın bölgesel gücü Müslümanlara ne kazandırır? Bölgede ne gibi gelişmelere sebep olur?

İsrail, İran'ın gücünden ziyade İran'dan bölgeye akan öz İslam'dan korkuyor. İran, sadece Lübnan ve saydığımız bu ül-

kelerde güç elde etmiyor. Pakistan'dan Güney Akdeniz kıyılarının tamamında sahip olduğu İslami paradigmayı güncelleştirdi. Sözünü ettiğimiz bu paradigmanın güncellenmesi, bize İran'ın bölgesel gücü olarak yansıyor. Ancak bu doğru değil. Doğrusu, bölgede uyuyan Öz İslam'ın uyanış ve akabinde direnişe dönüşmesi endişesidir. Ki Büyük İslam ailesi bu gücün direniş ve zaferinden sonra oluşması asıl endişe veren etkenidir. Bugün açısından İran'ın Suriye, Irak ve Yemen'deki İslami direnişe verdiği destek, genel olarak İsrail, ABD, Türkiye, Suudi ve gerekse diğer uydu devletleri tarafından İran'ın bölgesel hegemonya olarak yansıtması, Müslümanların küresel sömürüye karşı bilinçlenmesini yeniden algı kayması ve asıl hedefi saptırma operasyonudur.

Şunu ifade etmeme müsaade edin ki **İran, bölgesel güç değil küresel güçtür. Bu güç, şu anda başlamış olan ve yakın gelecekte şekillenecek olan yeni bir dünya medeniyetine ilham olacak değerleri bünyesinde barındırıyor.** Bu güç küresel emperyalizmin tek alternatifidir. Bu güç, kullanılıp atılanların kurtuluş muştusunu sunuyor. Bu güç ABD'nin içine kadar ulaşmış bir güçtür. Söylediklerim slogan olarak algılanmamalı. Latin Amerika ülkeleri hakkında siyasal ve sosyal gözlemlerimizi akademik çalışmalara dönüştürebilsek, söylediklerim daha rahat anlaşılacaktır.

Öte yandan Kuzey Afrika'ya kadar uzanan ve harekete geçen, ciddi fay hatları vardır. Türk yetkililerin, ABD adına bu bölgelerdeki arayışları medyaya yansıyan kısmın ötesinde geleceğe dair derin amaçlar taşımaktadır.

Gelişen bu olayları bir bütün olarak değerlendirdiğimizde İslam Dünyası diye adlandırdığımız coğrafyalarda kültürel İslam, yerini Öz İslam'a bırakmamak için direniyor. Direnişe karşı asıl savaşanlar, halklar değil. Halka rağmen halk adına iktidarda olan, Batı Dünyası'nın yerli uşaklarıdır. İşte İslam beldelerindeki cehennemi savaşların asıl amacı ilk aşamada bu uşaklardan kurtulma mücadelesidir. Irak ve Suriye, işte Lübnan ve Yemen, bun-

lar İslami Uyanış'tan, Direniş'e evirildikleri için bedel ödemektedirler. Demek ki uyanış yeterli değil. Direniş olmazsa, olmaz!

- › TH -Türkiye, ABD ile birlikte eğit-donat projesine katılarak Suriye politikasında bir değişiklik olmadığını gösterdi. Resmen olmasa bile IŞİD vb. örgütlerin işine yarayan ve Suriye devletini dışlayan bu siyaset devam ettirilebilir mi? Türkiye, Suriye'deki ateşe benzin dökerek komşudaki yangını söndürebilir mi ve kendini bu yangından koruyabilir mi?

Kuruluş felsefesi Batılı değerler üstüne uyarlanmış bir ülkeden bahsediyorsunuz. Yirminci yüzyılın ilk yarısına kadar Anadolu'da İslam'ın kendisi olmasa da halkta İslam kültürü vardı.

Ne yazık ki Cumhuriyet Türkiye'si halka ait bu kültürel İslam'a da tahammül etme erdemini gösteremedi. Türk İslamcılarının, Osmanlı bakiyesi Anadolu'ya hâkim olma refleksi, onlara sahip olduğu değerlerde yozlaşmayı ve böylece iktidara gitmelerini gerekli gösterdi. Sonuçta son 90 yıllık gelinen süreç, onlara kriterlerini NATO'nun belirlediği bir İslam'ı savunmayı dini bir zorunluluk olarak algıladı. Öyleyse ABD'nin (ki NATO'nun patronudur) İslami Direniş'e karşı yürüttüğü savaşın son taktiği olan eğit-donat projesine, Türkiye'nin katılmamasını düşünmek, ABD ve NATO kurallarını ihlal etmek demek olur. Ki Türkiye Hükümeti, teamüller gereği böyle riskli bir itirazı yapmayacağı gibi ABD ve NATO'yu bizatihi Suriye ye müdahale etmesi için çağrıda bulunduğunu İslam dünyası unutacak değil.

Türkiye'nin, Yeni Osmanlı hayali ve kendi çıkarları için komşusunu yakmaktan çekinmediğini bildiğimiz halde Türkiye'den bu yangını söndürmeyi beklemek, sizce ne derece doğru olur? Sizin tabirinizle bu yangın ki gerçekten korkunç bir felakettir, zaten Türkiye'yi sarmış. IŞİD, eğit-donat projesi, Şah Fırat operasyonu, Kobane ve diğer olayların bütünü bir tablo içine koyup baktığımızda Türkiye, gelecekte çok daha farklı bir siyasi atmosfere girmekten kurtulamayacaktır.

Kurtulamayacaktır. Çünkü Suriye aleyhindeki hiçbir planlarında başarılı olamayacaklar.

- › TH -Yakın bir zamanda Türkiye’de de seçimler var. Cumhurbaşkanı Erdoğan anayasayı değiştirmek ve başkanlık sistemini getirmek istiyor bu konudaki görüşleriniz nedir? Başkanlık sistemi bölgeyi nasıl etkiler?

Mevcut sistemde seçim ve partisel politikaların faydasına inanmadığım için bu konularda fazla konuşmak istemiyorum. Ancak şunu söyleyebilirim. Erdoğan’a biçilen rol ve sahip olduğu iktidar hırsını da eklediğimizde, özlem duyduğu 2023’e kadar iktidarda kalma arzusunu tadacaktır. Ki bu süreci tamamlamak ancak anayasayı değiştirmek, Kürtler’e nispi statü verecek başkanlık sistemi ile olur. Anayasa değiştirme yetkisi adına parlamentodaki sayısal çoğunluğun nasıl sağlanacağı hakkında geliştirilmek istenen entrikaları, bu konuda ne düşündüğümü söylemek istemiyorum.

- › TH -Son olarak; Hükümet ile PKK arasındaki çözüm Planı ve Kürt sorunu hakkında düşüncelerinizi almak isterim.

Ortadoğu’da en büyük iki sorundan biri Filistin, diğeri Kürt sorunu hakkında söz söylemek kolay olmasa gerek.

Öncelikle şunu söylememe müsaade edin. Son yıllarda Kürtler; eşittir PKK. PKK; eşittir Kürtler algısı yaratılmak isteniyor. Bu algı özellikle Erdoğan ve mahiyetindeki AKP kadrolarınca bilinçli bir şekilde geliştiriliyor. Kanaatime göre Erdoğan, Kürtler’i seçim malzemesi olarak kullanmak istiyor ve bunu HDP de biliyor...

PKK’nin ve onun siyasi kanadı olan HDP’nin çözüm süreci hakkındaki düşüncelerini net olarak bilmesem de İmralı sakini de olayları Erdoğan gözü ile görmesi ve Erdoğan’ın da söz konusu zevatı bütün Kürtler’in öncüsü gibi göstermesi, başlı başına bir sorunu oluşturuyor. AKP; eşittir Türkler. Türkler; eşittir AKP demek olmadığı gibi.

Öte yandan Türkiye tarihinde Kürt sorunu hakkında en radikal dönüşüm yine Erdoğan tarafından gündeme getirildiği söylene de bu doğru bir yaklaşım değil. Kürtler, inkâr ve imhayı dayatan bir süreçten geçerken, kendine ait kazanımlarını oluşturdular. Bu kazanımın artısını, sadece Kürt partisi hanesine yazmak insafa sığmaz. Kürt halkı toplu olarak bedel ödemiştir...

Kürt ulusu adına barış bölgesel bir sorun ve konudur. Yani İran, Irak, Suriye ve Türkiye dördüsü olmakla birlikte, ABD ve Batılılar'ın kesinlikle bu konuda rol almaması ile mümkündür.

Şu halde Kürt nüfusunun yarısını oluşturan Kuzey Kürtleri'nden bir kısmını temsil eden PKK/HDP Acaba geride kalan Kürtleri hangi sisteme entegre ederek bütünleşmeyi düşünüyor? Arya-i olan ve kadim bir medeniyet sahibi Kürtler'in, Kuzey dışında kalanları, Arabi alfabe kullanıyor ve Batılı tarzdaki yaşamı dışlıyor. Batı tipi yönetimlere sıcak bakmıyor. Kürt aydınları ise PKK/HDP'nin dillendirdiği paradigmanın çok ötesine geçmiş.

PKK'nin silah bırakması, Kuzey Kürtleri adına silah kullanmaması, silahlı güçlerin belki de tamamen PYD'ye dönüşüp erimesi mümkün olsa bile Türkiye'nin Suriye politikası, onların (PYD) her zaman telaş halinde kalmasına haklı nedenleri olarak kalacaktır.

Elbette bölgede silahlar susmalı ve barış olmalıdır. Ancak barış yerelden ziyade bütün bölgeyi kapsamalı ve kalıcı olmalıdır. Kaldı ki 'Katkısız İslam'ın' ayak sesleri uyuyanları uyardır. Bu durumda bölgedeki diğer Müslüman milletlerle birlikte, Kürt halkı da bir daha ABD ve Batı'nın oyunlarına alet olmak istemiyor. Onların konforlu yaşam sürmeleri adına sömürülmek ve ölmek istemiyor. Batılı değerleri savunan devletlere itaat etmek istemiyor. Bu söylediklerime Kürt halkının bütününün dâhil olmasını dilerim.

Çözüm sürecinin naifte olsa yeni yeni resmi yetkililer tarafından dillendirdiği bir zamanda Taner Yıldız'ın; "Kandil dağı eteklerinde petrol arayacağız" sözü, Türkiye'nin bölgedeki stra-

tejik hayalinin ipuçlarını da veriyor. Devletin enerji bakanı olan Yıldız'ın, Petrol hülyası Kürt sorunu hakkında çözümün, neden Kürt halkı adına İmralı sakini ile yürütülmesi gerektiğini özetleyen ayrı bir bakış açısını da geliştiriyor. Kürt sorunu ve çözümü Türkiye perspektifinden bakarak değerlendirdiğimiz de Fırat ve Dicle su kaynakları ile Güney Kürdistan petrol yatakları İsrail'in zevalini önlemek, çözümün etkenleri olarak sayılmalıdır. Böylece Bağdat hükümetinden ayrı yapılan petrol anlaşmaları ve Suriye de Esad'sız bir iktidarın neden istendiği daha rahat anlaşılacaktır.

Son cümle olarak şunu söylemek isterim.

Kürtler ve Kürdistan, Ortadoğu medeniyetinin halkı ve vazgeçilmez bir parçasıdır. Batılı değerlere adapte olamayacak kadar değerlidir. Bu durumda küresel güç olma yolunda ilerleyen Muhammed (s.a.a)'i İslam müntesipleri tarafında yerini almayı bilecektir. Şayet Kuzey Kürtler'i böylesi bir olgudan nasiplenmezse, bu durum "Kuzey Kürtler'in ontolojik intiharı" olacaktır!

- Sayın CAN, sorularımızı cevaplandırarak düşüncelerinizi bizimle paylaştığınız için teşekkür ederiz.

Bende size teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Murat Nazlı/Taha haber

Ekvator Haber Röportajı/1

Gündem yoğun, Almanya'da mukim Araştırmacı- Analist Sayın Muhammed CAN ile son günlerdeki gündemi konuşacağız.

Gündem yoğun. İç ve dışta yoğun bir siyasi süreç var.

Sayın CAN sorularımızı cevaplar ve düşüncelerinizi bizimle paylaşırsanız seviniriz.

- › EH - Türkiye'nin gündemine 'Başkanlık Sistemi' oturdu ve referandum gündemde. Ne düşünüyorsunuz?

Türkiye, Osmanlı bakiyesi bir ülkedir. Ve bu bakiye üzerinde tampon bölge olarak kurdurulan Türkiye'nin nasıl bir rejim ile yönetilmesi gerekiri, Osmanlı'yı bölenler tarafından uygun görülmüştü. 1945 Yalta antlaşmasına göre paylaşılan dünyada Türkiye, pay olarak, dünyanın üçte ikisinin sahibi olan yeni patron ABD'nin payına düşmüştü.

Nitekim kuruluşundan takriben çeyrek yüzyıl sonra İngilizler'den alınarak yeni Patrona devredilen Türkiye, yarım yüzyıl boyunca böyle yönetildi.

Her şey patronun istediği gibi gidiyordu. Ama ne olduysa, hesaba katamadıkları İslam İnkılabı ile birlikte değişmez sandıkları dünya düzeni ekseninde oldu.

İşte tamda burada Türkiye'ye yeniden bir rol verilmesi düşünülürdü. Ancak sorun şu ki nasıl bir rol üstlenmesi gerekir?

Bu konuda ABD'nin de çok net ve kesin uygulanması gerek diye bir planın var olduğunu düşünmüyorum. İzlenimlerden elde ettiğimiz bilgiler ışığında değerlendirecek olursam, ABD; Türkiye için başkanlık sistemine sıcak bakıyor diyebiliriz. Ya da bak gör politikası izleyerek sonuçtan kendine nasıl bir menfaat çıkaracağına hesabını yapıyordur. Malumunuzdur ki ABD, kaos doktrinlerinden kendi hanesine nasıl artı yazdıracağına hesabını yapar ...

Şunu da unutmamak gerekir ki ABD istemezse, Türkiye de iktidarda olan partiler böyle bir değişikliğe gitme cesaretini gösteremez! 'ABD için Türkiye'de başkanlık halifelik ya da krallık fark etmez, hangi sistemin olması önemli değil onun için önemli olan, hegemonyası altında tutabilecek enstrümanların olmasıdır.'

İktidardaki hükümet, kendisi için büyük bir engeli 15 Temmuz 2016 süreci ile birlikte imha ettiğini iddia ediyor. Kanımca bu erken verilmiş bir karar. Zira ABD bu konuda Türkiye hükümetinin elini güçlendirecek hiçbir girişimde bulunmuş değil. Bu durumda bilimsel olarak, başkanlık sistemini eleştirebilecek entelektüel birikimi de izole edilmiş oluyor!

Şu halde geriye nasıl bir işlem kalmış olmalı. İktidardaki hükümetin isteklerini onaylaması gereken bir halk var. Böyle bir halk bu coğrafyada her zaman vardı. İktidarın güçlü liderliğini (bu liderlik bugün itibarı ile Cumhurbaşkanı olarak görünse de aynı zamanda hükümeti yöneten Erdoğan'dır.) benimseyen halk referandum ve akabinde gelecek olan sistem ayarlarının değişmesi konusunda hiçbir bilgiye sahip değildir. Olması da düşünülemez.

Kemalizm saplantısından çıkmayı adeta politik intihar olarak gören CHP ise muhalefet etmek şöyle dursun kan kaybından öyle ya da böyle komalık bir vaziyette. HDP ise AKP ik-

tidarınca potansiyel terör örgütü olarak lanse edilmekte. Bu durumda 1980 Askeri Cuntası'nın lideri Kenan Evren tarafından 1982 de önerilen anayasa değişimi referandumuna %91 evet diyen o halk ile bu halk!

Peki, o referandumda ilginç olan neydi? Anayasa değişiminin haricinde, darbe ile iktidarı ele geçiren bir asker, halk tarafından Cumhurbaşkanı seçildi!

Yani 16 Nisan 2017 referandum sonucunun şimdiden 'Evet' denilerek iktidar için olumlu sonuçla sonuçlanacağını söylemek için kâhin olmaya gerek yok!

› EH – Suriye konusu ve dış politikadaki çıkmaz, başkanlık sistemi ile aşılabilir mi ve nasıl etkileyecek?

Türkiye'nin Suriye politikası diye bir politikası hiç olmadı. Belki şunu söylemek daha doğru olacak. Türkiye, Suriye savaşında başta ABD olmak üzere Suudi Arabistan, Katar ve İsrail'in direktifleri doğrultusunda biçilen rolü oynamak zorunda olan figüran konumunda kaldı.

Dış politikada ki çıkmaz; Suriye, İran ve diğer direniş güçlerine karşı savaşan şer eksenli ülkeler safında yer alarak çözülmez. Bu durum başkanlık sistemi ile açıklanıp aşılabacak bir olgu da değildir. Zira liderliğin karar mekanizmasından ziyade taşıdığı misyon değerlendirilmelidir. Başkanlık sistemi güçlü bir liderliği esas alır. Sistemdeki hukuksuzluklar ya da daha açık bir ifade ile sistemin dayatıldığı halkların kültürel ve dini değerleri ile örtüşmeyen bir hukuk sisteminde liderliğin, başkanlık, krallık ya da diktatörlük olması değiştirici rol üstlenmez. ABD'nin dış politikasını daha iyi anlamak için ABD başkanlarından ziyade Dış İşleri Bakanları'na dikkatinizi yöneltirseniz, size olayları ve dış politikada yapmak istedikleri hakkında daha geniş bir çerçeve sunar. Bu bağlamda Condoleezza Rice ve Hillary Clinton iki örneklik olarak yeterlidir. **Hatırlayacaksınız, Obama'nın iktidara gelişinin ilk döneminde Ankara'da Türkiye meclisinde bir konuşması olmuştu. O konuşmanın**

satır aralarında Türkiye'ye yapması gereken ödevleri sıralamış akabinde Mısır'a gitmiş ve muhteva olarak aynı sayılabilecek ödevleri onlara da vermişti. Mısır; Mursi iktidarı ile bu derste sınıfta kaldı.

Türkiye ise AKP etiketi altında bir süre dersine çalışır gibi bir izlenim verdi. Ki bir günde kardeşim dediği, Sayın Beşşar Esad'ı zalim ilan ederek, İsrail ve ABD'nin bölgede “Direnişin ‘altın halkası’ olan Suriye”ye karşı başlattıkları sıcak savaşın tarafı olmada bir sakınca görmedi.

Şunu çok iyi biliyoruz ki ABD ve İsrail güdümünde Suriye'ye karşı dayatılan 6 yıllık bu vekâlet savaşında yenilen taraf, 1945'ten bu yana bölgenin patronu olan ABD'nin yenilgisinin ilanıdır.

Bölgedeki hâkimiyetini ciddi oranda kaybeden ABD, kendi adına bölgeye hâkim olabilecek olasılıkla Türkiye'ye biçtiği rolde Yeni Osmanlı teorisinin çökmesi ile birlikte farklı bir teori ile yeniden bir karşı atak geliştirmek istiyor. Bunun adı ise Türkiye'de başkanlık sistemi ve Ortadoğu hâkimiyetindeki rolünü kendi adına 2. el iktidara bırakma senaryosu olarak görmek mümkün.

Kime karşı ve neden? Sorusunu da sormadan geçemeyiz!

› EH – İran – Irak ve Suriye'de bir Kürt siyaseti var. Ülke-
mizdeki Kürt siyaseti ise PKK ve terör ile anılır oldu. Başkanlık sistemi Kürt siyasetini nasıl etkiler?

Önce şunu belirtmek isterim ki herhangi bir ülke içinde düşünceler kültürler inançlar ve topluma ait kalıcı değerler dışlanırsa veya hepten yok sayılırsa, o toplum içinde huruç eden bir oluşuma terör damgası yaftalayarak sorun çözülmez. Bilakis her geçen gün daha büyük sorun olarak karşınıza çıkar.

Düşünce neden suç olsun ki?

Düşünce; muhatap alınan bir birey ya da topluma yansınca, muhatap alınanların sayısı arttıkça, mevcut iktidarın statükosu zedelenir, yönetimdeki gücü azalır. Topluma dayatmak

istediği düşüncenin zayıflamasının neticesinde egemenliğini yitirir ve böylece gücün el değişmesi tehlikesini de beraberinde getirir. Statükocu iktidarlar; doğru düşünceden korkarlar, yanlış düşünceden değil!

Geçmişte suç olarak kabul edilen ve ama zamanla doğruluğu kabullenilerek bugün sıradanlaşan düşüncelerin tarihteki birçok örneğine tanıklık ediyoruz. İşte böyle bir ülkenin vatandaşı olanlar, düşünce adına ne üretebilir ki?

Kürt sorunu; İslam Dünyası'nda Filistin ve İsrail sorunundan hemen sonra gelen ikinci büyük sorundur.

Filistin ile İsrail arasındaki sorunu anlamak çok zor değil. Zira biri Müslüman diğeri Yahudi inançlı iki farklı dine mensup olarak, savaşın safları çok net bir şekilde belirginlik kazanabiliyor. Elbette bu sorunun içinde toprak gaspı ve dünya emperyalistlerinin de kendi çıkarları açısından tek taraflı çıkar siyasetleri gütmeleri de sorunun bir başka boyutu. Bu konuya kısaca değinmek istememin sebebi Kürt sorununu bir nebze de olsa daha rahat anlamaya çalışmaktır.

Sizin saydığınız ülkelerin, yani İran, Irak, Suriye ve Türkiye. Bu ülkelerin içinde Şahsım olarak İran'ı farklı bir kategoride değerlendirmek isterim. Söz konusu değerlendirme; 1979 yılındaki Muhammedi İslam adına yapılan İslami Devrim'dir. Ki Müslüman bir birey olarak 'İlahi yasaların cari olduğu bir ülkede, çeşitli ırkların varlığını ön plana çıkartarak sorun yaratmanın, hakikatte ilahi nizama karşı açılmış bir savaş olarak değerlendiriyorum.' Ne yazık ki bu devrim; İslam Dünyası tarafından layık olduğu saygıyı göremedi.

Öyle bir devrim ki savunma sanayii, bilim, teknoloji ve kalkınmada öncelik. İslam tarihi boyunca empoze edilen savaş İslam'ını, Muhammed Nebi'nin öğretileri doğrultusunda yeniden barışçı İslam anlayışını yerleştirdi.

İslam Peygamberi'nin irtihal (Şehadet)'inden sonra büyük bir sorun olan liderlik sorununa, Velayet-i Fakih öğretisi ile İslam Dünyası'na liderlik arayışına son verdi.

Kadının hak ettiği konuma kavuşması açısından dünyada başka bir örneği olmayan düzenlemeler de bulundu.

Eğitimin, İslami boyutu ile uygulanması neticesinde çeyrek yüzyılda Batı Dünyası'nın iki asır ciddi savaşlar ve bedeller ödeyerek ulaştığı düzeye getirdi.

Ancak asıl konumuz olmadığı için bu kadarı ile yetinip Türkiye boyutuna dönelim.

'Kürtler: Bağımsızlık mücadelesi değil, devletleşme mücadelesi veriyor.' Bölgedeki Arap Kürt ve Türkler bellek yırtılması yaşıyor. Kendi vatanlarında ABD varlığına ve vatanlarında kurdukları üslerine karşı itiraz etmiyor. Bir Müslüman olarak üzülüyorum. Bu toplumların özgürlük mücadelesi adına ikna olamıyorum. İlginç olan kendi aralarında alan hâkimiyeti adına her gün onlarca yüzlerce evlatlarını kurban vermeleridir. **Oysa verilen bu kurbanlar, ABD ve İsrail'e karşı bir mücadelede kesinlikle zafer ve özgürlük getirirdi.**

Güney Kürtleri ise sadece devletleşme mücadelesi veriyor. Ancak bu devletleşme mücadelesini İsrail ve ABD ile bazı batılı devletlerin İnisiyatifinde veriyor. Öyle ki bugün görevde olan yöneticilerin binlercesini, Birinci Körfez Savaşı'ndan sonra ABD, özel operasyonlar düzenleyerek Türkiye'deki İncirlik Üssü'nden ABD'ye taşıdı. Keza, Barzani'nin İsrail ve onun terör kurumu olan MOSSAD ile olan yakın ilişkileri çok açıktır. Bu durumda bağımsızlıktan söz etmek, bağımsızlık kavramının haysiyet ve iffetine hâlel getirir!

Suriye savaşı ile birlikte Batı Kürdistan Kürtleri ise olası bir özerklikle yetinecekler. Kuzey Kürtleri ise Türk halkının müptela olduğu politik şizofreniyeye yakalanmış. Dikkat edecek olursak devletleşme ile bağımsızlık farklı kavramlar olduğu gibi taşıdığı misyonlar da çok farklıdır. Onlarca Arap kabile iktidarları kendilerine minik yapay devletler kurmuş olmalarına rağmen hiçbiri bağımsız değiller.

Bizim ilahi öğretilerimizde devletleşme bağımsızlıktan ayrı bir olgu değildir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesinde, Kürt halkına ait bütün değerleri inkâr edip bu kadim halkın değerleri üstüne kendi ontolojik varlığını kurup, yaşatmak istediği için hiçbir zaman Kürt halkının tarih sahnesinde hak ettiği yeri almasına tahammül edemez. Sinemadan sanata, sanattan müziğe, misafirperverlikten mutfak kültürüne kadar bu milletin değerlerini kendine yontan bir zihniyetten bahsediyoruz.

Bir örneklik olarak, Cumhuriyet'in ilk yıllarında kurulan Sümerbank gibi bir kurum, Sümerlerin; Türkler'in tarihinde yeri olmayan kavim olmasına rağmen, bu zihniyet onu kendine ait bir değer bilmiş. Veya Hititler ile Eti Bank ilişkisi gibi!

Yirmi birinci yüzyılda yaşamamıza rağmen hala Berlin duvarı gibi ya da inkârcı İsrail gibi Kürt ulusu arasına duvar öreerek soruna çözüm bulacağını sanacak kadar devekuşu gibi eb- leh duran politikalar yürütüyor.

Kürt halkı adına mücadele verdiğini iddia eden PKK'nin, devletleşme ya da bağımsızlık gibi bir ilkesi yok.

İlkesiz örgütler terör olarak yaftalanmaktan kurtulamaz!

Türkiye'de Kürt siyaseti diye bir kavram var mı? Belki Kürtler üstünden rant devşirme ve politik kariyer elde etme mücadelesi diyelim. Ki bunların en başında HDP camiası gelmektedir...

Şu anda mevcut parlamenter sistemin Kürtler kullandığı gibi başkanlık sistemi de Kürtler'i istediği yönde kullanmayı çok iyi bilecektir.

Öte yandan yükselen Kürt ulusalcılığına karşı görece de olsa basit bazı bölgesel imtiyazlarla devletin üniter yapısını korumak. Nitekim MHP'nin Erdoğan'a kayıtsız şartsız itaat ederek anayasa değişimi ve referandum sürecine destek vermesi bunu gösteriyor.

› EH – Trump ABD'de seçimi kazandı, Obama'dan farklı bir siyaset izleyecek. Tek kutuplu dünya çok kutuplu olmaya

başladı, Trump'ın başkanlık süreci nasıl olacak? Ortadoğu bölgesine nasıl yansiyacak?

Kapitalizm krizi öncelikle batı toplumu olmak üzere Asya ve Amerika kıtasına onarılması mümkün olmayan toplumsal yaralar açmış, önce bir konuya açıklık getirmek gerekiyor. ABD seçimlerinin Ortadoğu dediğimiz ki bu kavram, İslam Dünyası'nı tanımlamaz. Zira İslam Dünyası; Doğuda, adalardan oluşan Endonezya'dan (ki Avusturalya kıtasına komşu) başlar Batı Afrika kıtasında duran Fas'a kadar 18.000 Km. Kuzeyden, Kazakistan'dan başlayarak güneye Somali'ye kadar uzanan 10.000 Km'lik bir kara parçasını ihtiva eder. Bu mesafe dünya çapının yarısına tekabül edecek kadar muazzam bir alanın ifadesi içindir.

İşte Trump'ın seçilmesini değerlendirirken, bu muazzam büyüklükteki İslam Dünyası'nın tarihini, kültürünü, siyasetini, ekonomisini kısaca bu dünyayı kendisi yapan değerlerini bilmeden ve onlar adına kimler kapalı kapılar ardında nasıl planlar yaptığını bilmeden değerlendirmek, bilimsel analizler değildir. Olsa olsa kişiöğlunun kendi düşünceleri ile göstermek istedikleri içgüdüsel tahminlerdir.

Gönül isterdi ki bu soruların muhatabı, İslam Dünyası adına İslam Dünyası'nın ülkelerinden bir araya gelmiş ve 'Velayet Kurumu adına oluşmuş olan bilgi üretim üniteleri' olsaydı da onlar cevabını verseydi. 2. Dünya Savaşı'nda Almanlar'ın yenilmesi ile sloganları olan 'Ein tausend jahriges Reich' yani 'Bin yıllık imparatorluk' hayallerinin de sona ermesi oldu ki Churchill Berlin'de bacak bacak üstüne atarak yaktığı purosunu ile yeni bir dünya düzeninin mesajını veriyordu. İki Dünya süper gücünün savaş sonucunda ABD, Almanlar'a galip gelince, dünyanın 3 büyük patronu; Roosevelt, Churchill ve tabii ki Stalin Ukrayna'nın Yalta şehrinde bir araya gelerek dünyayı yeniden paylaşmışlardır. Dolayısı ile yenedünya lideri olarak Roosevelt, şu dört sloganla tarih sahnesinde Amerika'nın rolünü belirliyordu

1- İfade özgürlüğü

2.-İnanç özgürlüğü

3- Eşitlik

4- Yaşam güvenliği.

Yani Washington, 1945'ten bu yana kendine dünyanın lideri rolünü biçmiş. Biçmesine biçmiş ama gel gör ki onların istediği gibi bir dünya da bir türlü kurulmadı, kurulamaz da!

ABD'de Başkanlığa kimin geleceğinin hemen hiçbir önemi yok. ABD için önemli olan İsrail'in güvenliği ve ABD'nin kendi çıkarlarıdır. Söz konusu bu iki kalıcı değerleri savunmayı taahhüt etmeyen ve fiiliyatta uygulamaktan itina eden kim olursa olsun, derdest edilir.

Ekonomik, askeri, kültürel ve sosyal yapı olarak evet, dünya her zaman çok kutupluydu. Ancak 1990'lı yıllarla birlikte tarih sahnesine; ilhamını Mekke ve Medine'den alan yeni bir sistem, dünyadaki bütün dengeleri sarsıyor. Bunların başında da ABD'nin dünyaya dayatmak istediği tek dünya düzenidir. Ortadoğu'da taşlar yerinden oynamış!

Biraz önce belirttiğimiz Roosevelt'in dünyaya sunmak istediği 4 temel ilkesini Pek ala İslam'dan alınmadığını kim iddia edebilir ki?

Hatta İslam bu ilkelerin çok daha ötesini sunuyor.

Büyük düşünen yürekler; dil, ırk, coğrafya, ekonomi, sınıf iktidarı, sair geçici ve görece değerlere teveccüh etmezler.

Ancak mücadelesini verdiği din gibi ulvi davalarında bunlarda onun içinde layık olduğu yere konuşlandırılır.

İşte böyle bir şahsiyet olan İmam Humeyni, İslam Dünyası adına İnkılab yapınca, Ortadoğu'da köşe başlarını tutan bütün taşlar yerinden oynadı. Afganistan'dan başlayıp, Fas'a Yemen'den Azerbaycan'a kadar bütün taşlar yerinden oynamış. Oynayan bu taşlar yerinden sökülüp atılincaya kadar istikrar bozulmuştur.

Direnış İslam'ı; bölgenin tamamına hâkim olup, kuklacı adına yönetimlerde olan kuklaları alaşağı edipte, bölge halkının değerlerini özümsemiş, yerli yöneticiler yönetime el koyana kadar bu süreç devam edecektir. Sözünü ettiğimiz sürece; ne Trump, ne de bir başkası kesinlikle mani olamayacaktır.

› EH –Türkiye'deki İslami düşünce ve hareket hakkında ne düşünüyorsunuz?

AKP ile muhafazakârlaşan İslami çevreler, başkanlık sürecinde ve referandumda ve daha sonra nasıl davranacaklar? İslami çevrenin Suriye politikası nasıl bir sonuca ulaşır-ulaşacak?

Türkiye hakkında an itibarı ile İslami düşüncenin, yani köklü manada Kur'ani bir akide üstüne inşa edilmiş alt yapının olduğuna inanmıyorum. Kendimi bu konuda ne kadar iyimser olmaya yöneltmek istesem de bu duyguyu bir türlü yakalayamıyorum. Bu konuda iyimser olamamanın birçok nedenleri var. İlk aklıma gelen nedenlerden biri bugün İslami düşünce diye halka sunulan İslam, Emevi İslam'dır. Sizin de malumunuzdur ki bu İslam, İslam'ın temel ilkesi olan ilahi öncü İslam'ına zıt değerler barındırır.

Türkiye İslam kültürü; Kur'an'a dayandığını iddia etse de Ben-i Said Sakife'sinde beyni felç edilen İslam'ın varisidir. Ki bu İslam Muhammedi öğretilerin zahiri boyutunu halka dayatmasına rağmen her daim yönetici-erk kendini muaf tutmuştur. Böyle bir İslam, bilinen değeri beşeri ideolojilerden öteye geçemez.

Müslüman halkların gayesi geçmişlerinden kendisine sağlam malzeme çıkartmaya çalışması olmalıdır. Geçmişteki bazı kişi ya da kurumlara özentili tarih tapıcılığından öteye geçmez. Tarihin dehlizlerine inmek elbette zorunludur. İlahi öğretilerimiz de bizi bu konuda teşvik etmektedir. Ancak burada sözünü ettiğimiz teşvik bilinçsiz bir şekilde tarihteki olguları günümüze uyarlamak değil ondan kendi zamanımıza hitap edebilecek değerlerle buluşturabilme gayesi güdülmelidir.

AKP ile birlikte kendini dindar göstermek isteyen çeşitli gurupların İslam'ında var olan Dar-ul Küfr, Dar-ul Şirk, Dar-ul Harp gibi fihki kavramlardan ilham alarak, tebaasının Beyt-ul Malı'nı ganimet bilmesini yadırgamıyorum. Zira bu anlayışın kendisi yağma kültürü olan bedevi Arap kültürünün kendini İslam adı altında yukarıda söylediğimiz Sakife anlayışı ile İslami kimliğe bürünmüş halidir.

Değerli okuyucularımız da çok iyi biliyor ki devrimler, tarihte ender ve aynı zamanda köklü değişimler getiren toplumsal olaylardır. Söz konusu İslami devrim olunca daha bir önem kazanıyor.

APK İslam'ına, bugün dünyanın hemen her yerinde sömürü adına kan döken, yağma ve talan kültürünün öncüsü olan, Amerika'nın böylesi bir İslam anlayışına her zamankinden daha çok ihtiyacı olacaktır.

AKP İslamcılarını, referandumdan sonra mutlak güç olarak kendilerini görmek isteyecek, gerek iç ve gerekse dış gelişmelerde her zamankinden daha agresif tutum takınacakları kuşku götürmez gerçeklik haline dönüşecektir.

Nitekim bunun sinyallerini İsrail'le olan son 7 yıllık gizli dostluklarını yeniden alenen gündemlerine almaları oldu. Nasıl bir İsrail'den bahsettiğimizi ve AKP iktidarının neden Suriye'ye karşı bu denli hırçın tutum takındığını birlikte değerlendirdiğimizde olay kendini daha rahat gösterecektir.

Türk İslamcılarını; alan hâkimiyeti adına Suriye'yi kendi vatanlarının bir parçası olarak görüyor veya görmek istiyor. Bu düşünce onlara, geçmişte kalan Osmanlı hanedanlığının sahip olduğu Emperyalist/sömürgeci düzeninden sirayet etmiş. Düşünce hâkimiyeti olarak ta Avrupa'yı derinden etkileyen ve dünyaya da fildişi kulesinden bakmayı öngören, Fransız aydınların öncülüğündeki 1789 halk devriminden beslenen İttihat ve Terakki cenahının oluşturmuş olduğu bir Türkiye'den bahsediyoruz.

Bunu neden söyleme ihtiyacı hissettim. Çünkü Türk İslamcılarını Arap Dünyası'na tepeden bakmayı, işte sözünü ettiğimiz Fransız geleneğinden almış ve bugün hala dünyayı aynı gözle görüyor ve olayları öyle okumayı tercih ediyor.

Peki, ama kendi öz değerlerimizden beslenerek gerçekleşen İslam İnkılabımız'a neden bu denli acımasız tavır sergiliyorlar? İslam Dünyası'nın düşmanlarına dostum! Diyerek onların yöntemlerini olmazsa olmaz kabul ediyorlar?

Neden?

Acaba Türkiye halkının âlim ve aydınları düşünme yetisini hepten mi yitirdi?

Oysa İslam İnkılabımız; Fransız,Rus ya da ABD devrimlerinin de iddia etikleri dünya halklarını yaratılıştta eş ya da inançta kardeş görmek gibi bir farkındalıkla kendi temel değerini belirledi.

Her türlü sömürü ve adaletsizliğe, ilahi emir gereği karşı durmayı temel ilkeleri arasında sıraladı. Diğer devrimlerdekini aksine olaylara sadece maddi fenomenler ve materyalist bir diyalektikle bakmayı yetersiz bilerek, mevcut maddi ve manevi olguların her türlüşünü İlahi yasalarla ilişkilendirmek ve bu ek-sende değerlendirmeye olmazsa olmaz ilan etti.

Büyük bir bilinç burkulması var. Endişem o dur ki bu burkulma, başkanlık sistemi ile kutsallık statüsüne yüceltilen liderlik çerçevesinde bellek yırtılmasına dönüşsün!

Vaziyet böyle olunca, çokta yadırgamıyorum.

Sayın Can!

Bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Bende burada sizin aracılığınız ile İslam Devrimi'nin yıl-dönümünü münasebeti ile başta Sayın Ali Hameneyi'ye ve dev-rime gönül vermişlerin devrimini kutlar, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

Ekvator Haber Röportajı/2

Yurt dışında yaşayan fakat Türkiye'yi yakından takip eden ve siyasi analist olan Muhammed Can ile haftalık olarak yapmaya başladığımız röportaj devam ediyor. İkinci bölümünü yayınlayacağımız bu röportajda M. Can ile Türkiye'deki İslami düşünce ve "medeniyet tarihinin dününü bugününü ve yarınını" konuştuk.

Sayın Can, İslam bu topraklarda yaşayan insanların bin yıldan fazladır dini inancı İslam'ın, ilk dönemlerinde bu din hızla bölgeye yayılarak dil-ırk-bölge sınırlarını yıkarak hızla evrenselleşti. Bunu başaran ve o yıllarda tarihe ve bölgeye barışı ve güveni getiren İslam bugün zamanın tüm modernliğine ve iletişim teknolojisine rağmen, o eski başarıyı yakalayamadı. Hatta bugün İslam, tekfirli IŞİD terör örgütü nedeniyle dünyada barış dini değil, terör dini ve Müslümanlar da terörist olarak anılıyor. İslam düşüncesi ve medeniyeti çerçevesinde yapacağımız röportaj için şimdiden teşekkür ederim.

› EH -Sayın Can, İslam için kılıç dini diyorlar ve barışın değil de savaşın destekçisi olduğu ve bu nedenle de terörü yaydığı iddia ediliyor bu konuda ne dersiniz?

Müsaadenizle bu sorunuza karşılık soru ile cevap arayalım.

Hangi İslam? Egemenlerin payandasına ram olmuş Allah'ın kullarını köle edinen, Allah'ın Kitabı'nda kusur bu-

lan, Müslümanlar'ın malını ganimet bilen İslam mı? Yoksa Ebu Cehil'in, Ebu Süfyan'ın veya Ebu Leheb'in kölelerine özgürlük için çekilen kılıç İslamı mı?

Bedir, Hendek, Uhud ve Hayber'de zulmün kökünü kesmek için kınından çekilen kılıç İslamı mı? Yoksa Cemel, Sıffin, Nehrevan da Yaşayan Kur'an'a karşı çekilen sözde kılıç İslamı mı?

Tarihe inmeyelim. Geride bıraktığımız son 25 yılda Irak, Suriye, Lübnan ve Yemen'de varlığın dört temel ögesi (su, toprak, ateş ve hava)'nin ilk üçünden mahrum bırakılmış ve dördüncüsünü de zehirleyerek yeryüzünde Tanrılık taslayan mazlumların nefesini kesen, ABD ve İsrail'in ve Şecere-i habise olan Suud'un elinde oyuncak olmuş İslam'ı mı?

Ya da yeryüzünde ne kadar içkici, kumarıcı, uyuşturucu müptelası, hırsız, arsız, bir Haçlı ordusu veya Moğollar gibi geçtiği yerleri yakıp yıkan, hiçbir canlıya yaşam hakkı tanımayan Amerikancı İslam mı?

Yoksa zulme boyun eğmeyen, vatanını savunan, işgalci İsrail'le barışmayı reddeden, bunun için gencecik evlatlarını toprağın bağrına kendi elleri ile gömmek zorunda kalan Müslüman halkların İslamı mı? Arkası gelmeyecek, saymakla bitmeyecek kadar soru ve sorunlarımız var!

Bu propagandalar, Batı'dan devşirilmiş yırtık bellekli ve art niyetli insanların hezeyanlarından başka bir şey değildir. Nasıl ki tarihte onlarca Haçlı seferleri düzenleyen Roma İmparatorluğu gerçek Hristiyanları temsil etmiyordu ve gerçekte ganimet elde etmek için düzenlenmiş seferlerdi.

İslam tarihinin ezici çoğunluktaki savaşları da maalesef fey ve ganimet adına düzenlenen, adına Cihad denilen hakikatte ise sultanların meze sofraları ve dansözlerin masrafları adına yapıldı ise bugünde öyledir. Ancak biz biliyoruz ki Muhammedi İslam bu değildi.

Tarihte Müslüman orduların, İslam adına ele geçirdiği topraklarda Muhammedi ahlaki miras olarak bırakabilse ve İslam adaleтини uygulayabilse idi, bugünkü keşmekeşlik olmuş olmayacaktı.

Dün, Abbasi'nin Emevi'ye savaşının adını ne koyalım? İki de Arap ve Müslüman'dı. İlhanlılar Abbasi'ye neden savaş açıp yıktı?

Timur ile Bayezid neden savaştı? İki de Türk ikisi de Müslüman!

Sultan Yavuz'la Şah İsmail, adı üstünde biri sultan biri şah, ikisi de Türk ikisi de Müslüman!

Müslüman ve Türk Osmanlı neden Müslüman ve Türk olan Memlukler'i ortadan kaldırdı?

...!

Osmanlı'nın Avrupa'ya karşı savaşlarını anlamak mümkündür. Pekâlâ, dört asır boyunca boyunduruğu altına aldığı Arap yarımadasını ki halkı Müslüman'dır. Bunun adını ne koyalım?

Saydığımız bu İslamcı saltanat devletleri, gücü ve ganimeti kendine devşirme, iktidar olmak ve korku(kılıç) ile hükmetme imparatorluğunun adını İslam koymayı, hedefine ulaşmakta iyi bir araç olarak bildiği içindir.

Bu anlamdaki terör, tarihin her döneminde vardı. Şayet İslam Dünyası, 15 asır sonra bugünkü İslam Devrimi'nden ilham alıp da tarihin zindanından çıkmayı bilemezse, yarın da aynı yafta ile anılmaktan kendini kurtaramayacaktır.

Muhammed Nebi'nin sağlığındaki İslami savaşların hiçbiri saldırı savaşı değildir. İslam'ın Medine devri ile başlayan savaş emrinin akabindeki bütün savaşlar savunma savaşıdır. Malumunuz ki Mekke'de savunma savaşı emri gelmemiştir. Hz. Ali döneminde dışa karşı yapılmış hiçbir saldırı savaşını tarih kaydetmemiştir.

Evet, şimdi dönüp bu soruyu bir daha kendimize soralım.

Hangi İslam?

- › EH - Bazıları İslam dininde bir devlet otoritesi olmadığını bu nedenle de İslam'ın, toplumun yönetimi anlamında bir rejim belirtmediğini, modern ve kurumsal anlamda da bir lidere sahip olmadığını söylüyorlar. Yani dinin siyasi ve toplumsal değil, vicdanlara hitap eden ahlaki bir görüş olduğu iddia ediliyor, sizin düşünceniz bu konuda nedir?

Bu soruya sondan başlayarak cevap arayalım.

Dini vicdanlara hapseden anlayış paganizmden beslenen anlayıştır.

İslam: öz itibarı ile Roma kültürünün hizmetine sunulan, Tevhid inancından uzaklaştırılan Hıristiyanlık veya Uzakdoğu dinlerindeki gibi sadece bir takım ritüeller ve etik önermelerinden oluşan bir din değildir. Kaldı ki bu iddiaları savunanlar İslam dini içeriğine vakıf olmayan bilgisizlerdir.

İslam: Zamanı, doğumdan ölümüne kadar yaşamı kapsam alanına alarak, bireyden aileye, aileden topluma ve dolaşımı ile devlet kurumlarına kadar bütün alanlara hükmederek, gerekli bütün düzenlemeleri sağlayan kusursuz kurallar ve hukuk sistemidir.

Kaldı ki ahlaki yapılanmada kişi- önder (lider)'lik esasınca nihai olarak çatı değeri esas uyulması gereken modeli alır.

Birey, toplum, devlet(kurumlar) ve devlet, toplum, birey ilişkisi ile İslami olguların karşılıklı ve iç içelik esasına dayalı metot. 3Y =Yasama (Şura), Yürütme (şurta ve amil), Yargı(kadı/lider)

Bireyden topluma geçiş oluşturulamayınca marjinal cemiyetle yetinilme ki laik veya seküler yada kültürel değerler, eylem safhasında baskın kalıyor.

Dinin siyasi ve toplumsal yönetimi anlamında bir proje veya hedefinin olmadığı doğru olamamakla birlikte, temel dayanağı olmayan gerçek dışı ve sıradan bir evhamdan öteye geçmez.

İslam tarihini az da olsa inceleyenler görecektir ki İslam Peygamberi Muhammed Nebi(a. s), Mekke'den Medine'ye hicret ettiğinde devletleşme yolundaki ilk girişimleri ile belirginle-

şir. Kuba Mescidi yakınlarında kıldırıldığı ilk Cuma namazı ile İslam'ın devlet sistemine ısrarla talip olduğunu gösterdi. Ayrıca 55 maddelik Medine Vesikası Nebevi Devlet'in ilk yazılı yasasıdır.

Ne yazık ki Muhammedi Devlet yarım asır sonra tarihin tozlu sayfalarına gömüldü. Öyle ki İmam Ali'nin şehadetinden sonra tarihin raflarına kaldırılan Muhammedi İslam Devleti'nin temelleri 1979 yılına kadar sultanların saraylarının altında gömülü kalacaktı.

Şunu demek istiyorum. İslam 15 asırlık tarih içinde eğrisi doğrusu ile bugün itibari ile kesik yaşamına rağmen sadece yüz yaşındadır!

Bu kadar genç olan bir İslam'a binlerce yıllık geçmişi olan kopuksuz kurumsal ideolojilerin, acımasızca saldırısını neden anlayamıyoruz?

İslamcı aydın ve akademisyenler; Marx'ın, Engel'in veya Lenin'in sosyal adalet ve proletarya kavramlarını anlamaya harcadıkları bellek enerjisinin çok az bir kısmını, mensubu olduğu dinin sosyal adalet ve emeğin değerini anlamaya yönelseydi, hiç şüphesiz bugün İslam Dünyası sömürge coğrafyası olmayacaktı.

İslam dininin, dahası bütün semavi/göksel dinlerin kurumsal temsilciliği atamalar, atama silsilesi iledir.

Kusursuz öğretilerin mürebbisi ve icra mercii de kusursuz olmak zorundadır. Bu ilkesel bir öğretimdir. Nebi, Resul veya İmam zincirinin sürekliliği ile ilahi öğretiler/yasama/de kusursuz yargı hedeflenmektedir.

Maalesef son iki yüzyılda İslamcılar; başta siyaset olmak üzere sosyal, iktisadi, askeri, hukuk ve diğer değerler manzumesinde tamamen Batı tarafından tanımlanmış kavramlar üzerinden kendi yaşam alanlarında koşullar yaratmak istediler.

Neden?

Düşünebiliyor musunuz? 1948 yılında Seyyid Kutup tarafından yazılmış ve nazariye olmaktan öteye geçemeyen 'İslam'da Sosyal Adalet' kitapçığının tercümesi ile 70 yıl boyunca sosya-

lizme ve kapitalizme karşı İslam'ın adalet anlayışını savunmaya çalışan İslamcı cenah!

Şunu anlatmak istiyorum. Bu anlayış ve kısır döngü karşısında, elbette İslam, birey ve toplum ihtiyacına yeterli cevap verecek olgunlukta kurumsal din değildir diyenler her zaman olacaktır!

Gayet tabiidir ki böyle bir İslam'ın mensuplarını gütmek (yönetmek); Manda sürüsü gütmekten daha kolaydır!

Peki, sorun nerede ve ne zaman başladı?

Bu sorunun cevabı ve mekânı İslam tarihimizin içinde var. Ben nerede düştüğü hakkında küçük bir ipucu vereyim. 'Hükümeti bir top misali birbirinize pas atınız ve sizin elinizden çıkmasına izin vermeyiniz!' diyen Ebu Süfyan'ın kast ettiği devlet otoritesi, sizin sorunuzda değindiğiniz bazılarının iddiasına cevap olarak; o gün İslam şariat/hukuk/ı ile yönetilen en modern devlet sistemiydi.

Ne yazık ki dinin vicdanlara hapsedilmesi süreci, Müslümanlar arasında Emevi iktidarı döneminde başladı.

Onlar bunu nereden almıştı? Bizans kültüründen bugüne kadar süregeldi. Muaviye'nin sarayındaki gelinlerden birinin Bizans'tan gelmesini de çok yadırgamıyorum.

Öyle ki o günden bugüne süre gelen İslam adına olduğu sanılan mezhep ve iktidar savaşları, İslam'ın İslam'la savaşına dönüştü. Yani Saltanat İslam'ı ile Muhammedi İslam'ın savaşı. "Bugün İslam Dünyası'nın kendi içindeki bütün olumsuzlukların menşei burada yani iki İslam arasındaki savaşta aranmalıdır!"

› EH - Bin yıldan fazla bir zamandır İslam toplumunda yönetim ve liderlik açısından ciddi manada bir meşruiyet sorunu var.... İslam'ın liderliğe bakışı ve toplumun yönetimi konusundaki görüşleri net ve açık değil mi? Bu sorun yıllardır neden devam ediyor ve bu sorun sizce nasıl çözümlenir?

İslam toplumu (ümme): İslam'da yönetim sistemini dinin temel esasları açısından kâmil manada içselleştirmiş değil. Ve

bu sorun İslam'dan önce diğer semavi dinlerde de süregelmiştir. Muhammed Nebi'den önce İsa Mesih neden çarmıha geçirildi ise İslam Peygamberi'nden sonra da İmam Ali aynı sebeple şehit edilmiştir. Sorun İslam'da liderliğin ve meşruiyetin olmadığı sorunu değil. Sorun İslam'da ki liderliğe, İslam örtüsü altında gizlenen Firavun düşüncesinin saldırı sorunudur.

Sorun; Nemrut'un, İbrahim'in namazına tahammülsüzlük sorunu değil, sorun İbrahim'in, Nemrut'a karşı İlahi liderlik sorunudur.

İlahi yasaların sarsılmaz devrimcisi ve hamisi ilahi insan, İnsan-ı kamil İmam Humeyni İslam'da liderlik konusunu işlerken; 'Bir fakih için Resulullah ve masum bir İmam için geçerli olan mutlak velayetin aynısı fakih için de geçerlidir. Şu farkla ki onların velayeti asaletendir, fakihlerinki ise vekâleten. Eğer böyle olmazsa, Gaybet zamanında İslam hükümeti kurmak ve yönetmek imkânsız olur.' Der.

Keza,

'Ben sizin aranızda iki büyük, değerli ve muteber şey bırakıyorum ki, siz Ümmet olarak o iki şeye sarılacak olursanız, benden sonra dalalete düşmezsiniz, onlardan birisi Allah'ın, kullarına gönderdiği sağlam bir ip olan yüce Kur'an ve diğeri de benim Ehl-i Beyt'im, İtretim'dir. Bu ikisi (Kur'an ve Resulullah'ın Ehl-i Beyt'i) havuzda bana ulaşıncaya kadar birbirlerinden ayrılmazlar. Aranızda bıraktığım iki değerli ve aziz şeyi nasıl gözettiğinize bakacağım' hadisini naklettikten sonra, bu konuda halk için bir özür kabul edilse bile, ümmetin âlimleri için bu özrün asla geçerli olmayacağını beyan eder.

Bu Liderlik/Velayet/İmamet; masumiyet sıfatının gerekliliği ve nitelik açısından, geçerli olan bir olgudur. İslam'ın liderlik akidesinde bir masumiyet kavramı olmazsa, yani lider; bileerek veya bilmeyerek yanlış şekilde hüküm verip, hata yapma olasılığında ümmetinde yanlışlık yapma hakkı ve payı oluşur ki bu durum ilahi öğretilerin gereksizliğine çağrışımı haklı kı-

lar. Oysa öyle olamaması gerektiğini Vahiy akıl ve mantık çerçevesinde bellidir.

İşte son cümle İslam Dünyası'nın içine düşmüş olduğu girdaptır. Şimdi neden Velayet-i Fakih düşüncesine İslam Dünyası'ndan daha önce ABD ve İsrail'in tahammül edemediğini umarım anladık.

Emanet; ehlinde olmalı. İslam; saltanat, krallık, padişahlık sair yönetim şekillerini yıkmak için gönderilmiş bir dindir. Değil ki bu yönetim biçimleri ile İslam temsil edilsin. Ayrıca İslam, laiklik ya da demokrasi sair beşeri ideolojiler ile de kesinlikle uzlaşmaz.

› EH - “İslam barış dini” diyoruz, “İslam paylaşmayı, güveni, çalışmayı, dürüstlüğü emrediyor” diyoruz, fakat adı İslam olan toplumlara baktığımızda bunu göremiyoruz. İslam adı altındaki toplum ve ülkeler Batı dünyasına özeniyor. Siyasette, kültürde, eğitimde, hukukta ve birçok konuda Batı kültürünü ve medeniyetini takip diyor. Sizce bunun nedeni ne olabilir? İslam mı yetersiz yoksa Müslümanlar mı İslam'ı iyi anlayamıyorlar?

Kesinlikle İslam barış dinidir. Evet, ama İslam'ın toplumsal barışa katkısı ve İslam Dünyası'nda uygulamasını birlikte değerlendirelim.

Okuyucuyu yormadan, paradigmada boğmadan, sade ve mantıksal önerme ile örneklendirelim.

Malumunuz birkaç gün önce Türkiye Cumhurbaşkanı Arap Kabile iktidarlarına ziyarete gitti.

Nereye?

Bahreyn'e!

O Bahreyn ki nüfusun yarısı Hindistan'dan emek sömürsü için devşirilmiş halktan oluşuyor. Geriye kalan yarısı ise İstanbul'un bağcılar semti nüfusu kadar. CB bir kasabaya ziyarete gidiyor!

Ne adına? Suriye'deki sorunu çözmek için yardımlaşma diyelim.

Peki, Bahreyn'i Monarşi ile yöneten Kral, kaç yıldır kendi halkına İsrail zulmünü aratmayan devlet terörü uyguluyor? Kendini Müslüman bilen bu Kralın dayattığı bu devlet terörünün adı asayiş!

Başka nereye gitti?

Katar!

Katar: Bursa şehri kadar nüfusa bile sahip olmayan bir site/Şehir devletçığı! CB ziyarete gidiyor. Ne adına? Yine Suriye'deki sorunu çözmek için Katar kabilesinden yardım isteme adına.

Kime karşı? “Bir avuç Sünni öfkesi (nasıl bir avuç ki 84 ülkeden toplama ve devşirme güçlerin oluşturduğu yüzbinler ve birçoğu gayr-i Müslim!)” denilen IŞİD eşkiyasına karşı mı. Yoksa sekiz bin yıl kesintisiz yaşayan bölgenin asıl yerlilerinden olan Kürtlere karşı mı? Bilemiyoruz!

Ve...

Suudi Arabistan!

Dikkat!

Türkiye'de malum bir referandum ve başkanlık sistemi gündemi var. Ben konunun teferruatı ile ilgilenmiyorum. Halkın evet veya hayır demesi ile de ilgilenmiyorum.

Sadece bu konuda bir iki noktaya değinmek istiyorum.

Suudi Krallık rejiminin başındaki kral, tebaasına şariat yasaları adı altında kendi Vahabi mezhebini uygularken, yürütme ve yasama gücünü kendi yetkisinde. Peki ya yönetme? E Kral dedik ya!

Demem o ki bütün 3 Y (Yasama-Yürütme-Yönetme)'yi elinden bulunduran //Gayr-i Müslim// bir aile iktidarı!

Artık referandum Türkiye'ye mübarek olsun!..

CB, takriben 30 milyonluk olan bu kabile devletine ziyarete gitti.

Ne adına?

Suriye'deki Esad zulmüne karşı güvenli bölge oluşturmak adına!

Yıllardır kendi vatanlarında Suudi devlet terörüne mağdur kalmış Yemenli Müslümanlara karşı gözler kör, kulaklar sağır ve diller lal olmuşken, demokrasi şaklabanlığının ayyuka çıktığı günümüz dünyasında Ortaçağ krallık sistemi ile kutsal bel-deleri işgal eden bir kabileden yardım dilemek!

Kime karşı?

Adı IŞİD olsa da kapalı kapılar ardında Müslüman Suriyeliler'e karşı. İyi ama Eşkiya liderlerinin toplantılarını İstanbul'da düzenleyen, onlara ev sahipliği yapan siz değimliyidiniz?

IŞİD'in, Musul'u işgal etmesine siz müsaade etmediniz mi?

Irak'ın yargı mensuplarını öldürmek için kiralık katil tutan ve bundan dolayı hakkında idam kararı verilen Tarık Haşimi'yi himayesine alan siz değil miydiniz? Iraklılar Müslüman değil mi?

Başka kime karşı?

Araplar'dan sonra İslam'la müşerref olmuş Müslüman İran'a karşı. O İran ki son 38 yıldır İslam İnkılabı ile Dünya diktatöryasına karşı İslam'ın Müslüman kimliğine yüklediği ve olmazsa olmazı olan izzetli duruşuyla İslam Dünyası'na ezilen, sömürülen, horlanan, kültürü talana uğramış bir buçuk milyar nüfus.

Bu nüfusu ile dünyanın en büyük siyasi, iktisadi ve hepsinden önemlisi aslına dönerse kendi orijinal İslami kimliğini tanıyıp ta uyandığı uykudan uyanırsa, dünyanın en büyük askeri ordusu olan İslam Dünyası'na ilham kaynağı olan İran'a karşı!

Adımı ne koyalım? '**Pers Milliyetçiliği**' ne karşı **Vahabi ittifakı!**

Herhangi bir milliyetçilik yükselince neler olur?

Örneğin CB'nin söylediği Pers Milliyetçiliği'ni bir an kabul edelim. Bu durumda Arap Dünyası'na karşı olumlu bir gelişme kabul etmeliyiz. Zira bir milletin milliyetçiliği o milleti

dışa karşı yalnızlaştırır. Kendi içine dönüğe neden olur. İttihat ve Terakki'nin Türk milliyetçiliği nasıl ki Osmanlı'nın dağılmasını tetikledi. Yahudi milliyetçiliği nasıl ki İsrail'i izole ediyor. Şayet varsa bu milliyetçilik İran'ı yalnızlaştırır. Zaten sizin, ABD, İsrail ve Arap kralların istediği de bu değil mi?

Uzatmadan söyleyelim.

Kimi kime şikâyet?

Ne için? İsrail'in güvenliği ve ABD'nin bölge hâkimiyeti için değilse, ne için?

Sonuç?

'Batı'nın dışında kalan yerler ormandır ve orman kanunu uygulanmalıdır.' Sözü'n kime ait olduğunu biliyoruz değil mi?

Düşünce ve ahlaki yapının çöküşü dahası Batılı yaşam tarzı İslami olarak algılandı. Kültürel, ekonomik, bilimsel (beyin göçü) sömürü ve hepsinden önemlisi, **Kuklacının kuklası olmak adına politik fahişelik, İslam Dünyası'nda başarı sayılır oldu.**

Kim olduğumuzu bilmezsek, kime karşı savaştığımızı nasıl bileceğiz?

Ya da kimin kimden olduğunu bilmezsek, saflarımızı nasıl belirginleştireceğiz?

Peki, nasıl belirginleştireceğiz? Köksüzlük daha doğrusu kökten kopuşun nasıllığını ve nereden başladığını çok iyi bilmemiz gerekiyor.

Bir örnekle açıklayayım.

Diyanetin yaptırmış olduğu bir anketten çıkan sonuçlarda %98 i Müslüman olduğu söylenen Türkiye'de Kur'an'ı hiç okumamış olanların oranı %92'dir. Bir başka ifade ile %98'i Müslüman olan bir toplumun Kur'an okuyanların oranı %8 Peki bunların ne kadarı Kur'an'ı vahyin lisanı ile okudu ve okuyarlardan kaç kişi okuduğunu tam anlayabildi?

Okuyanların eğitim seviyesi nedir?

İslam tarihine ne kadar aşinadır?

Ve daha önemlisi %98 Müslüman bir toplumda Kur'an okuyan %8'lik oranın kurum ve toplumsal faaliyet yürüten binalarda ne kadarını hayata geçirebiliyor?

Bu konulara girmiyorum...

Bu tablodan sonra İslam'ın yetersiz olduğunu söyleyenlerin hangi kesimden olduğu daha rahat anlaşılıyor. Müslümanlar, yetersizliklerini İslam'a monte ederek kendi cehaletlerini gizlemek istiyor. Sorun burada.

Adanmış İslami âlim ve aydın yok. Sistemden kopmuş, bağımsız düşünebilecek âlim ve aydın yok. Mevcut âlimler (ki bunların büyük çoğunluğu ilmihal bilgisi düzeyinde olan kişilerdir) istisnasız düzen (sistem)'in değerlerini taşıyıcı rolünü üstlenmiş kişilerden oluşmaktadır. Bu cenah; **adanmış değil atanmış cenah**tır. Atanmayanlar da, atanmak için kapalı kapılar ardında iktidarla görüşüp, kendini kabullendirmek için bu kalemun gibi renkten renge giriyor. Bu cenah; en koyu Milliyetçi (MHP) partiden, en Kemalist (CHP) Partiye olmadı en Muhafazakâr (AKP) Partiye kadar aşındırmadığı kapı kalmaz. Sorun burada!

Oysa İmam Ali (a.s)'in '**Beni bir dağ bile sevse musibete uğrar**' sözünü en fazla biz tekerleme gibi tekrarlıyoruz!

Bu sözün bizdeki karşılığı neden anlam bulmuyor?

Bu söz; Muhammed (s.a.a)'in biricik öğrencisi olan Ali'nin yolunda gidenlerin, tarih boyunca zalimler tarafından onlara nasıl da ambargo, işkence, hapis ve ölümle sonuçlanan cezalara maruz kaldığını gösteriyor...

Bir Meysemi Temmar(Ebu Salim), bir Hucr bin Adıyy veya yakın tarihimizde bir Şeriati, bir Mutahhari, bir Musa Sadr ile bizim aramızdaki benzersizliğin sebebi nedir? Ki...

Demem odur ki **zalim hükümetler, Allah için adaleti ayakta tutmaya çalışanları, azgınlık fesat ve bölücülükle suçlarlar**. Tarih boyunca bu böyle olmuştur.

Ali oğlu Huseyn'in destansı kıyamı, bunun en açık örneğidir.

Krallar; adalet ve hürriyet isteyenlere acımazlar.

İlahi “Adalet” ve “Hürriyet” ise sadece ilahi yasaların hâkimiyeti ile sağlanabilir. Bu manada “Devlet” olamamış bir İslam toplumunun durumu, Roma hâkimiyeti altında, Tevhit-ten sapmış ve teslise dönüşmüş İsevilik’ten hiçbir farkı yoktur.

Bu konudaki son sözümüz:

Türkiye’de tarih dini şekillendirir ve şekillenen bu tarih, DİN olarak algılanır ve öyle inanılır. Oysa din, tarihi şekillendirmeliydi.

İslam Dünyası an itibarı ile bütün olumsuzluklara rağmen, gerek iç ve gerekse dış saldırılara karşı istediğimiz ivmeyi elde edemememize rağmen. Değişime engel olan sorunların başında mezhep taassubu ve ırksal cehaletin gelmesine rağmen...

İslam toplumunun politik liderleri ve din önderleri Müslümanların İslam İnkılabı’nı yakından tanınmasına ve ondaki değerlere ulaşmasına müsaade etmemesine rağmen. İslam’ın öz değerlerine ulaşıldığında kendilerinin din adına kurmuş oldukları makamlardan uzaklaştırılacaklardır. Onlar bu durumu Müslüman toplumlardan çok daha iyi biliyor.

İŞİD (ya da diğer gruplar fark etmez) Arap Dünyası’na krallık, halifelik, sultanlık adı altında müptela olmuş, gayri İslami ve gayri ahlaki aileler tarafından finanse edilip yönetiliyor.

Neden buna ihtiyaçları var? Çünkü bu krallıkların kokuşmuş yönetimlerinden rahatsız olan İslami toplumun dinamik gençliği, onlara karşı haklı bir kıyama kalkışmamak için dışa yönlendirilmelidir. Kendi içindeki başkaldırı tehlikesini uzaklaştırmak adına bu potansiyeli komşu ülkelere yönlendirerek çözüm bulduğunu düşünüyor.

Bu durumun çözüm üretmek değil daha büyük sorun olarak kendisine döneceğini düşünmüyor, bilmiyor. Bilse de kuklacı/ABD böyle istediği için kuklacının emrine itaat etmek zorunda. Zira kuklayı yönetimde tutan kuklacıdır. Arabı, Kürdü, Türkü, Acemi ve diğerleri ile büyük bir evimiz olan coğrafya-

mızda barış ve adaletin tesis edilmesini istiyorsak; kuklacının kuklalarını kırmak lazım. Ötesi Müslüman halkları aldatmaktan başka bir şey değildir.

Sorarım size! 525 yıllık geçmişi olan genç ABD, Batı'dan göçen İspanyol, İngiliz, Portekiz, Fransız, İtalyan ve Almanlar'dan oluşan bileşke Hristiyan bir ümmet değil mi?

ABD Birleşik devletler çatısı altına toplanan ve ABD bayrağı altında temsil edilen bir devletler topluluğu değil mi?

Tek bir ümmet/devleti olmayı başarmış bu ABD, binlerce Km. öteden gelip İslam Dünyası'nda terör uyguluyor. Müslüman halkları öldürüp, bütün değerlerini sömürüyor. Ve bu katil devlet dost, binlerce yıllık kadim tarihi ile aynı dinin mensubu olan Fars milleti bu bölgede emperyalist emelleri olan düşman devlet, öylemi?

Ve gerek ABD, gerekse AB'nin Dini Liderliği Vatikan Papalığı değil mi? Onlar Vatikan'a bağlı olmakla gurur duyarlar.

Pek ala, İslam Dünyası'nın gurur duyabileceği bir 'Dini Liderlik Kurumu' neden olmasın?

Acaba İslam Ümmet ve İmamet konusunda Müslümanlara sorumluluk yükledi mi? Şayet böyle bir kurum yoksa onu tesis etmek görev değil mi?

Var ise ki var. Bu kuruma bağlılığımızı iftihar ile izhar etmemiz gerekmez mi?

Şu halde bu eziklik neden?

İslam Dünyası'nın ahvali bu durumda iken, sizin belirttiğiniz paylaşma, güven ve dürüstlük ilkeleri askıda kalıyor. Böyle olunca da gençliğin Batı Dünyası'na özenmesini, Batı kültürü ve medeniyetini takip ve taklit etmesini yadırgamıyorum.

“Ezikliğimiz: Kur’ani kimlik taşımadığımızdandır. Muhammed Ümmeti olmak, hiçbir kınayıcının kınamasından çekinmemektir.”

› EH -Sayın Can, son olarak bize vakit ayırdığımız için size teşekkür ederken İslam Dünyası'na sunacağınız çözüm nedir? Çözüm projesi sizce ne olabilir?

Şurası çok acık ve nettir ki Çözüm: Tevhid dini olan İslam'ın vahdetini oluşturacak olan tekil liderliğin geliştirdiği strateji ile ittihadı ümmet oluşabilir.

Sömürge toplumu olmuş bir ümmetin, özgürlüğü ve adaleti için çözüm Vahdet/birlik/ten geçer. Bunun anlamı; İslami toplumların yöneticileri, kesinlikle ABD ve İsrail'in tahakkümü altında kalmadan, bağımsız düşünebilmeyi ya da bu iki ülke ile asgari olarak aralarına mesafe koymayı başarmalarından geçer.

Bu söylediklerimiz, ülkelerin kendi sınırlarını ve siyasi, iktisadi, askeri, kurumlarını tasfiye etmesi anlamına gelmez. Bilakis var olanlar arasında fiili bağların etkinleştirilmesi, ıslahat ve onarma ile vahdet eksenli ruhu üfleyerek olgunlaştırması durumudur.

Bu ana başlık altında: İslam dininin mitolojilerden arındırılması kaçınılmaz bir sorumluluktur. Ki bu sorumluluk bilinçli bir toplum olma yolunda belki de en öncelikli sorundur. Gerek Sünni ve gerekse Şii ekolünde bilinci tahrip eden hurafeler sızmış.

Söz konusu hurafelerden çıkar devşiren din adamlarını deşifre edip, düşkün ilan etmek. Cübbe ve sarık altına gizlenmiş şebekleri deşifre etmek, adanmış aydın ve bilgelere sorumluluktur.

İslami Gençlik komiteleri, İslamcı aydınlar birliği, Mümin kadınlar hareketi, Akademik iletişim örgütleri, Bilgi üretim üniteleri, Uluslararası ve İslam Dünyası içinde Ehl-i Beyt'i tanıma ve araştırma kurumları, İslam ilimlerini disiplin altına alma, metodolojik ve o ilimlerin gelişme evrelerinin kronolojisini düzenlemek.

İslam Dünyası'nın çeşitli kentlerinde ortak Kur'ani araştırmalar merkezleri ve elbette Ümmet içinde kültürler arası diya-

log, yoksullukla mücadelede, Ümmet bağlamında yardım kuruluşları...

İlk etapta akla gelen bu önerilerden ve hepsinden daha öncelikli olanı, Müslümanların kendi aralarındaki savaşa son vermenin çözümü olan 'İlahi Liderlik' algısına kafa yormasıdır.

Son olarak sizin aracılığınız ile İslam Dünyası'na, özellikle gençliğine, sevgilerimi iletir, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Ekvator Haber Röportajı/3

Mısır, Özel Röportaj

Sayın Muhammed Can ile haftalık olarak yaptığımız röportajların 3. kısmında Mısır ve bölgesel siyaseti konuşacağız. Ayağının tozu ile Mısırdan Almanya'ya dönen Muhammed Bey bizi kırmadı sorularımızı cevaplandırdı. Ben Murat Nazlı, tüm okurlar ve Ekvator Haber adına Sayın Can'a hayırlı işlerinde başarılı dilerim.

› EH -Sayın Can, Mısır'dan daha yeni döndünüz. Kısaca izlenimleriniz nedir? Çünkü biliyoruz ki, Mısır Türkiye ve İran'dan sonra İslam Dünyası ve medeniyetinin merkezi. Sizce Mısır nereye gidiyor, ülkenin geleceği ve İslam Dünyası ile olan ilişkileri nasıl?

Evet, öyle oldu. Ama ne yazık ki sorunuzdaki medeniyet sahibi ülkeler hakkında iç açıcı bir tablo çizme hakkını kendimde göremiyorum. Bunun için haklı sebeplerim var.

Mısır'dan önce İran İslam İnkılabı ve Suudi kabile iktidarının hüküm sürdüğü İslam coğrafyalarına da defalarca yolculuğum olmuştu. Dolayısı ile Mısır'da gördüklerim ve yaşadıklarım beni bir kez daha üzdü.

Öyle ki yedi günlük kısa bir seyahat süresinde herhangi bir suç teşkil edecek eylemde bulunmama rağmen, askeriye tarafından defalarca sorgulanmak durumunda kaldık. Bu durumu geçmişte Suudi kabile iktidarında da yaşadığım için pek yadırgamadım.

Şimdi tekrar sorunuza dönecek olursak, evvela şunu belirtelim ki Türkiye medeniyetin merkezi falan değil. **Türkiye’de var olan modernizmin taklididir. modernizm de medeniyet değildir.** Bu konuya ilaveten, Osmanlı dahi bir medeniyet devleti değildi. Anadolu da medeniyet Selçuklular’ın yıkılması ile birlikte dondu.

Kaldı ki sömürge bölgelerinde oluşturulan ülkelerin, kendi medeniyetini yaşama ve yaşatma hakkına sahip olmalarını düşünmek, saflık olur.

Mısır, bir medeniyet devletidir. Evet, ancak bu medeniyeti işletecek, onu günlük hayata dönüştürecek, halkı ile buluşturacak, **entelektüel akıl yoksunluğu var.** Hali hazırda var olan birkaç medrese ve üniversite kökenli aydın da iktidarın ceberut tutumundan dolayı (ki bu tutum hiçbir zaman yokluğunu hissettirmedi), bırakalım kısık ses olmayı, karnından konuşmaya bile çekiniyor. Sisi askeri cuntasından evvel bir süre iktidara getirilen İhvan İslamcılarını da bu konuda herhangi bir girişimde bulunmamış.

Bu durumda geriye kendi medeniyetinden beslenen bir ülke kalmış oluyor. Ki alim ve aydının aslı görevi içinde yoğrulduğu, özümsemiği medeniyetini, bağımsız bir şekilde yaşantısı ile temsil edebilmesidir.

Mısır; Firavunlar tarihini ve yönetim biçimini adeta içselleştirmiş bir toplum. Bu cümleleri kurarken ne kadar üzülüğümü sanırım sizde biliyorsunuz.

Elbette Mısır gibi Afrika’nın incisi olan bir ülkenin coğrafyasına; Emevi, Mervani, Abbasi, Fatımi, Eyyubi, Memluk ve son olarak ta Osmanlı gibi kültürel olarak İslam’ı kabul et-

miş toplumların siyaseti ve dolayısı ile kültürel hâkimiyeti altında asırlar boyunca kaldığından, İslam'dan etkilendi ve medeniyet geliştirdi. Fakat bugün bunları da kaybetmiş bir Mısır görüyoruz. Ve tabii ki bizim medeniyet kavramından ne anladığımıza da bağlı.

Medeniyet nedir?

Kendi inancından ilham alan birey ve toplumun, sanat, zanaat, mimari ve estetiğine yansıtabilmesidir. Birey ve toplumun imanından doğan aşkınlığın, sosyal yaşamında, yaşam alanında dünya görüşüne dönüşebilmesidir. Beslendiği değerlerden elde ettiği ilim, irfan ve tefekküründen yaşama yön verebilme yetisini kazanmasıdır. Yaşam felsefesine; yaratıcı, İnsan ve doğa ilişkisi içinde yüklendiği doğru sorumluluğu uygulama mücadelesidir. İslam Dünyası'nı böyle bir tanımla değerlendirdiğimizde maalesef Mısır da hak ettiği takdire ulaşamıyor!

Ne yazık ki İngilizler'in, Mısır'ı sömürge olarak kullanmaya başlaması ile (ki bu süreç hala devam etmektedir) geçmişte, nispeten görece olarak elde ettiği İslami medeniyet birikimlerini de hoyratça harcamış...

› EH -Mısır'ın tarihi ve bölgesel stratejik öneminden bahsederken Filistin davası ve Mısır'la olan ilişkisini açıklar mısınız?

Mısır tarihi, bilinen en tanınmış yönü ile Firavunlar tarihidir. Bu tarih bugün arkeolojik verilerden elde edilen bulgulara göre, milattan önce 3000 yıllarına kadar iner ve bilinen ilk Firavun, antik Abidus şehrindeki 'Aha' ile kesinleşir. Elbette bu Mısır tarihinin başlangıcı olarak anlaşılmalıdır. Mısır tarihi Afrika tarihi ile de ilintilidir. Mısır ve Afrika birlikte değerlendirilmezse, Mısır'ı tanımlama eksik kalır. Tarih konusunda bu kadarı ile yetinelim.

Konum olarak, // bize göre// Güney Akdeniz sahilinde bulunması ve güneyden kuzeye doğru adeta ikiye ayıran Nil, Tevrat'ta

adı geçen 4 kutsal nehirden biridir. Böyle bir nehire sahip olması ile Mısır, ayrıca önem kazanır. Dolayısı ile Mısır, Makedonyalı İskender'den Roma krallarına, Osmanlılar'dan İngilizler'e kadar hemen her dönem güçperestlerin dikkatini çekmiştir.

Mısır, kendi tarihinde yönetim biçimi olarak Firavunluk geleneği ile tanınır. Kur'an; Musa (a.s)'ın kendi dönemindeki Firavun'a karşı verdiği mücadeleyi çok açık ve anlaşılır bir üslupla anlatır! Bu gelenek, kendini, İslami yönetim biçimi adı altında yaşatmasını iyi bilmiş. Dahası, günümüze kadar da ulaşmıştır.

İslam'ın birinci asrında Mısır valiliğini, İslam adı altında komplo ve çeşitli entrikalarla ele geçiren Amr bin As, hala yaşıyor! Ve inanılması belki de güç ama Hz. Muhammed'den daha çok tanınıyor diyebiliriz. İslam medeniyetinde 4. büyük camii olarak inşa edilen Amr bin As Camii, Kahireliler'in övünç kaynağı.

Şimdi Mısır'ın Filistin davası hakkındaki tutumuna değineyim. Yakın tarih sayılan Mısır (elbette diğer Arap ülkeleri de bu savaşta İsrail'e karşı Mısır'ın yanında yer aldılar) ve İsrail savaşları ki bu savaşların en önemlisi 1973 te yapılan savaştır. İlginçtir Mısır bu savaşın kahramanıymış gibi 6 Ekim 1973 anısına birde anıt yaptırmış ve bu anıt, bugün Kahire'de bulunmaktadır. Oysa İsrail, Birleşmiş Milletler'in kararını kabul ettiğinde, İsrail kuvvetleri, Kahire merkezine 25 km mesafede konuşlanıyordu!

Bu savaşın ve diğer savaşların, bugün bile hala ne için yapıldığını, bütün detayları ile yazan İslami bir aydın'ın varlığına rastlamış değilim. Elbette bu konuda birçok kitap yazıldı fakat benim demek istediğim, sözünü ettiğimiz savaşların İslami bakış açısına göre analitik boyutu ile ilgili anlatımdır.

Filistin davasına en esash çözümünü Direniş Ekseni sunmuştur.

Peki, neden başta Mısır olmak üzere Suudi ve diğer Arabi ülkeler, Direniş Ekseni'nin yanında olmadıkları gibi aleyhine tutum takınıyorlar?

Neden Filistinleri terörize eden İsrail'in gaz ve petrol ihtiyacını Mısır ve diğer Arap ülkeleri karşıyor?

Yemen de terör estirmeyi bilen Suudi kabile devleti neden Hamas'ın ve Hizbullah'ın başarısızlığı için İsrail'e milyonlarca dolar yardımın yanında, istihbarat hizmetinde bulunuyor?

Tamda Yemenli mücahitler Suudiler'e karşı başarı sağlamak üzere iken, Mısır neden kendine ait olan Sanafir ve Tiran adalarını Suudiler'e hediye etti?

Kızıldeniz'e güneyden girişte sol kanatta Akdeniz'in kapısı olan Süveyş kanalından sonra, sağda ki deniz kolu girişinin önünde bulunan bu iki ada, İsrail'in nefes borusu durumunda değil mi? Mısır, neden Kızıldeniz'in bu iki incisini Suudi kabilmesine hediye etti?

Bu soruların doğru cevabında, Mısırın; Filistin davasındaki samimiyetinin karşılığı da bulunmuş olacaktır.

› EH -Eski Cumhurbaşkanı Muhammed Mursi döneminde yaşananlar ve daha sonra da darbeci Abdülfettah Sisi dönemi Mısır'ın son siyasal sürecini gözler önüne seriyor. Bu süreç İhvan hareketinin tutumu ve Sisi'nin Filistin ve Gazze konusunda uyguladığı siyaset hakkında ne söylemek istersiniz?

İhvan-ı Müslim (Müslüman Kardeşler), kuruluş yıllarından bugüne kadar İngiliz siyasetinin etkisinde şekilleniyor. İngiltere'nin; Kavalalı Mehmet Ali Paşa'ya verdiği destekle Mısır'ı Osmanlı yönetiminden kopardığı günden bugüne kadar hala ülkenin siyasi oluşumlarında ciddi manada söz hakkına sahip bir ülke. Böyle olunca Gazze savunmasını üstlenen ve İhvan'ın bir kolu durumunda olan Hamas'ın durumu da gündeme gelmiş olması kaçınılmazdır.

Yani toplamda 100 yıllık Siyonist İsrail girişimi ve ona karşı olduğunu iddia eden 90 yıllık geçmişe sahip İhvan Hareketi! Mısır'ın, ülke bazında dönüşümü esas alan siyasal bir süreci yok. İktidar değişim süreci sorunları yaşanıyor. 2010 yılında Tunus'ta fitili ateşlenen Arap Baharı (Yasemin Devrimi) safatasına ilk

günde karşı çıkmamızın nedeni ABD ve İsrail oyunu olmasından dolayı idi. İhvan Hareketi yapısı(kıstasları) itibarı ile gerici bir harekettir. Böyle olmasaydı, ABD ve İsrail ekseninde yer alarak, direniş eksenine köstek olmaya yeltenmezdi. Mursi'nin iktidara gelmesi ile birlikte ilk gezisini Suudi kabile devletine yapması, İsrail'le iyi ilişkilerde bulunacağı, Suriye isyancılarına destek vermesi, dahası Suriye yönetimini ve dolayısı ile Direniş Ekseni'ni küfürle itham etmesi de ayrıca değerlendirilmeli.

Bundan dolayı ABD; kendi lehine ve Direniş Ekseni'ne karşı, çaresizliğin dışı vurumu olarak ya tutarsa babından kulanmak istedi.

Oysa bir İslamcı olan Mursi; Hüsnü Mübarek, İsrail ve ABD'nin en sadık dostu olmasına rağmen, bu ikili kendilerine yıllarca sadık kalan Hüsnü Mübarek'i devirmekte tereddüt etmediklerini iyi biliyordu. Bundan kendi payına düşeni anlamıyordu. Anlamadı.

Bu durumda Mursi hükümeti; İktidarı Mübarek'ten devralırken, koltukta kaldığı zaman içinde, karşının beklediği güveni // M. Mursi, iktidara getirilince; öncelikli olarak Hamas'ın Kahire'deki siyasi bürolarını kapattı. Gazze tünellerine kanalizasyon suyu verdi. İlk dış ziyaretini Suudi kabile iktidarına yaptı. Suriye'nin Kahire konsoloslüğünü kapattı. Tahran'da ki konuşmasında, Direniş'i kınadı. İsrail'e güvence mektubu yazdı. Bunlara rağmen...// vermekte başarılı olamadı. Tabiidir ki yukarıda adları geçen ikili yedek kart olarak, A. Sisi'yi devreye koyacaklardı.

Neden?

Çünkü Sisi'nin de Filistin ve Filistin'in bir parçası olan Gazze'ye çözüm bulmak gibi bir derdi yok. Nitekim iktidara gelişinin akabinde İsrail ile ilişkilerin devam edeceğini ve Gazze'nin nefes borusu niteliğindeki Refah sınır kapısını kapatması bunun en açık delilidir.

Sisi de, Mursi'nin veya H. Mübarek'in mukadderatından kendi payına düşen dersi çıkartmasını bilecek mi? Sanmam. Şayet aksi olsaydı İsraili yetkililerle 2016 da Ürdün'de Filistinliler'e, Filis-

tin tarihinde en büyük ihanet olacak plana ortak olup, Gazze'yi İsrail'e terk edip, Gazze halkını Ürdün çölünde ikamet etmeye zorlama planını kabul etmezdi!?

Mısır'da yaptığım araştırmalarda (Ki aktaracağım bu bilgilere pek sıcak baktığımı söyleyemem) Mursi'nin iktidarını Sisi'ye kaptırması, halk açısından pekte önemli olmadığı anlaşıldı. Mısırlılar'a göre Mursi, iktidar da iken mısırlı yetkili şahıslar tarafından defalarca uyarılmasına rağmen, Mursi, mesajı net olarak algılamamış(Bu durum 28 Şubat mağduru olan Erbakan'ı da hatırlatıyor). Ekonomik çöküş ve hizipçilik, Mursi döneminde ayyuka çıkıp ta dönemin Türkiye başbakanı olan Erdoğan'ın tavsiyelerini fazlasıyla ciddiye alınca, Sisi iktidara el koymak zorunda kalmış. Mısırlılar açısından Mursi'nin hatası, kendini özellikle Katar ve Türkiye'ye haddinden fazla kaptırması ve finans konusunda Suudi prenslerine çok fazla imtiyaz tanınması...

Tabi buna ülkedeki demografik yapının rolünü de eklediğimizde ortaya böyle bir (Darbe) durumun çıkması yadırganmamalı. Zira ülke nüfusunun %30'u Hristiyan ve ekonomi ile yüksek bürokrasinin önemli kadroları bu taifeden.

› EH -İslam Devrimi sonrasında Mısır ile İran arasındaki ilişkiler donduruldu. Şu an bir yumuşama görünüyor. Sizce bu siyaset gerçekçi mi? Sonuç nasıl olur?

Perde arkasındaki İran ve Mısır ilişkilerine vakıf değilim. Ancak kişisel gözlemlerim, Mısır halkı İslam İnkılabı ile ilgili pek fazla bir bilgiye sahip değil. Daha öncede söylediğimiz gibi Mısır da Selefî İslamcı akımı çok güçlü ve bunun yanı sıra Suudi Vahabiliği de yadsınamayacak kadar yayılmış.

Bu durumda Sisi'nin şu andaki çıkışlarının ciddiye alınacak tarafı yok. An itibari ile Sisi askeri bir darbe gerçekleştirerek iktidarı yöneten bir kimlik. Ve ABD, İsrail, Katar Kuveyt gibi ülkelerle siyasi birliktelik yürütüyor. Söz konusu ülkeler ise Direnişin üst aklı olan İslami İran'a karşı tavırları malum.

Bu durumda Sisi'nin bazı ara çıkışları, gerek Suudi kabile devletine ve gerekse bölge adına alınan kararlarda kendine rol kapması olarak okunmalı kanaatindeyim.

2016 da İsrail ile yaptığı gizli görüşmede, İsrail'in uzun yıllardan bu yana dillendirdiği Filistinliler'i Ürdün'e yerleştirme planını yeniden aktüel konuma getirerek, İran İslam Devrimi başta olmak üzere dünya gündemine taşıdığı Filistin sorununa en büyük darbeyi vurmak adına ihanet ön hazırlığını yapıyor olmasın?!

Veya İslam İnkılabı'nın bölgede yükselen sesine karşılık Suudi kabile devletine karşı koz olarak kullanmak istiyor. İslam NATO'su ne demekse(NATO'nun tam açılımı North-Kuzey Atlantic-Atlantik Treaty-Antlaşması Organization/Örgütü demektir.)?! Adında uyduruk bir askeri güç oluşturmak isteniyor, şayet oluşursa, bu gücün liderliğini Suudi kabile reisine kaptırmamak adına komplo geliştirdiği anlaşılıyor.

Bu yıl 100. Yılına girmiş bulunan İsrail ve Filistin sorununa ABD'nin müttefiki olan Mısır'ın ki İsrail'in birinci derece de koruyucusu ABD'dir.

ABD'nin çözüm bulması bir yana köklü çözüm üretmek isteyen Direniş'e destek dahi sunmaktan kesinlikle kaçınmaktadır. Buradan sonra Sisi daha rahat anlaşılabilir sonuca gidilir diyelim.

Dönemin Mursi İslamcı iktidarı bununla yetinmeyerek, Türkiye hükümeti ile birlikte, Hamas'ın İran ve Suriye ile olan ve siyasal devrimcilik ilişkilerini engellemek istedi. Elbette Hamas'ın siyasi oluşumu da buna müsaitti. Zira Hamas, İsrail'e karşı her ne kadar silahlı bir direniş örgütü olsa da köklü düşünce yapısı olarak Mısır'daki İhvan İslamcıları'ndan esinlenmiş.

Hizbullah yapılanmasındaki gibi liderlik anlayışına sahip olmaması, Hamas'ı değişen dengeler açısından futbol topu konumuna indiriyor. Bu durum Hamas'ı İsrail'e karşı bir kart gibi kullanılması gereken nesneye dönüştürüyor. Ve bu Selefi gelenek anlayışı, ayrıca Şafii ekolü (bu mezhep Mısır halkının %80 gibi ciddi bir oranını temsil ediyor) anlayışını barındırıyor. Su-

riye ise İslam İnkılabı'nın ilk yıllarından bugüne kadar Direniş Cephesi'nde yer almaktadır.

Bu durumda Mursi için ilk yapması gerekende Erdoğan gibi gizli/açık bir mezhep eksenli ılımlı İslam hattı çizmek istemeydi! Neticede başaramadı, başaramadılar. Sisi de bu mukadderatın halkalarından biri olmaya mahkûmdur...

› EH -Sayın Can! Son olarak Mısır geziniz ve İslam toplumları hakkında neler söylemek istersiniz?

Sanılanın ya da yazılıp çizilenin aksine İslam Dünyası'nı derinden etkileyecek ve direnişe dönüştürecek köklü bir medeniyet değerlerine sahip bir ülke değil. Var olan değerler manzumesi ya erozyona uğramış ya da içi boşaltılmış. Korkunç bir Batı kültürü istilası var. Eğitim, okullarda İngilizce medreselerde Arapça.

Buradan yani Mısır'dan bakınca Afrika'nın hemen bütününe gözlemleme imkânınız oluşuyor. Zira Mısır bir Afrika ülkesi olmakla birlikte, bütün olumsuzluklara rağmen bu kıtanın en gelişmiş ülkesi. Ayrıca kadim Kıpti kültürü hala canlılığını koruyor. Piramitlerde betimlenen günlük yaşam, bugünde Mısır hayatında çok az bir değişimle yaşamın kurallarını belirliyor.

Köleler efendilerine muhteşem tepsilerle ikramları sunmak için adeta yarışıyor. Oteller ve bereketli Nil nehri kıyısındaki eğlence merkezleri, dolar zengini Suudiler'in hayat-ul leyli.

Suudi Faysal İslam Bankası, BAE, Kuveyt, Katar, ABD, İngiltere sair bankaların pençesindeki bir ekonomik bağımlılık ve dolayısı ile modern sömürü.

Bu girdap içinde Müslüman bir halkın %70 i yoksulluk sınırında.

Halk için belirlenen günlük 10- 15 dolar arasındaki gelir adaletsizliği ile yarınlara umutlar büyütülüyor.

Düşünürler, Din adamları, aydınlar, akademisyenler, kanaat önderleri, ülkenin ekonomi, kültür, siyaset (bu başlıklar içinde İslam adına ne fazla manipüle edilen kavram siyasettir), sanat, mimari, egemenlik, sosyal adalet, hukuk ve askeri başlıklar altında

ele alınan İslam Dünyası'nın sorunlarına her yerde olduğu gibi nedense Mısır'da da yüzyıllardır İslami bir çözüm bulunamıyor!

Bu durumda gençlik, haklı bir şekilde batı modernizmine kurban olurken, onları dinsizlikle yaftalayarak en kolay çözümü bulmuş oluyor.

Kurumlarda rüşvet sıradan bir olguya dönüşmüş. Öyle ki resmi üniformalı güvenlik görevlileri, bir yabancının//Bana rağmen// yanında olmasına aldırmadan, bahşişini almadan hiçbir işlem yapmıyor. Bu durum bana 1980li yılların ilk yarısındaki Türkiye polisini hatırlattı.

Geri kalmışlık, daha doğrusu sömürge ülkelerinde gördüğüm ortak özellikler Mısır'da da en üst perdeden hayatın bir parçası haline gelmiş.

Böyle olunca ezilmişliğini; bayrak, toprak, ırk, mezhep, sınıf farkı gibi kendini tatmin etme yolu ile giderilmeye çalışılıyor. Geri kalmışlık cehalet adına bu kadim halk kendini söz konusu görece değerlerle tatmin ederken, zenginler kulübüne tabi olan ülkenin sülükleri, diğer İslam ülkelerinde olduğu gibi ABD ve diğer sömürge ülkeleriyle müttefik olan zümre!

Zenginliğin ve dış güçlerle kolektif çalışmanın ürünü olan lüks yaşamın tadını çıkartıyor. Kardeşinin omuzlarında yükselen sermaye orantılı eğlencesinin hazzını alırken, okunan ezanla birlikte aynı safa dizilmeyi de ihmal etmiyor!

› EH- Bize zaman ayırdığınız ve sorularımızı cevapladığınız için de ayrıca teşekkür eder hayırlı çalışmalar ve başarılar dilerim.

Bende size ve çalışma arkadaşlarınıza İslami Direniş'e sunmak istediğiniz fikri katkılardan dolayı teşekkürlerimi iletir çalışmalarınızın başarıya ulaşmasını ümit ediyorum.

Ekvator Haber Röportajı/4

Referandum, Hilafet ve Batı Dünyası hakkında

Almanya'da mukim olan ve medyadaki çalışmaları ile Türkiye'de tanınan Muhammed Can Bey ile düzenli olarak yapmış olduğumuz haftalık söyleşilerin 4. süne ulaşmış bulunuyoruz.

- › EH -Sayın Can! Erdoğan'ın Rusya ziyareti, Türkiye'nin Almanya ve Avrupa ülkeleri ile olan ilişkilerindeki gerilim artarken, Türkiye yeni anayasa nedeniyle referanduma hazırlanıyor. Bu süreç içerisinde siz Türkiye ile Almanya arasındaki sürtüşmeyi nasıl görüyorsunuz?

Söyleyeceklerimiz bilinmeyenlerden oluşmayacak. Sadece fark şu olacak ki mil/eksene bağlı olarak değerlendireceğiz. Ve bu duruş namuslu her Müslümanın takınması gereken bir tutum olmalıdır. Hangi inanç ya da ideoloji müntesibi olursa olsun gerek birey ve gerekse bireylerden oluşan toplumların sahip oldukları yaşam kuralları mutlaka bir eksene bağlı olmalı.

Bu kıtas üstünden hareket ettiğimizde Türkiye toplumu ve siyasetinin kendine has bir ekseni yok. Böyle bir durumda Rusya'ya da başka bir yere gitmesi bizim için bir anlam ifade etmiyor. Kaldı ki yarın kimin eksenine kayacağı belli olmayan bir duruştan bahsediyoruz.

Tarihin hiçbir döneminde millet adına sözcülük yapan politikacılar da bu kadar kıvırmaya dayalı, halk adına sözcülük yaptığını iddia eden âlim ve aydınlarını da bu kadar naif duruşunu görmedim desem yadırgamayın. Çok uzun olmayan bir zaman önce Türkiye ile Avrupa arasında vizelerin bile kaldırılacağı her gün medyada işleniyordu. Bir yıl olmadan, bugün Türkiye ile Avrupa'nın bazı ülkeleri arasında adeta diplomatik krizler yaşanıyor. Gerçi bir süre sonra yeni bir argüman bulunur, yine 'Sayın dostum' diye başlayan bir nutuk seremonisi başlar.

Türkiye'de anayasa değişikliği referandumu yapılmıyor. T.C anayasası toplamda 177 madde ve beşi asıl olmak üzere yedi kısımdan oluşuyor. Söz konusu referandum ile T.C anayasasının 18 maddesinde değişikliğe gidilmesi isteniyor. Bu durumda 1923 Cumhuriyet tarihi ile başlayan rejimin ilkelerinde revizyona gidilmiş olacak, siz buna 1982 anayasasını değiştirme referandumu diyebilirsiniz.

Yani yapılmak istenen revizyona kendileri açısından meşruiyet kazandırmak için halk ikna edilerek alet edilmek isteniyor. Kaldı ki bu halk, 1982 de bugün mutlaka değişmeli diye belirttiği anayasayı %91 oranında evet diyerek onaylamış halk!) Ve böylece rejimin çürümüş dalları budanarak daha bir gür olmasına ön hazırlık yapılmış olacak.

Almaya'nın dış politikasına yönelik amaçlarına kesin bir hükme varmak ve ne yapmak istediklerine aşına olmak gerçekten hüner ister. Bu cümlelerin geçerliliğini Almanya'daki birçok diplomatlar için de söyleyebilirim.

Ancak gözlemediğimiz ve elde ettiğimiz veriler ışığında gördüğümüz kadarı ile; **Alman diplomasisi bilinçli bir dil kullanılarak, milliyetçi Türkleri provoke yolu ile Erdoğan'ın safına iterek hararetle evet demeye teşvik ettiğini, referandumu yönlendirme ve ileride oluşma ihtimali olan bir oluşumdan politik ve ekonomik rant elde etme eğilimi ağır basmaktadır.** Böyle düşünmemizin haklı sebepleri de var.

Batıda özellikle Fransa ve Hollanda başta olmak üzere hemen bütün ülkelerinde Sami'nin külahlı çocukları politikaya yön veren güç olarak biliniyor. Bu durumda, Direniş İslam'ına alternatif olarak geliştirilmek istenen 'Hilafet Ekolü' liderliği, dolaylı olarak desteklenmeli.

Bugün Almanya ve Hollanda gibi ülkelerde Türk politikalarına karşı geliştirilen yapay sorunlara bu açıdan bakmak gerekli diye düşünüyorum. Almanya, Türkiye'de yapılacak olan referandum olayına sıradan bir iç değişiklik olarak bakmıyor.

Elbette Batı'nın kendine has sorunları olan Suriye ve Irak sığınmacıları ile İncirlik Üssü gibi sorunlarda unutulmamalı.

Söylediğimiz gibi referandum, yeni anayasa değişikliği olarak görülmemeli. Başkanlık sistemi için ki siz buna modern Halifelik arayışı da diyebilirsiniz, sisteme gerekli olan bir By-Pass operasyonudur. Çünkü İslamcı olarak iktidara geldiği söylenen AKP, rejim/Kemalizm/le sorun yaşamadığını ve böylece gerek iç ve gerekse dıştaki rejim sahiplerine gerekli mesajı veriyorlar.

Burada ABD ve İsrail çıkarları ile örtüşen bir süreç var. Tabiidir ki Almanya bunu kendi çıkarlarına hizmet etmeye dönüştürmeyi de düşünüyor.

Bu son cümle ile yukarıdaki Almanya; Türk milliyetçiliğini provoke ederek 'Evet'e yönlendiriyor, cümlesi arasında tezat varmış gibi görünüyorsa da ince bir çizgi de var.

Almanya kendi içinde demokrasiyi özümsemiş bir toplum. Bu durumda kendi iç işlerine müdahale sayılabilecek kadar burada yaşayan Türk kökenlilere Türkiye politikacılarının müdahale etmesini doğru bulmuyor.

Bir empati kurun. Türkiye'de 3 milyon Suriyeli yaşadığı söyleniyor. Böyle bir durumda Sayın Esad'ın seçim propagandası için gelip İstanbul'da on binlerin katıldığı mitingler düzenlediğini düşünün. Acaba Türkiye'nin tavrı nasıl olurdu?

Türk politikacıların bazı tavırları burada yaşayan Türkiye kökenli topluma karşı Alman sağının aşırıcılığına sebep olursa hiç yadırgamayın.

Türkiye’de Kürt kökenli politikacıların ve birçok farklı görüşlü medya elemanlarının, ayrıca Gülen cemaatine mensup elemanların hemen hepsini şu ya da bu şekilde vatan hainliği ile yaftalayıp tutuklamak, ayrıca Türkiye’de hukukun nasıl işlediği açısından önemli bir gösterge.

Bunlara ilaveten, Batı’nın; ikide bir dillendirdiği insan hakları, hukukun üstünlüğü, demokratik değerler gibi sloganlar, İslam Dünyası’nı sömürmek ve onları kendine bağımlı kılma adına, batı tarafından mükemmel bir şekilde kullanılan Afyon’dan başka bir şey değildir.

› EH -Türkiye’nin Suriye politikası ciddi manada sorunlar yarattı. Halep’in Suriye ordu güçleri tarafından tamamen kontrol altına alınması sonrasında Türkiye’nin dış politikasında bir yumuşama gözüküyor. Bu süreç içerisinde Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın Rusya ziyaretini nasıl buluyorsunuz?

Halep; ön Asya’nın başında bulunan Türkiye ve dolayısı ile Avrupa’nın karadan, yakın ve Ortadoğu’ya açılan kapısı.

Türkiye; sadece Suriye de değil Libya, Irak, Yemen ve hatta Mısır’da da sorunlu politikalar uyguluyor.

Üç saatte Şam’ın Emevi Camii’nde namaz kılmak için yola çıkmak isterken, öyle bir çıkmaza girdi ki terör örgütü dediği PYD öncülüğünde sadece Eşme’ye uğrayıp, asırlar önceki Nekropol emanetini alıp çıkmak zorunda kaldı.

Düşünebiliyor musunuz? Osmanlı’nın dağılma sürecinde bile böyle bir trajedi

Yaşanmamıştı.

- NATO; Libya’ya müdahale etmeli midir, NATO’nun ne işi var Libya’da? Böyle saçmalık olabilirimi ya? Böyle bir şey düşünülemez!

Diyen bir başbakanın birkaç gün sonra

- NATO, Libya’nın Libyalılar’a ait olduğunu tespit ve tescil için oraya girmelidir! Dediğini çok erken unutan bir toplumuz.

Doğrusu bu son cümleyi duymadan önce Libya'da, binyıllardır uzaylıların yaşadığını biliyorduk.

Meğer NATO uzaylılara karşı Libya'nın Libyalılar'a ait olduğunu tespit ve tescil için oraya gitmiş! Böylece dünya tarihinde bir ilki öğrendik.

Hiçbir ülkede tek tip insan ve yaşam standardı yoktur. Ancak Türkiye'de siyasetçilere hizmet etmek demek, kulluk bilinci seviyesine çıkarılmış. Böyle bir düşünce egemendir. Böyle bir toplum yanlış doğru her türlü politik argümanı, tevil eder ve kutsar. Maalesef, yurdum insanı zihinsel gelişme evresini, içinde yaşadığı çağa göre geliştirmemenin bedelini bu şekilde ödemek zorundadır.

Hatırlarsınız. Suriye'nin Direniş Ekseni'nden koparmak, Davutoğlu ve onun yakın dostu Hillary'nin büyük arzusuydu. Olmadı.

Suriye'nin bir kısmını Türkiye'ye katmak veya hiç değilse ABD ve İsrail'in istediği çizgiye gelmesi ısrarla isteniyordu. Ancak Beşşar Esad, çok onurlu bir duruşla bu beklentiyi boşa çıkarttı.

Öyle ki Suriye'de çıkartılan iç savaşın akabinde, Erdoğan AKP'si ve düzenin hortumlarından beslenen akademik çevreler, aydınlar ve medya mensupları, uydurulmuş büyük Türkiye haritaları yayınlayarak, Halep ve Musul'u Türkiye'ye katacak kadar işi ileri götürmekte bir sakınca görmediler.

Suriye de masum Müslümanları, hatta kundak bebelerini, koyun boğazlar gibi boğazlayan teröristleri; 'Sünni öfkesi' olarak görenlerin karşısında, inanıyorum ki Siyonist İsrail politikacıları bile bu sözden hicap duymuştur. **Gelecek nesillere bırakılan tarih, bugünün eylemleri ile yazılıyor.** Acaba böyle bir tarihi mirası bırakırken hangi duyguları taşıyoruz?

Kavramların haysiyeti ile oynanıyor, düşüncenin iffeti iffal ediliyor. "Oy pusulası İslamcılığı" ile İsrail'in zevalini önlemek haturına Hilafet tesis edilmek isteniyor.

Bir yandan da bu Hilafet külahı ile İslami Direniş'in şah damarı kesilmek isteniyor. Direniş adına silah tutan ellerin bütün parmakları kırılmak isteniyor.

Hem Emperyalist hem İslamcı olunabiliyor.

Öyle bir İslami algı ki, emperyalizmle hiç mi hiçbir sorunu yok. Olmadığı gibi bu İslamcılığın temelini, Ben-i Umeyye soyunun attığı ve kuluçkasındaki larvaların politik terminolojideki karşılığı ise "İnşallah biz en kısa zamanda Şam'a gidecek, oradaki... Emevi Camii'nde namazımızı da kılacağız" olmuştur.

Bu cümlelerin ve beklentinin, bölgedeki karşılığı, İsrail'in garantörlüğünü üstlenmek olduğunu kimsenin bilememesi elbette düşünülemez...

Erdoğan'ın Rusya ile görüşmesini samimi bulmuyorum. Suriye'de sıkışmış olan Türkiye'nin, ABD ye blöf yapması ve bu minvalde Rusya ile yeniden ilişkileri geliştirme çabası Rusya tarafından da bilinmiyor değil.

Rusya'nın, Kırım ve Ukrayna meselelerinden dolayı batı ile olan sorunları onlara bu durumda Erdoğan Türkiye'si ile yakınlaşmayı daha mantıklı kılıyor. Ve öyle de olmalı. Kaldı ki Astana görüşmelerinde Rusya ve İran, Türkiye ye sorumluluk yüklemiş. Ancak Türkiye bu sorumluluk taahhüdünde ne derece samimi? Onu zaman gösterecek. Diyebiliriz ki Erdoğan, Suriye sorununu olabildiğince zamana yayarak, 2023 yılların arzusuna ulaşmak istiyor.

› EH -Referandum tarihi yaklaşıyor. İç politika ve dış politikada gündem yoğun. Ekonomik kriz ise kapıda deniyor. Bu süreci nasıl değerlendiriyorsunuz?

Küresel sömürü aracına dönüşen ve sömürge ülkelerde askeri işgallerden daha fazla hasar oluşturan borsa, rant, global sermayenin ekonomi kuralları hakkında pek fazla bilgim yok.

Buna rağmen şu kadarını söyleyebilirim.

Anlaşıldığı kadarı ile gerek Batı sermayesi ve gerekse İslam Ümmeti'nin yeraltı zenginliklerini baba mirası olarak bilen Arap şeyhlerinin gönderdiği sermaye, referandum tarihine kadar Türkiye'de kalmayı tercih etmiş.

Şayet 'Evet'le sonuçlanırsa Arap şeyhlerine ait sermaye Türkiye borsasında işleme devam edecektir.

Ve tabii günümüz Karunları'nın rolünü üstlenmiş, içteki büyük sermaye sahiplerinin de iktidarla kapalı kapılar ardında nasıl bir pazarlığa giriştiklerini de unutmadan.

Batı dünyasına ait ve küresel mobil sermaye; Türkiye'den istediği avantajı almazsa adres değiştirmede tereddüt etmeyebilir.

Böyle bir olasılık var. Tabii bu durum aynı zamanda iktidar partisinin lehine de olacaktır. Zira iktidarın istediği politik tutum, Arap kabile iktidarlara ile daha sık ilişkiler ve böylece özlem duyduğu modern Hilafet kurumuna geçişi kolaylaştırmak.

› EH -Referandumdan beklentiniz nedir?

Sorunuzun içinde konunun öznesi olan cevabı bildiğimizi biliyorum.

Dikkat ederseniz var olan sisteme alternatif yeni bir sistem arayışı referandumu yapılmıyor. Eskinin yani Kemalizm sisteminden ödün vermeden restorasyon yapılmak isteniyor. Referandum sloganı ile sıvası dökülen bir duvarın, yeniden ve fakat bir başka renkle sıvanma çabasıdır.

Nedir o çaba?

En geç 2023 yılında Hilafet kurumunu ihya etmek ve zaten iliklerine kadar sömürülmüş İslam Dünyası'na musallat olmak!

“Evet” ya da “Hayır” bu anlamda sistemin kistaslarını zedelemeyecek restorasyon, yani bir nevi ıslahat hareketleri yapılacak.

Kemalizm adına her türlü gericiliği savunmayı kutsal amaç edinmiş CHP muhalefeti ise buna eksen kayması diye vaveyla ko-parmasını anlamak daha bir zor. CHP ve HDP ya doğru algılayamıyor ya da statükocu duruşlarına ters düştüğü için karşı çıkıyor.

Türkiye (Halkı) politik ve ekonomik evrim istiyor. Çünkü mevcut bütün siyasi partiler statükocu.

Şu farkla, AKP statükoyu evrimleştirip dışa taşımak istiyor. Bunun adını da Başkanlık sistemi koyarak rahatlayacağını sanıyor. Evrensel bir kaos süreci var ve hassaten İslam Dünyası'nda değişen dengelere karşı ne yaparsa yapsın (Direniş Ekseninden dolayı) dayanamayacaktır.

Yani kitle düşünceler ve mantıksal evrimler geçirmeden, statükoyu korumak adına revizyonist eylemlerle geleceğe hükmedemezsiniz. Etseniz bile muayyen bir vakte kadar edilgen halde yaşatabilirsiniz.

ABD hariç (orada iki taraflı eşit güçler dengesi ve dengenin üstüne çatı Siyonizm var), üçüncü dünya denen ülkelerde yürürlükte olan başkanlık sistemlerini araştıranlar görecektir ki referandum sonucunun 'Evet' ile sonuçlanması durumunda bile farklı bir getirisi olmayacaktır. Sorun şu ki sömürgecilikten kurtuluşun reçetesi bulunmalı. Tamda bunun için özellikle sömürge konumunda olan İslam Dünyası için kurtuluşun yegâne yolu direniş İslam'dır. Hilafet ekolü ile beli kırılmak istenen de bu akımdır.

› EH -Size göre referandum sonucu nasıl olacak ve siz nasıl olmasını isterdiniz?

Bizim isteğimiz; beşeri aklın, vahyin şemsiyesi altında kalmasıdır. Ki bu istek Türkiye toplumu için an itibarı ile çok büyük bir ütopyadır. Ütopya derken toplumsal bilincin Ortaçağ seviyesine kaldığıdır. Bu durumda referandum sonucunun 'Evet' veya 'Hayır' ile sonuçlanmasının hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur.

Biz biliyoruz ki İslam İnkılabı ile birlikte devrimci ahlak süreci de başlamıştır. Bu ahlak, insanîyet mektebinin özüdür. İşte İslam Dünyası'ndan esirgenmek istenen bu ahlaktır. Söz konusu devrimci ahlak, Türkiye İslamcılarında oran olarak %1'lere bile ulaşamamış iken, böyle bir toplum da sistem adına yapılan bir referandumla ne gibi bağımız olabilir ki? Şayet muhalefet

olarak, öyle ya da böyle bir şekilde söylediğimiz devrimci ahlak ilkelerini benimsemiş bir oluşum var olsaydı, o zaman bakışımız belki değişebilirdi.

Referandum adına takınılan üç farklı tavrın; 'Evet', 'Hayır' veya 'Boykot' un, bizim açımızdan hiçbir farkı yoktur.

Devrimci İslam ve onun yüklediği ahlakın, ürettiği sorumluluk; yapay gündemleri algılaması ve devrimci/direnışçi kitlelere(wardsa!) örneklik sunmasıdır.

› EH - Cumhurbaşkanı Erdoğan çatışmacı bir üslup kullanıyor. Halkın ayrıştırılması ve ötekileştirilmesi sizce nasıl ve neden?

Erdoğan ne yapmak istiyor?

Erdoğan'ın 15 yıl boyunca iktidar olduğu halde mağdurları oynaması, sizin belirttiğiniz çatışmacı üslup sayesinde başararak değilse ne ile izah edilebilir?

Kuzey Kürdistan'da 15 yıllık Erdoğan'lı APK iktidarındaki zulüm İsrail'i aratmazken, Suudi kabile yönetiminin, Yemen'deki cinayetlerine sessiz kalırken, keza CIA'nın kuklası olan Bahreyn halifesinin zulmüne göz yumması, bunlara rağmen mazlumların savunuculuğu rolüne soyunması, bana tarihte Halife Osman'ın varisi olduğunu iddia eden Muaviye'nin gözyaşlarını hatırlatıyor.

AKP iktidarda olduğu günden bugüne kadar Erdoğan, tek adam olarak Türkiye'yi tek başına yöneten bir liderdir.

Bunun aksini söylemek Erdoğan'a hakkını vermemek olur ki bu doğruluk ve adil vicdan sahibi birinin ahlakına aykırı düşmektir.

Erdoğan'ın beslendiği ve kullandığı İslami kavram ve referanslar, dikkatle incelenirse, kişiliğinin derinliklerinde ustaca gizlenen diktatörlük anlaşılacaktır. Bütün bunları kullandığı çatışmacı üslupla başardığını ve başarısının temelinde, algı yetisi Ortaçağ seviyesinde kalan bir topluma hitap etmesinden alıyor.

Dolayısı ile yadırgamıyorum...

› EH -Batı Dünyası'nda dillendirilen “tek adam” ve “hilafet” meselesi sizce mümkün mü?

Yaşadığımız coğrafyada hiçbir gelişimini tam olarak tamamlamamış toplumların olmasından dolayı her şey mümkündür. Tabi bunu ille de Erdoğan kişiliği üstünden ele almak doğru değil. Genel durum böyle...

Tek adam veya Halifelik kötü bir liderlik anlamına gelmez. //kültürel// İslam Dünyası'nın ideal yönetim biçimlerinden biri de Hilafet ekolüdür.

Ancak sorun şu: Bu tek adam veya Halifelik makamını temsil edenin taşıdığı değerler manzumesi nasıl olmalıdır?

Nereden beslenmeli?

Eğer Erdoğan hilafet makamını yeniden ihya eder ve İslami Direniş Ekseni ile birlikte hareket ederse (ki çok zayıf hatta imkânsız gibi bir durum) sizi temin ederim ki Erdoğan, başta Türkiye olmak üzere İslam Dünyası'nın ikinci büyük kahramanı olarak tarihe geçip, adı da ölümsüzleşecektir. Bu olasılık, Batı dünyasının en istemediği bir olasılıktır.

Şayet Erdoğan, Batı'ya karşı tutumunda samimi ise (ki yine referandumdan dolayı oy toplama senaryoları kokuyor. Nitekim Erdoğan'ın Davos'ta 'One Minute' çıkışının akabinde İslam Dünyası hafifte olsa bir samimiyet kokusu almış gibiydi. Ne yazık ki Daha Davos'ta oturduğu koltuk, vücudunun ısını soğutmadan Erdoğan, 'tavrim Moderatöre' diyerek çarkı geriye döndürmüş olmasaydı bugün çok farklı İslam Dünyası ve farklı bir süreçte olacaktı.) başta Kürdistan olmak üzere Filistin, Suriye, Bahreyn ve Yemen diğer İslam coğrafyalarındaki haklı direnişlerin yanında yer almalı ki bu da benim ütopyamdır.

Son söz: İslam Dünyası çok hassas bir dönemden geçmektedir. Küfür; Emperyalizm ve sömürü kimliğinin adını; özgürlük ve ekonomik refah koymuş. Siyonizm; İslam Dünyası'nda politik oluşumları istila etmiş. Bu yazgıyı değiştirmenin yegâne çaresi yine Öze Dönüş'le mümkündür.

İslam Dünyası; özüne dönmenin arayışındadır. Bundan dolayı Direniş İslam'ı her geçen gün daha bir önem kazanıyor. Özgölük ve adalet için korkunç bedeller ödüyor. Öyle ki İslam coğrafyasındaki halklar, 17. Yüzyıldaki Avrupa mezhepler savaşını aratmayacak kadar bedeller ödüyor.

Özellikle gençlik bu konuda diğerlerinden daha çok sorumluluk almalıdır. Çalışmalarınızda başarılar dilerim.

Referandum-1

(Referandum röportajı: 09-09-2010)

- › Rebeze: Sayın Muhammed CAN yurt dışında bir muhacir olarak, Türkiye'nin politik fotoğrafını tasvir eder misiniz?

Türkiye; Batı Dünyası'nın sanayi devriminden sonra oluşturmak zorunda kaldığı, batı ile doğu blokları arasında CENTO güvenlik şeridinin başlangıç halkası ve ayrıca köprüsü idi.

Son 30 yıldaki görevi ise ki bu görev 1979 da güvenlik şeridinin ortadan kopması ile yeniden aynı senaryoda rol almak zorunda kalan tampon bölge, eşittir Türkiye'nin fotoğrafı!

Yani dijital çağda siyah beyaz dediğimiz nostaljiden de önceki sulu fotoğraf! Yurtdışında yaşamak fotoğrafı daha net olarak görmekte ne kadar etkili olabilir?

Şöyle diyelim;

“Kişioğlunun yaşam felsefesi, ondaki yoğunluğu ve onu hangi oranda içselleştirebildiği ile alakalıdır desem daha isabetli olur.”

- › Rebeze: Efendim biliyorsunuz Türkiye halkı “referandum”! hazırlanıyor ve yoğun tartışmaların içine çekilmiş durumda ki buna sistem dışılık iddialarıyla varlık gösteren Müslüman camiada katıldı. . Toplum, EVET, HAYIR

ve kısmen BOYKOT arasında tercihe zorlanıyor. Siz referandumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tercih!

Evet, sizin de söylediğiniz gibi toplum tercihe zorlanıyor. Biraz önce söylediğim CENTO güvenlik şeridi stratejisinin farklı bir evrimleşmesidir referandum. Bizim millet olarak ilk önce referandumdan ziyade bu toplumu Kürt-Türk, Alevi-Sünni, fark gözetmeksizin tercihe zorlayan etkenleri değerlendirmemiz gerek. Bu etkenlerden nasıl kurtulmamız gerekir...

Örneğin;

1-İç etkenler /toplumsal bilinç aşaması, sair/

2-Dış etkenler/ABD-İsrail, NATO-AB, sair/

3 -Bölgesel gelişmeler /son çeyrek yüzyıldaki Öze Dönüş sair/

Ve...

Acaba bu etkenlerin hangisi referandumun olması için baskın gücü oluşturuyor?

Ya da aralarındaki birliktelik oranları ve çıkarları ile evet, hayır veya boykotlu çatışma paradigmasına yüklenmesi gereken anlamlar nelerdir?

Bunlar üzerinde detaylı durulması gerekir kanaatindeyim.

Dün olduğu gibi bugünde Türkiye önemli misyonlar yüklenmiş, bunu görmek gerekir. Esasında bütün ülkelerin bir misyonu var.

Ne var ki yüklendiği misyon ona hangi dünya görüşünü temsil ettiriyor ve hangi düşünceye karşı? Bunu netleştirmek o ülkenin halkına aittir.

Türkiye; AKP hükümeti söylemleri ile komşuları ile sıfır problem sloganı ile yola çıkarken, bu sloganın gerçekten AKP hükümetine ait olduğunu söylemek ne kadar sağlıklı olur bilemiyoruz!

Örneğin; Kapitalizmin Türkiye'ye yerleşebilmesi için dünyanın yeşilcileri ile kızıkları birbirlerini -adeta Tom ve Jerry gibi-

parçalarken, sonradan bilindi ki her ikisinin danışıklı dövüşün ürünüydü. Kaos ve 12 Eylül!

Bugünde dünün referandumuna alternatif gösterilmesi geçmişteki 'Yeşil Kuşak' projesinin kendi içindeki evrimleşmesidir diye okumalıyız. Biz bunları söylerken geçmişteki sosyalizm canavarı, ürkek ve nazenin kapitalizm güvercininin ağırlandı beslenmesi ile bugün aynı güvercinin, son 30 yıllık geçişi olan öze dönüş öcüsüne karşı korunma felsefesidir. Burada konunun detaylarına inerek efendim demokrasi, enerji, güvenlik, sair kısımlarına değinmek konuyu sıradanlaştırmak olur.

Referandumu bu açıdan da değerlendirmek gerekiyor ve bizim üstüne basa basa değinmek istediğimiz asıl olgu "özün özü" dür! Bu kavram birilerine yabancı gelebilir, ancak bu böyledir!..

Bu cümleden;

İslam'da Kur'an'dan sonra en değerli kaynağı Nehc'ul Be-lağa, bu eserin adı dahi Türkiyeli Müslümanlara yabancı. Soralım peki, bu değerli eserin tanıtılmaması, öğretilerinden faydalanılmaması, emirlerinin bilinmemesi, felsefesindeki derinliklere ulaşılmasının müsebbibi kimler? **Manhattan'da baskıya verilen bir kitabı, birkaç gün sonra en radikal Müslümanın elinde görmek mümkün!** Acaba İslam'a yön veren bu değerli eseri ve onun müellifini neden görmek, tanımak istemiyor Türk İslamcılar?

Cevabı söz konusu cenahın arzularında aramak lazım!

› **Rebeze: Efendim referandum tartışmaları; hümanist, seküler pagan değerlerinin ölçülerine göre şekillenirken, İslami gruplarında bu kervana katıldığını görüyoruz. Müslümanların zulüm sistemini adeta meşrulaştırıcı bu tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

İsterseniz hümanizm ve sekülerizmi şu an için değerlendirmeye almadan devam edelim. Çünkü batının fosseptik çukurundan beslenen hümanistlerin yanı başlarında vurulanlara olan alaka ukalalığını görmüyor değiliz. İşte seküler toplumun hümanist evlatları ve evrendeki hedonizm!

Referandum tartışmalarını ve söz konusu /hüman ve seküler/değerler ekseninde dönüp durmasını isteyen sistem ve hükümetin kendisidir.

Böylece gündemine aldığı konuyu kendine has metodu ile başarıya ulaştırmak ile elde etmek istediği hedeftir.

İslami guruplar bu kervandan hiçbir zaman kopmuş değillerdi. Esasında Türkiye'deki laik rejimin en ilkeli savunucuları İslamcılar'dır. En ılımlısından, en radikaline değin bütün legal ve illegal oluşumlar "özden" besleniyor değiller. Böyle bir durumda Müslümanlar'ın tavırlarını yadırgamamak gerek, Türkiye de bin yıllarca süreç içinde oluşmuş olan kült din olarak algılanır.

İslam'ın özünü ise katkı/bidat, hurafe, akım sair/ olarak algılayan bir toplumun Müslümanlarını bu tavırlarından dolayı kınamak, onları öteye geçmeye zorlamak veya kültürün öz olarak algılatıldığını kendilerine içselleştirmeden, sitem etmek sağlıklı olmadığı gibi ilkeli tutumda değil. . .

İlkeli Müslümanların beslendiği kaynaklar Kur'an ve Sünnet yasaları ile onun pratiğini sunan Peygamber itreti ve söz konusu ikiliye tabi olmaların pratikliğini bize yansıtan Ebu Zer, Selman, Mikdad, Kumeyl, Ammar, Malik-i Eşter gibi parlak şahsiyetleri tanıma zorunluluğu ile bu zorunluluğun eylemdeki evrensel dilidir. Müslümanlar Kur'an dilini evren dili ile bütünleştirememenin yarattığı girdaptan çıkamıyor.

Dahası özeleştirici sürecini olgunlaştırıp özü geliştiren sürecin nasıllığını da bilmiyor.

› Rebeze: 12 Eylül 1980 darbesinden ve bu anayasadan belki de en az zarar görenler İslami guruplar, nasıl olurda sanki en büyük yarayı kendileri almışçasına referandumu savunabiliyorlar?

Söylediğin gibi 1980 cuntası İslami guruplara vermedi! Belki 1980 darbesine zeminini hazırlayanlar Türk İslam kültürü kökenli Müslüman guruplardı.

Ben bu sorunuzun özünde yatan temel espriye daha farklı bir boyuttan bakmayı tercih ediyorum. 1980 darbesinden sonra Türk İslamcılar kendilerine daha sağlam zemin bulabilmek için kabuk değişimine gittiler. Dahası, denilebilir ki bugün Türkiye'nin yeni Ortadoğu stratejisine en büyük katkıyı sağlayan son 30 yıllık İslami grupların serpişmesi sonucunda yetişen yeni beyinlerin etkili olmasındaki temel etken siyasetten uzak bir toplumun içinden öngörülen fert ve sair materyallerin cunta döneminde olgunlaştırıldığı...

Ve böylece STK örgütlerinin hemen hepsinde görmek kaçınılmaz oluyor. İlimli cemaatler bunların başında gelir, tablo böyle tamamlanınca elbette referandumu savunmalıdırlar.

Öyle ki mezarlardaki ölülerine dahi EVET oyu kullanılmak isteyen bir zihniyetin temsil ettiği İslam, "Muhammedi İslam'dan" fersah fersah uzak olan, baştan sonuna kadar Emevizim olduğu aşikârdır.

› **Rebeze:** Efendim bir zamanların radikal diye adlandırılan İslami STK'ları bir basın açıklaması yaptılar ve referanduma destek vereceklerini açıkladılar. Bunların büyük kısmı da muhalif hareketlerdi. Bu bir savrulma mı? İlkesizlik mi? Bu tutumlarını neye bağlıyorsunuz?

Sorunuzun ikinci kısmına yoğunlaşmayı tercih ederim. Herhangi bir oluşum cemaat örgüt ya da kuruluş kendilerini muhalif olarak tanımlayabilirler, ancak bilimsel geçerliliğini ispatlamalıdırlar. Bilimsel geçerlilik derken, sızma, taşıma aşırma, taklit sair etkenlerden uzak kendilerine has ilkelerin olmasını kast ediyoruz.

Kaldı ki kendilerine muhaliflik süsü veren bu tür grupların bilgi üretim üniteleri; metropollerin en gözde yerleri, sistemden organik beslenmeye ihtiyaç duymayan hiçbir grup metropollerde barınamaz! Durum böyle olunca ortada bir savrulmazlık ya da ilkesizlik kalmıyor!

Açılım rüzgârlarının estiği dönemlerden de hatırlayalım reel politikanın konjoktörel değişimden dolayı yeni çıkışlar bulmak isteyen Türk İslamcılar böyle bir slogan geliştirmişlerdi 'Kürt sorununun asli muhatapları bilinçlenen Müslümanlar'dır.' Sistemin dinsiz olduğunu ve böyle bir pozisyon 'da Mısır rejimiyle barış yapmayan Kutup ve Kutup 'un kitap-cık-larını okuyan, Devrimci İslam mücahitleri tavrı böyleydi.

Bugünde aynı cenahın ağabeyleri "yetmez ama evet" diye vicdani kanaatlerini topluma din adına empoze etmekte bir sıkıntı duymuyorsa "kasitin" için bir başka versiyonudur dememde sanırım bir sakınca yok!

Referanduma evet diyen sisteme muhalif İslamcılarının davranışlarını şöyle tanımlamak istiyorum;

-Yezide' e oranla Haccac, çok zalimdir!

Acaba Muaviye Yezit' den daha zalim değil miydi? Tabii ki bu ilkeler bizde değer kazanır ve değerlerimiz bize göredir.

Düşünün ki 1988 de Saddam'ın, Müslüman ve savunmasız Kürt halkına karşı kullandığı kimyasal silahlı saldırıyı yâd eden radikal ve öze ulaştığını iddia eden Türkiyeli Müslüman gruplardan biri "Irak, Kuzey Irakta kimyasal silah kullandı" gibi ebleh bir açıklamada bulunuyorsa, bu oluşumun her hücrelerinde sistemin kanı var demektir!

Müslümanlar neden resmi ideolojinin dili ile konuşuyor?

Neden "Irak Kürdistan da kimyasal silah kullandı" diye miyorsun?

Nedeni; resmi ideoloji öyle bir terimden rahatsız oluyor veya yasaklı.

Peki, hani küfrü reddedişin nerede kaldı? Evrenselliğin ve Ümmetçiliğinin ruh hali ırkınla mı sınırlı diye sormazlar mı?

Böyle olunca hâkim gücün mahiyeti altında olan Türk İslamcılar, İslam adına evrensel olan dini değerlerin bölge, sınır, coğrafya, ırk, kabile, soy, sair gibi etkenlerin çok ötesinde değerler taşıdığını karşıya nasıl anlatabilir?

Dünün 'Adriyatik'ten Çin Seddi'ne özlemini taşıyan Şovenist Türk İslamcılarını, bugün aynı özlemi farklı bir slogana büründürmüş "Özgür Gazze"!

Peki, ama şimdiye kadar neredeydin? Sen bugün Müslüman olmadın ki!

Batılılarca iliklerine kadar sömürülmüş Arap dünyasında kalan kırıntılara ulaşmanın farklı jargonudur bu.

Sistemle uzlaşmadığını iddia eden, sistemi La-dini olarak itham eden Müslümanlar'ı anlıyorum!

› **Rebeze:** Peki sizce Müslümanlar nasıl bir yol izlemeli?

Müslümanların izlediği yol bellidir, sistemin önerdiği yoldur ve durmadan ilerlediklerini söylüyorlar! Müminlerin izlemesi gereken yol ise!..

Bu öyledir. Müslümanlıktan müminliğe geçişin ilk aşaması, her şeyden önce Emin olunmasıdır! Ne ilginçtir Emin olan bir Müslüman görülmüş değil. Kendisi olabilmek Müslüman olmaktan önce gelir, insan olabilmek Müslüman, Müslüman olabilmekte insan olmakla özdeştir ne yazık ki bunlar toplumumuza yakın olan değerlerden değildir...

› **Rebeze:** Efendim bu referandum da bize göstermiştir ki Müslümanlar kendi gündemlerini oluşturmaktan aciz durumdalar. Küfrün belirlediği gündemi konuşuyoruz. Bu zayıflığımızın nedenlerini kısaca anlatabilir misiniz?

Beslendiği kaynağa ulaşamayan her oluşum kendisine ait olmayan kaynaktan beslenmek zorunda kalır. Kendisine ait derken temel kıstaslarını kast ediyoruz. Yani Kur'an ve İtret.

İslam Dünyası'nda gizli Emevizm akidesi hâkimdir. Ve hâkim olan bu akideye karşı koyabilecek, onu çürütebilecek tek alternatif "Kur'an ve İtret" öğretilerindeki birlikteliktir. Mevcut İslami kaynakların katkılı, kesik, çürük veya bir şekilde sağlıklı olmayışı (ki buna başta Kutub-i Sitte denilen 6 kaynakta dâhil).

Böyle olunca hangi dinin mensubu olursa olsun fark etmez onu başka kaynaklar besler ve yönlendirir en güzel örneği ise, İslam adına yutkunduğumuz İsrail menkıbeleridir. Şu halde Türkiyeli Müslümanlar öz kaynaklarından kopartılmış, sağlıklı beslenen, böylece kendileri dışında oluşturulan gündemlere düşebilme sendromundan nasıl kurtulacaklarına öncelik vermelidirler. Referandum tellallığı değil...

Küfür kavramı belki çok keskin bir ifadedir. İslam tarihinin en yoğun maddelerinden biridir bu kavram ve tarihsel mücadelelerin hemen hepsi bu kavram etrafında yoğunlaşmıştır denebilir. Öyle ki Nitekim bugünde aynı kapanda olduğunu bilmeden kendilerini hak eksenli mücadele sanan nice oluşumların varlığı, İslam Dünyası'nın temel sorunlarından biridir.

› **Rebeze: Tüm bunlardan sonra kısaca sormak isteriz referandum Kürt sorununu çözebilecek mi? Ve Kürt partilerin boykot tavrını nasıl değerlendiriyorsunuz?**

Referandum hedefinin Kürt sorununu çözmek gibi bir lüksünün olmadığını bilelim!

Kaldı ki Kürt sorunundan ne anlaşıldığına bağlı.

- 1- Kürt sorunu
- 2- Kürdistan sorunu
- 3- Şiddet sorunu
- 4- ...

Referandumla Kürt sorunu arasında bir ilişki kuramadım. Mevcut AKP Hükümetine biçilen rolün ifa edilmesi için gerekli olan 3. dönem hükümetine istikrarlı bir gidiş süreci olarak değerlendirmeyi daha olgun ve doyurucu buluyorum.

Batı'nın, İster ABD-İsrail ikilisi ister AB-NATO ikilisi (ki bu konuda daha önce yazdığım için artık konuşmak istemiyorum) İslam Dünyası'nda uygulamak istedikleri senaryoları 1980 li yıllardan sonra özenle seçtikleri İslamcı güçler tarafından uygulamayı tercih etti.

Kürt partileri derken, BDP ve diğer yavru Kürt partiler dâhil sistemin kriterleri dışında olan bir partinin varlığı düşünülemez! Şu halde sistem ilkeleri ile kurulmuş bütün partilerin Kürt, Türk, Cumhuriyetçi, Milliyetçi, muhafazakâr sair terimler ek olarak kullanılmakta ve sistemce kendilerine verilen misyonu en kusursuz bir şekilde ifa etmenin yarışında olduklarına inanıyorum. Ve Kürtler’inde adeta zemzemle yıkanmış toplum olduğuna inanmıyorum!

Bu konuda evet, hayır ya da boykot kavramlarından uzak bir şekilde;

Zuhruf Suresi’nde “Ben sizin taptıklarınızdan uzağım” mealinde İbrahimi gelenekteki bir ilanı telaffuz ederek, bütün bunlara rağmen çeyrek asır önce oy vermek mutlak küfürdür diyen nice kişiöğulları çıktı ve Umre’den daha öncelikli hale koyduklar referandumda evet oyu kullanmayı.

Gerçi evrenin dili ile konuşmamız gerekiyor ne var ki kişiöğlü bazen zorunluluk hissediyor **1. bölümün sonu...**

Röportaj

Referandum röportajının devamı

Muhammed CAN'la referandum 2 ;"Referandumdaki özne büyük kâhinin eseridir! Diğerleri bu eserin sahnedeki oyuncusu ve referandumda bu sahnenin aksesuarıdır." " Devrimci ahlak insaniyet mektebinin özüdür... "

Rebeze Röportajı -2

- › Rebeze: Muhammed Bey bizler Referandumun ulus devlet için getirileri olacağını düşünüyoruz evet ya da hayır sistemin elitleri açısından çokta mühim değil kanaatindeyiz, Bu konuda ne diyorsunuz; yani referandumun gerçekleşmesiyle sistem halkın bilinçaltında yeşerip daha da güçlenir mi? Yâda evet ve hayır sistemin kaderine yön veren Saiklerimi olur?

Esasında sorunuzun içinde konunun öznesi olarak yatan cevabı bildiğinizi düşünüyorum! Dikkat ederseniz yöntembilim olarak var olan sisteme alternatif yeni bir olgu ile çıkılıyor değil. Eskinin orijinalliğinden ödün vermeden restorasyon gayretleridir. Referandum sloganı ile dökülmeye yüz tutmuş mevcut değerlerin, yeniymiş gibi pazara sürmenin başka bir versiyonu da diyebilirsiniz. "Evet" ya da "Hayır" bu anlamda sistemin usullerine etki etmeyecek sistemin furu'unda bazı ıslahat hareket-

leri yapılacak, yani demem şu ki olası ıslahat girişimleri eskinin yenisi olarak zuhur edecek.

Bazıları buna eksen kayması diye vaveyla koparsa da, ya doğru algılayamıyor ya da çıkarlarına ters düşüyor. Türkiye evrim geçiriyor diye düşünüyorum. Çünkü mevcut statükocu duruşu ile fazla dayanacak gücü kalmadı. Hem içerden gelişen bilinçlenme sürecinin ivme kazanması, hem de dışarıda hızla değişen dünya dengelerine karşı daha fazla dayanması düşünülemezdi. Mevcut statükonun değişmemesinde direnmesi onun bir yerlerden yırtılmasına sebep olacaktır!

Ne var ki bu değişim fikirsel evrelerini olgunlaştırıp aşmaktan, devlet aygıtının bekası için statükoyu elde tutanlar tarafından öngörüldü. Yani kitle düşünce ve mantıksal evrim geçirmeden bir kez daha muayyen vakte kadar edilgen hale dönüştürülecek.

› Rebeze: Peki, referandumun ulus putları açısından anlamı bir yana, uluslararası dengeler açısından hangi odakların işine gelecektir ve referandumda asıl “özne” kim ya da kimlerdir - neresidir?

21. yüzyılda ulusal totemler erozyona uğradı veya bir şekilde değer kaybetti, bu kayıp Türkiye’deki totem veya totemler içinde geçerlidir. Diğer bir ifade ile tek tanrı algısına hizmet eden Tanrıçıklar’ın, büyük kâhinin gördüğü üç büyük kehaneti ile üçten biri! Birindeki öngörüsüne uygun hale getirilmesi için mahiyetindeki mabetlere yüklediği sorumlulukların rahiplerince halka empozesidir! Referandumdaki özne büyük kâhinin eseridir! Diğerleri bu eserin sahnedeki oyuncusu ve referandumda bu sahenin aksesuarıdır.

› Rebeze: Tüm bunların arasında tarihten gelen bir hortlak olarak bir algıyı sormak istiyoruz; yani “Emevileşme’yi”... Referandum ve Emevileşme arasındaki ilişkiyi hangi değerler üzerinden kuruyorsunuz?

Evet, ama bu hortlaktan kimler korkmalı? Halk mı, yoksa halka rağmen adeta halkın yazgısını elinde tutmaya ant içenler mi?

Rahmetli üstadın vecizi ile dine karşı din! Tarihi gerçekliği araştırdığımızda bu olguyu kendi tarihimizde de yerini rahatlıkla görebiliriz. Şöyle ki genç İslam medeniyetinin Öz'üne tahammül edemeyen geçmişin “Kureyşizm’in lanetli ruhu”, kendini bir şekilde İslam’la kamufle ederek, İslam’ın yönetim erkine sızmayı başardığında, hedefindeki ilklik, “özün özü” olmuştu!

Söz konusu bu lanetli ruhun hululü, halk kitlelerince o günün şartlarında ideolojik olarak algılanmadı. Yüzeysel ve sözsel olarak sosyal adaletsizlik ve ceberuti yönetim olarak algılanmakla yetinildi. Tam oyun bozulmaya ve perdeler inmeye başlamıştı ki devreye özün özü adına giren ikinci bir güç can çekişmekte olan “Emevizm’in yerini onun adına ama görünüşte karşısında durarak sahneye çıktı. “Abbasizm”!

Bukalemun gibi her renkle uyum sağlayabilen, bin bir surat olmayı başarabilen, Emevi İslamı, bugün hala İslam Dünyası’nın asıl sorunudur bu sorun öyle bir çırpıda çözülemeyeceği gibi çözüm önerileri de rahatlıkla hazmedilebilir türden değil.

İslam’ın özü itibarı ile teklerden oluşan kaynakları Peygamber (s.a.a)’in vefatının hemen akabinde başlayan bir süreçle öz bilgi kaynağının pratiği çemberin dışına itilmiş, diğer ilahi bilgi kaynakları da böylece Peygamber metodunun dışında kullanılmış veya bir şekilde manipüle edilmiş ya da tarihi süreç içinde zamanaşımı ile erozyona uğramış.

Böylece günümüze kadar ulaşan hali hazırdaki İslam modelleri, hem bilgi kaynakları, hem de çizdikleri Müslüman modelleri açısından birbirlerine çok farklı porteler oluşturmuş.

Kirletilememiş öz bilgi kaynakları Devrimci İslam ve tabiatı ile Devrimci Müslüman kimliğine en ideal modelidir. Kılıç imparatorluğu özlemi ile yanıp tutuşan bir tipolojiyi büyük kâhin ve tebaasının çizdiği rotanın geleceği son liman, İslam adına ganimetlerle süslenmiş bir necat gemisi ve geride kalan dünyanın diğer sömürülenleri!

- › Rebeze: Sistemle entegre mücadeleyi “araç” olarak gören İslami camianın ve entelijansiyasının sorunlara “içerden” bakması halk nezdinde rejime biat olarak algılanma ihtimali yüksek. Çünkü avamın olayı okuması bu şekildedir. Sizce Türkiye İslamcılığı'nın düşünme biçiminin siyasal ve tarihsel bilinçaltı neye ve nerelere dayanıyor?

Sistemlilerle entegre olmayan İslami camiaları düşünmek yersizdir. Bir şekilde sistemle entegre olmadığını, kendilerini sistem dışı görmek isteyenlerde buna dâhil. Bu ikilemli ruh halini taşıyan camianın oluşması da camiayı oluşturan ana etkenin beslediği kaynağın berraklaşmamasındandır. İslami camianın entelijansiyası ile halkın olayları okuma tarzı farklı değil, dışarıdan taşınanlarda değindiğimiz Öz'den beslenen değil. Türkiye İslamcılığı'nın düşünme biçimi, siyasi otoriteyi besleyen İslamcı düşünsel metodundan hiçbir dönem kurtulmuş değildir. Bu iddiamızın delili, Türk İslamcılar'ın tarihsel duruşu ile geçmişin yüzyıllarca öncülüğünü yaptığı İslam'a olan şiddetli iştiyakıdır. Söz konusu iştiyakın deruni âleminde ise Allah adına egemenlik ile sömürü özlemi yatar.

Türkiye de İslamcılar adına ne iktidardaki mevcut parti, ne de bir başkası ülkenin sistemi ile sorunlu değil, bizim gözlemimiz Türkiye için yürürlükte olan rejim, askerî darbelerin dayattığı zorunlu laikliğin, halk tarafından benimsenmeyişinin, halk tarafından benimsenen rejime dönüştürme referandumudur!

- › Rebeze: Referanduma katılmayı “İslami bir sorumluluk” addedenler çoğunlukta ve hükümetle yakınlıklarıyla göze çarpıyor, büyük kısmının... Referandumda “evet” diyeceklerini deklare eden kuruluşların önde gelen isimlerinin büyükçe bir kısmı eski mücahid -yeni müteahhit denilen kadrolardan oluşuyor. Bunu neye bağlamalıyız?

Bir önceki sorunuza aranan cevaplarda bu cevabı bulmak mümkündür.

Düşünün ki, “Özgür Gazze” çıkartması /bir şekilde iyi niyetli Müslümanlar’ın duyguları sömürüldü ve söz konusu cenahın kahır ekseri bunu göremiyor/ anında veya geleceğe yönelik politik ranta dönüştürmeyi başarabilenlerce mahirane bir yöntemle oluşturuldu! Siyasal İslamcılar’ın büyük çoğunluk ile bu konuda ayrı düşüğümü biliyorum. Değerler manzumemin milindeki ölçü bunu böyle görmemi istiyor.

Sorunuzdaki “mücahit -yeni müteahhit denilen kadrolardan oluşuyor. Bunu neye bağlamalıyız?” Tümcesine gelince, **binçaltında kuluçkaya yatmışın elde edilme aşaması ile rüş-tünü tamamlamış mücadelesi diyelim!**

...

› **Rebeze: Devrimci duruşun faşizmin insafına asla sığınmayacağı düşünüyorum. Peygamber’in Neccası’nın krallığına sığınmasıyla bugün yaşananları aynı okumak mümkün mü sizce?**

Resuller’in krallara ya da egemen güçlere sığındığını söylememiz, o seçkin ilahi öncüleri anlayamamanın en açık ispatı olur. Sizin de söylediğiniz gibi faşizmin insafına sığınamayanıdır. İstisnasız bütün ilahi öncüler, kulların sorumluluklarını Allah ya da halk adına üstlendiklerini iddia eden egemen güç önderlerine ve onların sistemlerine karşı verdiği katkısız mücadeleleri ile tanınırlar. Bu konuda en sorunlu olduğu söylenen Hz. Yusuf’un dahi Mısır Firavunu mahiyetindeki görev üstlenme metodu, kesinlikle ilahi ilkelerinden ödün verdiği anlamına gelmez. Solcu İslam ya da İslamcı sol /ki her ikisi aynı çatı altında buluşur/ çıkışlı bazı aydınların daha fazla düşünmeleri gereken noktalardan biride burasıdır.

Bu konuda da söylenecek sayısız kelimeler var ancak neyi nasıl anlamalıyız aşamasında olduğumuz ve...

Kaldı ki, Müslümanlar’ın Habeşistan’a hicret stratejisinin gerçekliği çarpıtılarak sunuluyor işte tamda Emevizm’in derin izlerini yakalayabileceğimiz bir vadideyiz! Peygamber emri

ile Cafer bin Ebu Talip önderliğinde Habeşistan'a gönderilen Müslümanlar'ın asli görevlerinden biri de İslam'ı başta Habeş Kralı Necaşi ve tebaasına tebliği idi, değil ki sığınmacı bir ruh ile ömrü tüketmek! Bugün bu asli misyon tarih kitaplarından düşmüştür. Kim düşürmüş ve neden düşürülmüştür? Burada Emevizm'i çok ciddi tahlil etmemiz gerekiyor. Sığınma kavramı ile hicret kavramları ayrıştırılmalı, her iki kavramı yeniden kendine has yörüngesine yerleştirilmeli.

Aydınlarımızın sorumluluk sahası burada bir kez daha kendini gösterir, değil ki var olmayan İslam devletine hazırlık safhası efsaneleri ile Dar-ul harp fıkhi yazmak(!?) Bilad-ı Küffar'da faiz kavramları ile uğraşmak...

› **Rebeze:** Dünya egemenlerinin referandumdan ekonomik beklentisini göz ardı edemeyiz. Acaba Türkiye, özgürlüklerin önünün açılması bahanesiyle küresel kapitalizme daha uygun bir halemi sokulmak isteniyor?

Sorunuzdaki acaba cümlesi ile soru işaretini kaldıralım, böylece bu soruya mahsus olan cevabı bulmuş olacağız! Ancak bölge halklarının kendine has/Fitri/ adalet arayışı ile özgürlüğe olan özlemi asla tatmin edilemeyecek...

› **Rebeze:** “Evet” yanlısı “F” tipi Pan-Türkist akımın yayılmacılığı ve BOP arasındaki ilişki nedir? Evet'in BOP açısından anlamı nedir?

Sözünü ettiğiniz akımın yayılmacı özlemini sadece Irak, Suriye, Lübnan ve Ürdün sair komşularıyla bütünleşmek arzusunu gütmek diye okumak saflık olur!

Altını çizerek vurgulamak gerekir ki referandum ile Türkiye yeni bir sürecin sorumluluğunu üstleniyor. Bölgeye yapmak istediği geri dönüş (yeni Osmanlılık özlemi) daha önceden belirlenmiş büyük bir stratejinin sadece bir parçası. Türkiye dış politika stratejisi adeta gizli bir gümüş hilal oluşturmakla ilgilenecek. Nedir bu hilal, nereleri kapsıyor, hedefi nedir, başarılı

olmasındaki ısrarcılığı ile bu ısrarcılığın arkasındaki ana hedef ve ana akım neye ulaşmak istiyor? Bu ve benzeri sorulara cevap aranmadan ve tatmin edici sonuçlara ulaşılmadan, İslamcı cenah tarafından kuru slogan haline gelmiş BOP teorisini algılamak sorun olarak kalacaktır. Gümüş hilalin çizdiği yörünge; Ortadoğu, Akdeniz çevresi ve Kafkaslar'dır. İlginçtir doğuya doğru gerilmiş bu hilal içinde kalan çok önemli, bizim özün özü dediğimiz bir felsefe edilgen hale getirilmek isteniyor diye düşünme haklılığımız doğuyor. Sorunun özü ise şu, Batı dünyasına gelecek olan olası tehlikeye karşı kalkan görevini üstlenen kim? Bir kez daha hatırlıyoruz ki “Dine karşı Din”

› Rebeze: Devrimci ahlak kuru muhalefet midir? Referandumu “Boykot” etmek bir kaçış mıdır? Ve “Evet” özgürlük müdür, tutsaklık mıdır?

Sabır -namaz ve sa'y rahmete -hürriyete giden yolsa bu yaşadıklarımız nedir? Prangamızın zincirini uzatmaktan başka anlam taşımayan görece özgürlükler Devrim süreci açısından ne anlama gelmektedir.?

Devrimci ahlak kuru muhalefet midir? Asla!

Devrimci ahlak insanîyet mektebinin özüdür ne yazık ki bu öz, büyük insanlık ailesinden gizlenen özdür. Söz konusu devrimci ahlak, Türkiye'deki devrimci ahlak ile barışık mı? Tartışılır. Tartışılır olmasaydı her muhalefet devrimci ahlak rolünü üstlenmiş olurdu!

Referandumla inilti bir “Evet”, “Hayır” ya da “Boykot”un, sizin tabirinizle Devrimci İslamcılar'ın gündeminde olması, devrimcinin yapay olarak oluşturulan gündemleri gerçek olarak algılaması, kendini devrimci görmek isteyenlere iyi bir mihenk olmalı!?

Sabır kavramına her ekol kendi değerler manzumesine göre farklı anlamlar yükler. Sabrın tanımı, Emevizim'de zulmün çeşitlerine karşı suskunluk ile bu suskunluğun getirdiği ölüm-cül sessizliktir.

Özün Özün'de ise; sorunlar karşısında ümitsizliğe düşmemek, yenilgi ve teslimiyet bayrağını çekmemek, olanları olduğu gibi görmek ama olduğu gibi kabullenmemek, olaylar karşısında durum ve konum tespiti yapmak için “düşünce limanı”na çekilme hamlesidir. Bu limanda zamanı tüketmek ve dış etkenlere karşı kendini boşluğa bırakmamak, durum tespitini yapmak, sorunlara karşı nasıl atağa geçeceğini netleştirdiği yani enerji depolamak için verdiği bir mola sığınağıdır sabır.

Sabır; bir devrimcinin sorunlarla karşılaştığı zaman daha önce elde ettiği bilgi/teori ve tecrübe/pratikleri yeniden yerli yerinde kullanmanın dizayn edildiği, yanlışlık ve eksikliklerin ayıklandığı akıl laboratuvarıdır. Zihinsel bütün olguların gücünü bir nokta (sorun)'da toplayıp odaklandıktan sonra, elde edeceği “yeni ufuklar”la getireceği çözümdür. Yeni açılımların olgunlaştığı çözüm penceresinin çerçevesidir. **Sabır;** sorunların özeleştirisi yapıldıktan sonra, elde edilen sonuçlarla eyleme geçme devresinden önceki şaha kalkıp, atağa geçmenin ön siperidir. Sabır ve namaz iç içe geçmiş, daimi akt ile evlilik yapmış iki sevgili gibidir. Namaz, başlı başına bir kıyam felsefesi ile donatılmıştır. Bu iki sevgilinin ‘Talaklar’ı geçersizdir!

Oruç: Orucumuz: Mazlumun hali ile halleşmek, ona yardımda bulunmak, gasp edilmiş hakkını aramak ve almak emreder. Değil ki İsrail ve Amerika'nın eğlence kokteyl ve enva-i seremonilerine meze olacak kadar özünden uzaklaştırılmış Emevizm'in sofraya geleneğidir!

Muhammed (s.a.a)'i oruç; ahlakını yitirmiş saray ulemasının iştahını kabartan, Muaviye kültürü sofralara dönüştürülmüş gelenek değildir. Orucumuzda Emr-i bil Maruf, safların ayrışması ve adaletin ihyası, zulmün karşısında durmak felsefesi vardı! Orucumuzda...

Esasında İslam'daki ibadetler manzumesi kendine has iç içelikle biri diğerinden bağımsız değerlendirilemeyecek kadar ayrılmaz ilişkiler toplamıdır.

Özgürlük konusundaki endişelerinize gelince özgürlükten nasıl bir anlam çıkardığımıza bağlıdır İmam Hüseyin (a.s) ile Abdullah ibn-i Ömer'in özgürlük anlayışı ya da Bilal ile Vahşi arasındaki hürriyet farklılığı ne ile ölçülmeli?

İçselde bizi bağlı kılan prangaları kırmadan, dışta oluşmuş yapay prangaları kırma girişimleri tarih boyunca beyhude çabalar sayfasına kaydedilmiştir.

› **Rebeze: Boykot yanlısı Müslümanlara “dar görüşlü, sığ, kör radikal, tekfirci...” gibi istihza yollu eleştirilerle saldırıp karalayanlara yönelik siz ne dersiniz? Akidesi ideolojisi olan birinin konuyu “akideye getirip dayandırması” çok mu cahilce?**

Bu sorunuzun özündeki hedefi, Türkiyeli aydınlar olarak algılıyorum. Buna göre; İslamcı, milliyetçi, hedefsiz, Batı yanlısı, halkçı, Kürt, Türk ve özgür aydınlar olarak kategorileştirmek zorundayız.

Bir örneklik sunalım. İslamcı aydın kavramından ne anlıyoruz? Düşünün ki “..Maalesef reddi miras yaparak imparatorluğu berhava ettiğimiz ve dağıttığımız gibi şimdi de Cumhuriyet'in mirasını dağıtmak üzereyiz...” diye Müslüman halkı ‘Evet’e teşvik etmek için böyle bir cümleyi rahatlıkla kurabiliyor ve “**bilinç altındaki ezme ezilme ilişkisini adalet ve özgürlük özlemi adına empoze etmek**” isteyen bu zevat, Türk İslamcılar’ı içinde muteber bir aydın olarak kabul ediliyorsa(!?) Diğer aydınların neresinden tutarsak, elimizde kalır.

Doğrudur. Bugünkü Cumhuriyet, geçmişteki Osmanlı'nın son dört yüzyıllık tarihinden/ideolojik değil/ kötü değil. Ancak taşıdığı misyonun sürekliliği açısından Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı'dan iyi de değil.

Şimdi bu Bay İslamcı yazar, mevcut konjektörü değerlendirdiğinde gerçekte son beş yüzyıllık geçmişin anılarını İslam adına canlandırmak isteyen bir yobaz olmaz mı?

Bu konudaki son genel değerlendirmemiz; Özellikle Mısır, Suud, Türkiye, Ürdün gibi köklü Emevizm geleneği taşıyan ülkelerin İslami aydınlarındaki rahatsızlık, statükoyu eldeki değerleri ile aşamama sendromudur!

Doğru bilgi kaynaklarına yapılan yersiz yakıştırmalar ve “çürümüşlüğüne verdiği eziklik, bu ezikliğin yüklediği aşağılık kompleksi ile düşmanı olan ABD ve İsrail’e yaltaklık psikolojisi ile gelen gizli bir birliktelik!”

› Rebeze: Muhammed Bey son olarak hatırlatacağınız “vurgular” nelerdir?

Bugün hala İslam dünyasında adalet ve hürriyet eksenli güç ve zor eksenli iki ana ekol vardır. Birinci eksenin kaynağı öz, ikinci eksenin kaynağı Kureyşizm’den Emevizm’e, Emevizm’den Abassizm’e derken günümüze kadar ulaşan özün gölgesinde gelişen kabili zihniyettir. İşte Türk İslamcılar’ın yüklediği İslam anlayışı bu akımdan beslenir.

Devrimci Müslüman’a yakışan tavır; “hiçbir bir karşılık beklemeksizin, saflık oranını elde etme mücadelesi ile geride bırakacağı her şeyden daha değerlisine ulaşacağını bilmesidir.”

Bu söyleşimize rağmen sizinle önsezimi paylaşmak isterim.

Halk çoğunlukla “Evet”e kararlı. Bu durum mevcut sistemin verdiği acıların yansımasıdır.

İslam Dünyası’nın bayramını kutlar ve müsaadenizle sohbetimizi İslam Dünyası’nın sorumlu adanmışlarına yönelteceğim bir tümce ile tamamlayalım;

“Emevi hanedanının akabinde kurulan Abbasi hanedanlığı, bize ne öğretti ve neyi değiştirdi ise referandumunda öyle bir öğretilerden başka getirisi olmayacaktır!”

Bu söylediğim tümceyi; toplumsal olarak, ileriki beş ile on yıl arasında ancak anlaşılabiliriz. Tabii hakkı ile anlayabilirsek...

Rebeze: Rebeze sakinleri olarak bize ayırdığınız vakit hakkına ve tavsiyeleriniz için size teşekkür ediyoruz.

09-09-2010

Son Söz: Direniş Sonuç Verir...

Biz sultacılara karşı neden direniş gösteriyoruz...

Neden karşılarında dik duruyoruz? Neden onlara boyun eğmiyoruz...

Amerika tarafından telkin edilen hatalı ve yanlış bir fikir ve içimizde de bazı gruplar ve ülkeler bunu yapmaktadırlar.. Biz Amerika ile uzlaşırsak ülkelerin sorunları çözülür, hayır asla tarih bize gösterdi ki bu yanlış fikirler yüzünden milyonlarca insanlar öldürüldü. Bu bir aldatmadır...

Zorbacı güçlerin zorbalığına karşı teslim olma ulusları ve ülkeleri çaresiz eder, onların ilerleme yollarını tıkar. Onları insani değerlerden yoksun bırakır....

İnatçı kötü fikirli düşmana boyun eğmenin, ayaklar altına alınmaktan rezil olmaktan kimliksiz kalmaktan başka sonucu yoktur. Amerika'ya boyun eğen ülkelerin doğal zenginlikleri gasıp halledir, her sözüne itaat edildiği halde yine de o ülkelerin başına kalkarak korku ile yönetilmesinde baş rol oynar..

Suudi Devleti, Amerika'nın yeni Başkanıyla uzlaşa bilmek için Finans kaynaklarının yarısını Amerika'nın hedefleri doğrultusunda ve Amerika'nın istediği yönde harcamayı kabul etmeye mecbur kalıyor. Bunlar bedel değilmi?

İnsanlar sadece bu konularda konuşmayı biliyor. Ama çaba hareket vakti direniş vakti gelince sadece seyirci kalıyor. Yada sadece Kahrolsun Amerika deyip lanet okuyorlar. Evet direnişin bedeli var ama teslim olmanın boyun eğmenin de bedeli var direniş den daha çok bir bedel..

Emperyalist güçlerle uzlaşa beşeriyete zulümdür...

Bize uzlaşın diyenler ya cahiller ya da Hain....

Zaman bize gösterdi ki Direniş her zaman sonuç verir, her nerede olursa olsun direniş başarının tek yolu tek anahtardır. Direnişin olmadığı yerde ise boyun eğme zillet vardır....

İzzet Allah'ın Resulünün ve İman eden Müminlerindir....

İMAM HAMANEİ.....